

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
Факультет дизайну
Кафедра мистецтва та дизайну костюма

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему

Розробка колекції жіночого костюма на основі адаптації образно-
проектних характеристик форменого одягу

Спеціальність 022 Дизайн
Освітня програма Дизайн (за видами)

Виконала: студентка групи МГД2-22

Прасол М.І.

Науковий керівник д. мист., проф. Чупріна Н.В.

Рецензент к.т.н., доц. Струмінська Т.В.

Київ 2023

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ

Факультет дизайну

Кафедра мистецтва та дизайну костюма

Спеціальність 022 Дизайн

Освітня програма Дизайн (за видами)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри МДК

д.т.н., проф. Калина ПАШКЕВИЧ

“___” _____ 2023 року

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

Прасол Марії Іванівні

1. Тема кваліфікаційної роботи Розробка колекції жіночого одягу на основі адаптації образно-проектних характеристик форменого одягу

Науковий керівник роботи Чупріна Наталія Владиславівна, д.мист., проф. затверджені наказом КНУТД від «12» вересня 2023 р. № 210-уч

2. Вихідні дані до кваліфікаційної роботи: наукові публікації та джерела за темою та дослідження дизайн-проектування одягу в руслі екологічних напрямів дизайну

3 Зміст кваліфікаційної роботи (перелік питань, які потрібно розробити): Вступ, Розділ 1. Дослідницький, Розділ 2. Науковий, Розділ 3. Проектно-композиційний, Розділ 4. Проектно-конструкторський, Загальні висновки, Список використаних джерел, Додатки

4. Дата видачі завдання серпень 2023

5. Консультанти розділів кваліфікаційної роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
1. Дослідницький	Наталія ЧУПРІНА, проф.		
2. Науковий	Наталія ЧУПРІНА, проф.		
3. Проектно-композиційний	Наталія ЧУПРІНА, проф.		
4. Проектно-конструкторський	Ірина ДАВИДЕНКО, доц.		

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Терміни виконання етапів	Примітка про виконання
1	Вступ	10.08.2023	
2	Розділ 1. Дослідницький	01.09.2023	
3	Розділ 2. Науковий	15.09.2023	
4	Розділ 3. Проектно-композиційний	01.10.2023	
5	Розділ 4. Проектно-конструкторський	15.10.2023	
6	Загальні висновки	20.10.2023	
7	Оформлення кваліфікаційної роботи (чистовий варіант)	25.10.2023	
8	Подача кваліфікаційної роботи науковому керівнику для відгуку	05.11.2023	
9	Подача кваліфікаційної роботи для рецензування (за 14 днів до захисту)	10.11.2023	
10	Перевірка кваліфікаційної роботи на наявність ознак плагіату та текстових співпадінь (за 10 днів до захисту)	12.11.2023	
11	Подання кваліфікаційної роботи на затвердження завідувачу кафедри (за 7 днів до захисту)	15.11.2023	

З завданням ознайомлений:

Студент _____

Марія ПРАСОЛ

Науковий керівник роботи _____

Наталія ЧУПРІНА

АНОТАЦІЯ

Прасол М.І. Розробка колекції жіночого одягу на основі адаптації образно-проектних характеристик форменого одягу. – Рукопис.

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня магістра за спеціальністю 022 Дизайн – Київський національний університет технологій та дизайну, Київ, 2023 рік.

В роботі охарактеризовано відмінні риси концепції швидкої та повільної моди, помірного споживання продуктів моди. Наведено порівняльний аналіз формування цих концепцій у системі споживання продуктів моди. Сформульовано основні положення та напрями дизайн-діяльності для реалізації концепції повільної моди. Визначено принципи стійкої моди, що спонукають до становлення культури створення та споживання продуктів моди, зокрема модного одягу. Здійснено систематизацію підходів до впровадження принципів сталої моди в дизайн-діяльності в індустрії моди. Охарактеризовано стилістику мінімалізму як основу створення продуктів моди, що відповідають принципам концепції помірного споживання та довготривалої експлуатації модного одягу в сегменті мас-маркету. Сформульовано базові критерії впливу мінімалістичного підходу до створення продуктів моди на виробництво та споживання модного одягу. Визначено аспекти сталого розвитку дизайн-діяльності на основі впровадження мінімілістичного підходу до створення модного одягу. Охарактеризовано явище апсайклінгу та його значення для створення унікальних продуктів моди. Сформовано базові критерії виробництва продуктів моди засобами апсайклінгу. Охарактеризовано апсайклінг як метод проектування та здійснення дизайн-діяльності.

Ключові слова: *продукт моди, дизайн одягу, швидка мода, повільна мода, стійка мода, мас-маркет, проєктні практики, модний одяг, модний тренд, індустрія моди, дизайн-діяльність.*

SUMMARY

Prasol M.I. Designing a collection collection of women's clothing based on the adaptation of visual and project characteristics of uniform clothing. – The manuscript.

Master's degree project in specialty 022 Design – Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv, 2023.

The work characterizes the distinctive features of the concept of fast and slow fashion, sustainable consumption of fashion products. A comparative analysis of the formation of these concepts in the system of consumption of fashion products is presented. The main provisions and directions of design activities for the realization of the concept of slow fashion have been formulated. The principles of sustainable fashion are defined, which encourage the formation of a culture of creating and consuming fashion products, in particular, fashionable clothes. Systematization of approaches to the implementation of the principles of sustainable fashion in design activities in the fashion industry has been carried out. Aspects of sustainable development of design activities based on the implementation of a minimalist approach to creating fashionable clothes are defined. The phenomenon of upcycling and its importance for the creation of unique fashion products are characterized. The basic criteria for the creating of fashion products by means of upcycling have been formed. Upcycling is characterized as a method of designing and carrying out design activities.

Keywords: *fashion product, clothing design, fast fashion, slow fashion, sustainable fashion, mass market, project practices, fashion clothing, fashion trend, fashion industry, design activity.*

Зміст

Перелік умовних скорочень.....	
ВСТУП.....	
Розділ 1. ДОСЛІДНИЦЬКИЙ.....	
1.1. Значення морського стилю у сучасному жіночому одязі.....	
1.2. Етапи перенесення в цивільний костюм характерних елементів уніформи військово-морського флоту.....	
Розділ 2. НАУКОВИЙ.....	
Загальна характеристика роботи.....	
2.1. Визначальні риси військово-морської уніформи різних чинів.....	
2.2. Організація та проведення соціологічного опитування за темою дослідження.....	
2.3. Обробка та аналіз результатів анкетування.....	
2.4. Висновки за результатами анкетування.....	
2.5. Системно-структурний аналіз елементів та зразків військово-морської форми.....	
2.6. Побудова моделей процесу формотворення.....	
2.7. Морфологічний аналіз уніформи ВМФ з метою застосування в цивільному одязі морського стилю.....	
Розділ 3. ПРОЄКТНО-КОМПОЗИЦІЙНИЙ.....	
3.1. Принципи застосування зібраного матеріалу в колекції.....	
3.2. Тип споживача, для якого розроблено колекцію.....	
3.3. Художній образ колекції	
3.4. Призначення колекції	
3.5. Тип колекції, у відповідності до призначення та художнього образу колекції.....	
3.6. Структура колекції: принципи видозміни базових позицій в межах розвитку колекції.....	
3.7. Композиційний принцип побудови колекції.....	
3.8. Колористика колекції.....	
3.9. Декоративні особливості колекції.....	
3.10. Асортиментний склад колекції.....	
3.11. Аксесуари та доповнення, використані в колекції.....	
3.12. Характерні для колекції варіанти стилістичного оформлення (зачіски та візажу).....	
3.13. Виконання моделей в матеріалі.....	
Розділ 4. ПРОЄКТНО-КОНСТРУКТОРСЬКИЙ.....	
4.1. Конструктивна частина.....	
4.1.1. Формування вихідних даних для одержання конструкції боді.....	

4.1.2. Формування вихідних даних для одержання конструкції жіночого жакету.....	
4.1.3. Формування вихідних даних для одержання конструкції жіночих шортів.....	
4.2. Технологічна частина.....	
4.2.1. Вибір раціональної технології обробки жіночого боді.....	
4.2.2. Символи та вимоги догляду за одягом.....	
4.2.3. Вибір машинних швів для виготовлення швейного виробу.....	
4.2.4. Обґрунтування та вибір обладнання.....	
ВИСНОВКИ.....	
Список використаної літератури.....	
ДОДАТКИ.....	

Перелік умовних скорочень

ВМС – військово-морські сили

ВМФ – військово-морський флот

ВТО – волого-теплова обробка

НАц – ацетатна нитка

НВіс – віскозна нитка

ФС – фірмовий стиль

НМ – Her Majesty

HMS – Her Majesty Ship

ВСТУП

Мода XIX-XX-го століть являє собою систематичні, організовані, масштабні трансформації зовнішнього й внутрішнього світу особистості. Ритм зміни стилів у сучасній моді невинно зростає (в кінці XX століття тримався 7-10 років). Функція сучасної моди полягає в її тенденції до зближення й розмивання національних стилів на основі масової культури й універсального стилю.

Специфіка механізму поширення на думку дослідників пояснюється провідною роллю психологічних факторів: наслідування (Г.Лебон), прагнення до власної величі (Зігмунд Фрейд), "бажання бути значним" (Д. Дьюї), знаходження соціальної опори (Г.Зіммель). Поряд із цими факторами також такі, які вказують на масову звичку, і на силу, що пропонує та оцінює. Ефективність прояву подібних факторів залежить від якості середовища: динамізму розвитку суспільства, готовності до змін, сприйнятливості до нового тощо.

Одне з найважливіших понять, пов'язаних з еволюцією костюма в часи розвитку людського суспільства, є поняття "стиль": стиль епохи, стиль історичного костюма модний стиль, стиль модельєра. Слово "стиль" прийшло до нас з французької мови в якій воно пишеться як "style" і означає єдність меж і єдино-художніх особливостей, властивих будь-якому явищу. Стиль – найбільш загальна категорія художнього мислення, спільність образотворчих прикладів в мистецтві певного періоду, художньо-пластична однорідність предметів середовища, яка складається в ході розвитку матеріальної і художньої культури як єдиного цілого, об'єднуючі різні сфери життя.

Стиль у більш загальному, культурологічному розумінні – усталена форма художнього самовизначення епохи, регіону, нації, соціальної або творчої групи або окремої особистості. Поняття стилю є центральним в історії літератури та мистецтва, однак поширюється і на інші види людської діяльності, перетворюючись в одну з найважливіших категорій культури в цілому, у динамічно мінливу суму її

конкретних історичних проявів.

Однак, варто сказати про те, що люди впродовж багатьох століть, в будь-якому суспільстві використовували одяг, а також, інші прикраси як форму невербальної комунікації, для того, щоб показати, якої вони професії, чим займаються. Також, за допомогою одягу і прикрас, люди намагалися показати своє місце в суспільстві, свою сексуальність, місце розташування, клас, рівень стану та приналежність до тієї або іншої групи.

Мода – це своєрідна форма свободи слова. Мода охоплює не лише одяг, але також і аксесуари, коштовності, зачіски, критерії краси, макіяж і багато що інше. Саме тому, те, що ми носимо і те, як ми носимо одяг, аксесуари, взуття, для інших людей є своєрідною стенограмою, по якій можна прочитати дійсний стан речей.

Мода (фр. *mode*, від латин. *modus* – міра, образ, спосіб, правило, розпорядження) – тимчасове панування певного стилю в якій-небудь сфері життя або культури. На відміну від поняття стилю (Стиль (від лат. *stylus* – паличка, якою писали) – сукупність характерних рис літератури або мистецтва тієї чи іншої епохи або науки), мода характеризує короточасні і поверхневі зміни зовнішніх форм побутових предметів та мистецьких творів. Визначає стиль або тип одягу, ідей, поведінки, етикету, способу життя, мистецтв, літератури, кухні, архітектури, розваг і т. д., який популярний в суспільстві в певний період часу. Поняття моди часто позначає найміцнішу і швидко прохідну популярність. Невід'ємний атрибут моди – гонитва за новизною, часто ілюзорно. Якщо явище або предмет, будучи модним який-небудь відрізок часу, втрачає новизну в очах тих, що оточують, то стає старомодним.

Існують два мотиви, які рухають модою. Перший – наслідування з метою перейняти досвід або добрий смак, другий, – страх виявитися поза суспільством, бути висміяним (боязнь ізоляції).

У вужчому сенсі мода в одязі – це зміна форм і зразків одягу, яка відбувається протягом відносно коротких проміжків часу. Вживання словосполучення

(вдягатися за модою, фр. - *la mode*) походить з XVII-го століття, коли французька придворна мода стала зразком для всіх європейських країн. З точки зору мистецтва мода близька до концептуального мистецтва, оскільки вона полягає в поєднанні різних елементів (зачіска, матеріал одягу, фасон, колір, аксесуари), що створюють образ. І. Кант визначав Моду як “непостійний спосіб життя”.

Роль розвитку індустрії моди у процесах стилеутворення в дизайні одягу виявляє зміни, що відбулися з костюмом внаслідок суспільних, економічних та соціокультурних подій у світі, в процесі демократизації та інтернаціоналізації моди, де умова максимального задоволення потреб споживачів, зумовлена домінуванням функції та призначенням одягу, набула виняткового значення. Зросла досконалість технологій виготовлення одягу промисловим способом, виникла розмаїтість матеріалів, які використовуються для цього, що забезпечило високий рівень як конструктивно-композиційних, так і тектонічних якостей костюма, тобто високий рівень логічного взаємозв'язку функції, конструкції та матеріалу. Внаслідок чого *pret-a-porter* піднялося до рівня мистецтва, в якому образ костюма зумовлений призначенням і функцією.

Відсутність єдиного модного взірця призвела до активізації індивідуалістичних проявів у проектуванні костюма. Відсутність загальних ціннісних критеріїв вилилася в необмежені експерименти не лише з формами (силуетами, конструкціями, композиційними лініями, новими модними пропорціями), але й з їх змістом (образами, концепціями). Водночас, основним художнім завданням в проектуванні костюма залишилося його створення в єдиному ансамблі. Активність творчих пошуків дизайнерів П.Кардена, І.Сен-Лорана, К.Лагерфельда, Дж.Версаче та інших втілилася в процес продукування нових стильових напрямків на основі вже існуючих: класичного, романтичного, спортивного та фольк- стилів. Таким чином, індустрія моди стала індустрією стилів в дизайні одягу ("мікростилів" за Т.Козловою, Є.Ільчовою). Мікшування дизайнерами в їх моделях елементів різних стилів призвело до еkleктики та

утворення дифузного стилю, а розвиток та домінування в моді відразу декількох стилів окреслило таке явище як полістилізм. На тлі вищевказаного виникла і активно розвивалася антимода, з'явилися перші зразки авангардної моди, що спровокувало утворення нових типобразів.

Проте у XX-XXI ст мода не лише продукує нові ідеї, а й звертається до стилізації старих. “Стиль, стилізація” - це терміни, якими останні 25-30 років все частіше оперують дизайнери одягу, критики, оглядачі та аналітики моди. Звичайно, це не нові поняття в галузі моди, але останнім часом мають місце трансформація сутності цих понять і невизначеність у тлумаченні їхнього змісту.

Процес стилеутворення в дизайні одягу, як індустрії моди, позначився також активним розвитком та пропагандою вуличної моди, кітч, кемпу, тотального полістилізму, проявів деконструкції, мікшування «високого» і «низького», альтернативною й радикальною модою.

З переходом європейських країн до постіндустріального, постмодерністського суспільства культура й соціальна структура стають “мозаїчними”, комплексними; спостерігається мультикультуралізм, диференціація стилю одягу згідно життєвого стилю людини; в моді розвивається полістилізм костюма. Нові стилі є певною трансформацією чи оновленим трактуванням вже відомих стилів (необароко, неокласичний) чи виникають на основі синтезу художньо-культурних ознак декількох різних стилів. В останньому випадку стиль є, по суті, еkleктичним, комплексним (гранж, вмп, мілітарі, екологічний, морський, космічний, корсетний, casual style, street style). Кожен новоутворений стиль є неповторним, своєрідним, самодостатнім і тісно пов'язаним з культурою: мінімалізм, сюрреалізм, кантрі, хіпі, панк, диско та інші. В сучасних літературних джерелах наведені стилі часто називають мікростілями та мають певне жанрове навантаження, як то “сафарі”, “денді”, “ретро”. Згодом вони набувають окремих властивостей традиційних стилів одягу та починають жити самостійним життям. Так сталося з “джинсовим стилем”, “клубним стилем” або “морським стилем”...

Актуальність теми

Серед питань визначення основних категорій процесу проєктування в сучасному суспільстві вбачається надзвичайно необхідним визначити зміст та взаємовплив його вихідних категорій: людина (об'єкт), як споживач та мірило всіх дизайнерських розробок, та зовнішнє середовище (предмет чи система предметів), в якому існує людина. Обидві категорії достатньо повно визначені та досліджені з наукових позицій багатьма авторами.

Малодослідженим на сьогодні залишається механізм та засоби їх взаємозв'язку, наукове обґрунтування ролі інформативно-захисної оболонки людини в цьому процесі. Такою оболонкою людини деякі автори визначають костюм, оскільки він з одного боку, є зовнішнім шаром, через який проявляються особисті характеристики людини, а з іншого – одяг є категорією матеріальної культури, до того ж найбільш мобільною та змінюваною. Саме такою роллю костюму обумовлюється актуальність дослідження процесу його проєктування.

В наукових дослідженнях багатьох авторів дослідження процесу розробки одягу починається з етапу його конструктивного формоутворення. Аналіз композиційних ознак форми або виконується дуже поверхнево, або є відсутнім узагалі, а композиційні параметри форми беруться як первинні, заздалегідь задані вихідні дані для подальших досліджень процесу технічного проєктування одягу.

Зростання впливу елементів військово-морської уніформи на розвиток проєктування, формоутворення та стилеутворення сучасного одягу є загальною тенденцією, характерною для більшості країн з розвиненою індустрією моди. Це виражається у тому, що елементи військово-морської уніформи все частіше зустрічаються в колекціях провідних модельєрів світу. Явище проявляється особливо яскраво в європейських країнах, де військово-морська уніформа була вперше впроваджена та набула широкого розповсюдження у цивільному одязі ще у XVIII-ому столітті.

Отже, актуальність дослідження визначається, з одного боку, існуванням

об'єктивної потреби у заповненні значної прогалини у історії костюму, з іншого – його практичною необхідністю.

Мета та завдання дослідження

Головною метою цього дослідження є визначення теоретичних та художньо-технологічних засад, а також розробка практичних рекомендацій з прогнозування перспективних форм костюму, враховуючи сучасні тенденції проєктування

Для реалізації поставленої мети передбачалось виконання наступних завдань:

- здійснення пошуку та аналізу літератури за обраною темою;
- вивчення теоретичних питань формоутворення у сучасному традиційному проєктуванні одягу;
- виявлення елементів композиційно-інформаційної структури сучасного костюму;
- визначення основних принципів їх трансформації при використанні елементів військово-морської уніформи різних періодів у сучасному проєктуванні та виділення найбільш виразних елементів образно-композиційної структури костюму;
- виявлення та дослідження найбільш доцільних та раціональних варіантів конструктивно-технологічного оформлення одягу морського стилю та принципів його композиційно-художньої та естетичної побудови;
- вивчення принципів формоутворення та розвитку основних силуетних форм уніформи ВМФ протягом століть;
- аналіз творчо осмисленого використання композиційно-технологічних елементів військово-морської уніформи у сучасному проєктуванні.

Об'єктом дослідження в даній науковій роботі є визначення механізмів існування, взаємозв'язків та проникнення уніформи військово-морської уніформи у

цивільний одяг. Закономірності формоутворення костюму, можливості прогнозування морфологічної побудови перспективних форм костюму та використання композиційно-технологічних елементів військово-морської уніформи методом трансформації – вже існуючої форми задля створення нової перспективної колекції сучасного одягу.

Предметом дослідження даної роботи є усесторонній аналіз військово-морської уніформи ВМФ різних чинів та країн світу протягом XVIII- XX-го століть.

Поставлені завдання вирішуються за допомогою таких методів дослідження як застосування базових принципів дизайну систем, спрямованих на проєктування різних видів колекцій сучасного одягу в умовах промислового виробництва, що базуються на засадах системного підходу: проєктно-типологічного підходу до формування асортименту, методів морфологічного аналізу та інше.

Методологічна основа дослідження

Методологічна основа дослідження являє собою комплекс загальнонаукових принципів. Структурний аналіз дозволяє вивчати костюм як систему взаємопов'язаних елементів. Метод історико-логічного розвитку надає можливість дослідити костюм у процесі розвитку та взаємозв'язку з оточуючим середовищем ; морфологічний аналіз – розчленувати елементи системи та дослідити їх окремо, а морфологічний синтез – об'єднати їх за допомогою узагальненої моделі. Методика дизайну систем визначає ефективність застосування системного підходу до процесу проєктування.

На окремих етапах дослідження застосовані засоби анкетування та прогнозування, з використанням методу статистичного аналізу, а також класифікація та порівняльний аналіз. При роботі з візуальними матеріалами застосовано предметно-аналітичний метод, а для зібрання, систематизації та узагальнення науково-літературних джерел використаний літературно-аналітичний.

Наукова новизна одержаних результатів

Наукова новизна дослідження полягає у постановці проблеми, яка ще не отримала належного висвітлення в історії розвитку моди та впливу різноманітних соціальних факторів на неї. На широкій джерельній базі проведено комплексне вивчення композиційно-конструктивних елементів форми ВМФ протягом століть. В рамках дослідження визначено основні складові військово-морської уніформи, на яких базувалося стилеутворення цивільного одягу морського стилю у різні періоди XIX-XX-го століть, запропоновано і обгрунтовано характеристику їх розвитку. Шляхом проведення всебічного аналізу конкретних елементів військово-морської уніформи виявлено ідеї історичного та соціального характеру, що знаходили своє зовнішнє відображення у той період. Комплексний характер дослідження дав змогу обгрунтувати малодослідженні, або частково дослідженні твердження щодо впливу композиційно-конструктивних елементів військово-морської уніформи на стилеутворення цивільного одягу морського стилю, що містяться у працях з історії розвитку та формування костюму. В даній роботі з наукових, теоретичних позицій:

- Встановлено та досліджено закономірність розвитку та зміни основних формоутворюючих параметрів морфологічної структури форми уніформи ВМФ, а також визначено циклічний характер та періодизацію їх змін у часі та просторі;
- Досліджено механізм зміни основних морфологічних параметрів форми костюму, та на його основі розроблено методику прогнозування розвитку морфологічної структури форми костюму на певний перспективний період;
- Створена розгорнута, системно-структурована ієрархічна схема взаємозв'язку естетичних характеристик одягу;

Практична цінність

Практична цінність роботи полягає у тому, що:

- Розроблено методику прогнозування розвитку форми костюму та проєктування перспективних колекцій одягу із застосуванням ЕОМ;

- Розроблено перспективну колекцію жіночого одягу, з використанням принципів побудови уніформи ВМФ та морфологічних ознак прогнозованого розвитку форми;
- Розроблена морфологічна матриця конструктивно-декоративних елементів жіночого одягу.
- Вирішено конструкторські та технологічні завдання щодо створення моделей колекції;
- Відтворено у матеріалі 3-ри моделі колекції;
- Презентація відтворених у матеріалі 3-х моделей колекції.

Положення, які виносяться на захист

1. В сучасному одязі “морського стилю” рівною мірою застосовуються як характеристики історичної морської форми, так і варіанти сучасного форменого одягу військово-морського флоту.
2. Вбрання “морського стилю” характеризується образними властивостями певних мобільних елементів та колоритом уніформи ВМФ у поєднанні із різними силуетами багатоманітного асортименту одягу.
3. Елементи крою та декору морської уніформи переносились у цивільний одяг, не на засадах прямого їх цитування, а в межах стилізації.

РОЗДІЛ 1

ДОСЛІДНИЦЬКИЙ

1.1. Значення морського стилю у сучасному жіночому одязі

Стиль одягу – відповідне акцентування ансамблю (костюма в широкому сенсі), продиктоване наступними ознаками (або їх сукупністю): віком, статтю, професією, соціальним статусом, приналежністю до субкультури, особистим смаком людини, епохою життя суспільства, національністю, релігійною приналежністю, доцільністю, функціональністю, способом життя та індивідуальними особливостями.

1.1.1. Місце “Морського” стилю серед основних стилів у сучасному одязі

Стиль одягу є одним з основних елементів іміджу людини або компанії. В рамках одного із стилів інколи розрізняють його різновиди – підстили або мікростили.

Для своєрідного світу моди мистецтвознавці склали класифікацію стильових особливостей. З яких виокремили чотири головних, а саме:

- класичний,
- етнічний (або фольклорний),
- романтичний,
- спортивний.

Вони у свою чергу мають свої різновиди та напрями, а якщо поглянути на всю моду зверху, то можна провести зв'язки між кожним видом і підвидом стилів, одні сформовані виходячи з інших стилів, а знову сформовані дають поштовх до утворення все нових напрямів. І врешті-решт відбувається повний зворот і ми повертаємося до витоків, наприклад до пишних форм або заокруглених носків взуття, використовується принцип: все нове - добре забыте старе.

Для стилів характерні наступні основні межі:

- тривалість існування стилю,
- широта поширення стилю,
- історична абсолютність стилю,
- довгостроковість стилю.

Класичний стиль – “нічого зайвого” – стиль передбачає відсутність яскравих кольорів та не функціональних предметів. Все строго, функціонально та бездоганно. Із зміною моди в цьому стилі мінялися лише фактура тканини та її забарвлення. Типовими представниками класики були і залишаються біла блуза, без зайвих деталей, прямі брюки зі стрілками або спідниця середньої довжини, туфлі та сумка їм в тон. Різновидом є діловий стиль для бізнес-вумен.

Етнічний стиль – заснований на традиціях свого народу та відображення їх в одязі. Шотландська клітка, стиль гаучо, кантрі, і навіть українські блузи з вишивкою – традиції, що створюються століттями не виходять з моди.

Романтичний стиль – вся палітра пастельних тонів, легкі і прозорі тканини, безумство прикрас та деталей, складні конструкції та витончені фактури. Сюди відносяться такі напрями як гламур, білизняний стиль, вамп і baby doll.

Спортивний стиль – в його основу ліг одяг для професійного спорту. Пізніше в його основу ввійшли екіпіровка та уніформа і він плавно перейшов в стиль “кежел” (“недбалий” англ.). Стиль включає усі елементи одягу, починаючи від курток і головних уборів та закінчуючи взуттям.

Цей стиль поділяється на два типи:

- мілітарі, який втілює в собі військову атрибутику всіх країн світу;
- морський, введений королевою Вікторією та відроджений у XX-му столітті Коко Шанель, і має на увазі практично всю літню колекцію одягу. На них явно виражена атрибутика морського флоту, стрічки, смужки, складчасті спідниці та коміри на них.

Пляжна мода є під-стилем морського стилю, яка існувала вже в середині XIX століття, проте фактично починається в 1920-их роках. Як новий матеріал для

купальних костюмів поширився трикотаж (який згодом став класикою в гардеробі сучасної людини), з якого робили трико в смужку. Оскільки, в ті роки Французька Рів'єра була одним з найпопулярніших місць відпочинку на побережжі, її відвідувачі знайшли своє натхнення в одязі місцевих рибаків і портових робітників. Вона допомагала їм відчувати себе частиною цього життя і пояснює, чому дружини мільйонерів і герцогині стали носити смугасті майки (за типом тільників), берети і туфлі з парусини. Різноманіття одягу для відпочинку надзвичайно велике, але більшість нарядів здаються варіаціями на тему базових концепцій, що появилися між 1920-ми та 1950-ми роками. Так, рибалки Середземномор'я послужили джерелом натхнення для створення брюк капрі, смугастих майок та взуття ескадрильї.

У 1913г. у Довіллі Коко Шанель відкрила свій перший салон, який пропонував клієнткам зручний спортивний одяг з трикотажу. Спортивний костюм був основою для формування функціонального костюма XX-го століття.

Фаворит же морського стилю - трикотаж. У цьому напрямі працюють такі відомі бренди, як все та ж Coco Chanel, Jean-paul Gautier, Sonia Rikel. Цього сезону ретроспектива морського стилю очевидна.

Ретро стиль – (від латин. Retro “назад”, “звернений до минулого”, “ретроспективний”) – досить абстрактний художньо-історичний термін, вживається для опису різних категорій старовинних речей, що мають якусь культурну і матеріальну цінність, і, як правило, що нечасто зустрічаються в сучасному повсякденному житті з її нарочитою практичністю та прагненням до позбавлення від “зайвих” деталей. Часові рамки стилю ретро дещо розпливчаті, але більшість модельєрів і мистецтвознавців відносять до стилю ретро всі модні напрями другої половини XIX – першої половини XX століття. Іншими словами ретро стиль – це дух минулої епохи, який повертається в наші дні, одяг в цьому стилі використовує мотиви, деталі моделювання у минулих поколіннях, проте не копіює їх. До ретро стилю також відноситься і морський стиль.

1.1.2. Особливості морського стилю у сучасному жіночому вбранні

Морський стиль - це жіночі плаття і костюми темно-синього і білуватого кольорів, з обробкою біло-синіми смугами, що нагадують тільник, з морськими емблемами. Сезон навігації, регат, вечірок і морських прогулянок. Морському стилю - морське плавання. Це стиль для відпочинку на морі, для прогулянок на яхті, це стиль літа і відпусток. Смугасті футболки, капюшони, білі брюки, червоні кофти - все це елементи морського стилю. І справді: білий - як хмари, синій - як море і червоний - як маяк вдалині. Можливо, саме тому морський стиль не втрачає своєї актуальності протягом багатьох десятиліть.

В першу чергу, морський стиль має на увазі наявність морської тематики і такої ж колірної гамми. Класичними поєднаннями кольорів вважається білий, синій та червоний. Синьо-біла смужка - досить поширене явище навіть у вечірніх сукнях, не говорячи вже про пляжні костюми. Напрям смуг може бути найрізноманітнішим: вертикальним, горизонтальним або діагональному. Улюблений "пункт" дизайнерів виявляється у використанні шовкових тканин і обробки мереживом. Морський стиль – це класика, тому біло-сині футболки виглядають доречно і елегантно в будь-якому віці і будь-якій обстановці. Виводити морський стиль на передній план одним з перших у наш час почав Жан-Поль Готье, випускаючи стилізовані під костюми французьких моряків ультрамодні речі для чоловіків і жінок. Та і багато інших дизайнерів любили і продовжують охоче використовувати елементи морського стилю в своїх колекціях: темно-сині бушлати, золоті гудзики, що розкльошують від стегна брюки і різного вигляду грубі черевики. Акценти розставляються зазвичай за допомогою аксесуарів, взуття, забарвлення тканини, принтів, фурнітури, деталей обробки та фактури тканини.

Морський стиль - один із стилів одягу; існує більш ніж 150 років. Прообразом одягу морського стилю був практичний і елегантний одяг морських капітанів і простий, грубуватий, але дуже комфортний одяг матросів. Багато модельєрів шують свій одяг в морському стилі. Це – вічна тема, яка залишається актуальною і

такою, що зажадалася у всі часи. Багато істориків вважають, що ще в середині XIX-го століття тема морського стилю торкнулася Королівською сім'єю. У історії відомий випадок, коли в 1846 році Королева Вікторія доручила носити формений морський костюм на Королівській Яхті своєму синові, Альберту-Едварду – Принцові Уельському. Незабаром морський стиль увійшов до життя багатьох багатих англійських сімей, вбрання на морську тематику з'явилися в багатьох елітних магазинах Великобританії і поширилися за її межами. Потихеньку проникнувши до Європи, морський стиль одягу почав з'являтися в рекламі, на сцені, на телебаченні, на подіумі, на обкладинках глянсових журналів. Родоначальниками морського стилю вважаються багато великих і популярних дизайнерів, такі, як: Мартін Маргіл, Вівьєн Вествуд, Коко Шанель, Жан-Поль Готьє, Kenzo, які стали створювати свої колекції саме в морському стилі, використовували фасони та силуети морського стилю, пропорції костюма. Морський стиль однаково популярний як в дитячому одязі, так і в дорослому, особливо літній. Модельєри всіх країн не перестають звертатися до морського стилю, використовуючи його в своїх колекціях.

Морський стиль – різновид стилю одягу, взуття чи аксесуарів, заснований на уніформі моряків, використовує морські кольори (синій, білий, золотий) та морську атрибутику (снасті корабля, якір та інше). Курортний гардероб зазвичай містить предмети одягу в цьому стилі. З'являється практично в кожній літній колекції.

Його силует чітко виділяється на тлі блакитного океанського пейзажу: криси розкішного капелюха ледве торкаються коміра, широкі штани прикрашені яскравими гудзиками. Це легендарний Адмірал Гораций Нельсон, герой Трафальгарського бою, у ході якого він і одержав смертельне поранення. Він загинув, але його відомий капелюх уцілів. Проте, це всього лише невелика копія костюму, створена для 4-літнього принца, що у свій час на багато десятиліть уперед увів у моду хлопчиків з інтелігентних родин морський стиль одягу.

Морська тематика, що оспівується у творчості найвідоміших майстрів моди - від торкнутої сонячними променями пляжної елегантності Коко Шанель до зухвалої й провокаційної лірики Жана Поля Готьє, і стала предметом цікавості модельєрів усього світу.

Батьківщина морського стилю – Великобританія. Першоджерело - практичний та елегантний одяг морських капітанів та зручна і стильна у своїй простоті матроська форма. Королева Вікторія сприяла його розквіту, одягнувши свого сина в 1856 році, майбутнього короля Едварда VII, в костюм моряка, та зовсім скоро морський стиль був обов'язковим атрибутом дитячого одягу представників вищого суспільства Європи та Росії. Проте, у хлопчиків, одягнених у біло-сині костюмчики, було нестерпно багато гри на публіку. У своєму щоденнику Вікторія записала один раз: “Берти надяг своє нове моряцьке плаття, що було бездогано пошите людиною, що шиє форму для наших моряків. Але, коли він з'явився, офіцери й моряки збіглися на палубу щоб подивитися на нього, усі раділи та були дуже задоволені”.

Оскільки форма стала дуже популярною як серед хлопчиськ, так і серед дівчаток, її незабаром адаптували як шкільну форму. На початку 20-го століття, коли в Японії упроваджувалися західні ідеали, правила і норми, на Європу дивилися як на модель освітньої системи, тому запозичили чорну уніформу військового стилю для хлопчиків і матроську форму – для дівчаток.

Розглядаючи морський стиль можна простежити розвиток морської тематики в моді за останні 150 років, звертаючи увагу на те, наскільки тісно переплітаються часи й епохи, різноманітні культурні віяння. До предметів морського стилю можна віднести і капелюх, що носила прима балету Марго Фонтейн (Margot Fonteyn) як патріотичний жест. Або ж капелюх з пером, що носив Нельсон під час битви під Копенгагеном 1801 року.

Уже в другій половині XIX – на початку XX століття цей стиль відображався у жіночій та чоловічій моді. Через століття відомі кінозірки із задоволенням

адаптували морську тематику до післявоєнної дійсності, позуючи для афіш таких фільмів, як “Anchors Aweigh” (“Підняти якорі”) і “South Pacific” (“Південь Тихого океану”). Вони змусили увесь світ повірити, що морський стиль - це спокусливо й зухвало. Начерки костюмів для опери “HMS Pinafore” знаменитого дуету Гілберта й Салівана 1878 року, втім, доводять, що “морський” дуже швидко став синонімом “несмачного”.

Проте, з того часу дизайнери кожного року віддаються морській тематиці. Вони сміло експериментують з поєднаннями білого та синього кольорів, смугами, капітанськими кашкетами та аксесуарами у вигляді якорів, штурвалів та човнів.

Інші предмети викликають уже більш конкретні й пізні асоціації. Наприклад, в далекі 30-і роки XX століття відома Коко Шанель появилась на пляжі Монте-Карло в трикотажних штанишках та матросці. В той час це викликало скандал. З того часу пройшло вже майже сто років, проте морський стиль від Шанель анітрохи не втратив актуальності. Нинішній креативний директор модного будинку Chanel Карл Лагерфельд шанує традиції і неухильно слідує основним принципам легендарної засновниці марки. У літніх колекціях завжди фігурує одяг в морському стилі. Chanel Cruise Collection 2010 – прекрасний тому приклад. Одяг в морському стилі виглядає дуже вишукано, додає образу лиску, викликаючи асоціації з блакитним морем, білосніжними яхтами, аристократичним відпочинком.

А уніформа американського військово-морського флоту, успішно адаптована для повсякденного гардеробу скандально відомої Таліти Гетті, яка загинула від передозування наркотиків, була музою всіх молодих паризьких кутюр'є епохи 60-х. Будучи однією із найяскравіших представниць “дітей квітів”, Таліта, якій приписують створення стилю “хіпі-шик”, воліла носити стару уніформу, куплену на блошиному ринку. Її багатотисячні ідейні союзники робили те ж саме, протестуючи в такий спосіб проти в'єтнамської війни. В часи непу в матросках ходили молоді дами. В 1980-их помітна деяка гендерна розмитість, а повсякденна форма капітана XVIII-го століття переживає друге народження в піратських образах

Vivienne Westwood (в 1981 створила цілу “морську” колекцію Pirate), а також у франківських смугастих куртках, які так любив знаменитий рок-музикант нової хвилі Адам Ант. На початку 1990-их років до цього стилю звертаються Chanel та Yves Saint Laurent, темно-синій жіночий піджак якого гармонійно вливається в класичну уніформу моряків. Але мало хто знає, що Ів Сен-Лоран у свій час захоплювався Жаном Кокто, що у свою чергу був у захваті від морського стилю. A look, створений недавно Антоніо Мараасом (Antonio Marras) для Kenzo, при першому погляді здається карикатурним. Однак при більш детальному розгляді вгадується найбагатший досвід дизайнера, що прожив довгий час на морському узбережжі на Сардинії.

Мабуть, найцікавішим у дослідженні буде побачити як морський стиль став класичним для жіночого гардеробу, але при цьому поступово зникав у чоловічій моді, перетворившись у своєрідний “підводний плин”. Від скромних моряцьких комірців, які майбутня гламурна принцеса Діана носила до своїх заручин, до стриманого костюма від Laura Ashley 1987 року: всі ці моделі демонструють не тільки жіночність, але й деяку манірність. Втім, даний стиль досягає також висот haute couture: наприклад, у колекції Карла Лагерфельда для Chanel моряцький тільник покритий розсипом перлових бусин, а смугастий светр Готьє, декорований стрічками (плаття у велику смужку, як відомо, взагалі для цього кутюр’є є знаковим), оригінальні тільники з капішонами, сукні в горизонтальну смугу та оригінальні штормовки уже встигли подружитися з морем. Різноманітні топи, маечки та футболки с аплікаціями та вишивкою у вигляді якорів, незвичайні білосині кеди та сумки с морською символікою.

Проте, коли справа доходить до чоловічого одягу - варіації на тему тільника або літні піджаки - моделі морської тематики все-таки не вміщаються в рамки класики, залишаючись призначеними, скоріше, для відпочинку. Ключовими елементами чоловічого образу в морському стилі є: шорти покрою брюк, бавовняні кардигани крупної в'язки, підвернуті брюки «чинос», м'які макасіни або туфлі-

лодочки. А будь-яка молода мама повинна бути дуже й дуже сміливою, щоб одягнути свого 4-літнього сина в “морський” костюмчик.

Основу морського тренду складають чотири базові кольори – синій, білий, червоний та золотий, причому можливі різноманітні варіації відтінків від світло-блакитних до темно-синього, від тепло-червоного і до насиченого бордового, від холодного кольору піску до гарячого сонця. Цей стиль являється достатньо класичним.

В той час як більшість трендів існують на протязі всього лише одного-двох сезонів, морський стиль знову і знову залишається на плаву.

Характерні фасони одягу морського стилю – спідниці зі складками, сорочки чи блузи з матроськими відкладними комірами, або жакети, які носять із майкою або яскравою блузкою в смужку, вкорочені кардигани, які застібаються на гудзики з перлин та тонкі фуфайки, бушлати, розклішні штани, берети, тільники. Зберігається й символіка - штурвали, чайки, якорі, золота вишивка, мережива, канти, емблеми – в якості обробки. Взагалі, якір вважається символом надії.

В доповнення до всіх цих атрибутів використовують характерні аксесуари: зношені пояси на широкій резинці, великі парусні сумки, капітанські кашкети, матроські шапочки та шарфи, в яких присутні золоті ланцюжки, смугасті вставки та нашивки у вигляді якорів.

Біло-синя смуга зустрічається зараз повсюду, вона може бути і класичним тільником, і цікавою обробкою коміра, і скісними смугами на рукавах. Дизайнери ж пропонують морську вітровку або піджак-кітель с гарними позолоченими гудзиками у вигляді якорів, довгі клітчаті сукні, розстібнуті від самої талії, які носять з міні-шортиками. Трохи несподівано, але ж на те воно і море.

Морські штани вдало дивляться з трикотажними топами, які чимось нагадують пляжну моду XIX-го століття. Смуга може бути горизонтальною, вертикальною і навіть діагональною, із біло-синьої може легко перетворитися в кремово-чорну.

Дизайнери люблять використовувати в своїх колекціях обробку мереживами та шовковими тканинами.

Сезону 2009 року найяскравішу колекцію в морському стилі представив бренд D&G, спрацювавши в класичних кольорах - темно-синьому, білому, червоному і золотому. Друге дихання морському стилю в цій колекції дали моделі суконь, брюк і плащів, що поєднують в собі консервативну класику з морською темою. Бренд успішно показав, що морський стиль - це не лише спортивність, проте він дозволяє бути і гламурно-жіночною і елегантно-класичною. Марка DKNY же, навпаки, пропагуючи недбало-спортивний напрям в морському стилі, пропонує гранично прості моделі у вигляді смугастих майок різних кольорів, металевих аксесуарів і безрукавок. У елегантній колекції Derek Lam також можна углядіти елементи морського стилю. Цей бренд поєднує темно-синій відтінок з охристими кольорами, додаючи тим самим моделям класичний вигляд із зухвалою родзинкою. Відшукалися "морські вовки" і в колекції бренду Diesel Black Gold у вигляді характерних аплікацій на головних уборах, лампас і металевих гудзиків.

Gucci по своєму звичаю привносить екзотичні мотиви навіть в самі класичні моделі. Морський стиль від Gucci – це найсміливіші варіації червоно-блакитної гамми, помітне поєднання яскраво-червоного з синім, а також елегантна обробка металевими гудзиками і характерні смугасті ремені. Karen Walker в своїй колекції активно використовує канатно-вірвовочні аксесуари, пов'язані морськими вузлами. А в колекції MOSCHINO погляд приковують зухвало-екстравагантні образи гламурних моряків з високими зачісками, величезними окулярами і жакетами, декорованими воланами. А Sonia Rykiel цього разу відрізнялася традиційними для морського стилю аплікаціями у вигляді якорів і смугастими туніками.

Варто відзначити що в 2010-му році морський стиль зазнав деяких змін – зокрема, на зміну блискучої розкоші “морського” стилю власників яхт в Сен-Тропе прийшло більш класичне поєднання синього, білого та чорного. Смужки, особливо чорно-білі є головним трендом сезону 2010. Дизайнерська фантазія йде врозріз зі

встановленим правилом про те, що горизонтальні смуги підсилюють враження повноти, і пропонує сукні в матроському стилі і майки з широкими горизонтальними смужками, а вертикальна смуга відходить на задній план.

Chanel, Дерек Лам, Stephen Burrows, Valentino та інші дизайнери пропонують свої цікаві варіації на модну тему смуг. Небагато модельєрів зважилися проігнорувати цей тренд. Найбільш популярними способами створення смужки є друк по тканині та переплетення нитки. Другий - є як більш складнішим, так і більш передовим. За твердженням одного з лідерів, що випускають сучасні чоловічі костюми, компанії “Апрель XXI століття” (торгівельні марки «Donatto» і «Greywool»), в смугастій моді посилюються тенденції на укрупнення рапорту (Рапорт – це частина малюнка, що повторюється). Цей засіб сприяє створенню своєрідної оптичної ілюзії об'єму смужки. Вельми стильними виглядають різноманітні чергування смуг - тонких і товстих, темних і світлих відтінків, здвоєних і строєних. Особливе ж “мерехтіння” костюму досягається використанням близьких по тону, але різних за кольором смуг. Також в сучасній моді надзвичайної актуальності набувають контрастність і багатоколірність. Жіночий стиль як завжди передбачає шик і блиск, тут вітається буйство фарб та, одночасно мають бути присутніми вишуканість і витонченість. Чіткий і тонкий силует, витонченість моделі забезпечується умілим використанням смужок. Різноколірні, тонкі і товсті, непослідовні вони є уособленням життєрадісності, оптимізму і гарного настрою. Нинішній жіночій моді властивий легкий відтінок спортивного стилю і прагнення підкреслити свою жіночу індивідуальність. І, звичайно ж, смужки не можуть не викликати романтичних асоціацій, які зігрівають душу в наше століття раціоналізму і прагматизму.

Проте оглядаючись у минуле, ми не бачимо романтичних жінок у сукнях в тільникову смужку, ми бачимо матросів, у тільнику з моряцьким коміром, у широких штанах, які щойно зійшли на берег. За основу морської форми взято військову уніформу, деякі елементи обмундирування запозичині із цивільного

одягу та пристосовані для їх використання. Однак, коли морська уніформа стала усталеною та набула власних характерних рис, її елементи, почали використовувати у цивільному одязі. Спочатку у чоловічому, потім у дитячому, а згодом і у жіночому гардеробі з'являлися речі з явними елементами форми морського флоту. Так появився новий стиль одягу - морський стиль, який оснований на використанні та трансформації елементів форми морського флоту у цивільному одязі.

Вперше уніформа моряків з'явилася в Європі. Вона заснована на уніформі британських військово-морських сил, яка з'явилася вперше в XVII-му столітті. Історичне виникнення форми на флоті пов'язане з її військовим призначенням – в абордажних битвах дуже важливим було відрізнити своїх моряків та солдатів від солдат противника.

Основні кольори морської форми – чорний, синій та білий – появились із наступних міркувань. Приблизно сто років на флоті головним типом корабля був пароплав з характерною йому вугільною пилюкою. Чорний сукняний мундир малої кількості вугільної пилюки не боявся, в той же час в дальніх плаваннях під жарким сонцем зручно було знаходитися в легкому білому одязі. Синій комір – під колір моря – залишався родзинкою матроського одягу, його візитною карточкою, яка підходила для різних випадків від параду до похорон. Так само як і прапор прикрашає мачту невиразного по кольору сірого корабля, гюйс прикрашає матроську форму, оживляє її та робить самого моряка сміливим та чесним.

У зв'язку з технічним розвитком кораблів та зброї, абордажні сутички відійшли у минуле. Національні відмінності у формі моряків втратили своє первинне значення, на перший план вийшли гігієнічність одягу, зручність її носіння та поводження з нею на кораблі. Це основна причина подібності матроського одягу в різних країнах, тому за останні сто років форма матросів практично залишалася незмінною, фіксуючи лише нюанси відмінності.

1.2. Етапи перенесення в цивільний костюм характерних елементів уніформи військово-морського флоту

1.2.1. Порівняльна характеристика форми військово-морського флоту (ВМФ) провідних країн світу XX-го століття

1.2.1.1. Формування характерних конструктивних особливостей форми німецького ВМФ

Уніформа німецького флоту часів Другої світової війни була розроблена на основі уніформи пруського флоту зразку 1848-го року та уніформи Королівського флоту Великобританії. Існувало три основних типи уніформи: стандартна синя, біла для літнього сезону та плавання в тропіках та сіра польова для берегової служби. Також існувало багато варіантів одягу для різноманітних кліматичних умов.

Знаком відмінності офіцерів були орнаментована обробка козирка кашкета, кількість та ширина смуг на рукавах бушлата та шинелі або кітеля у випадку польової уніформи берегових служб. Адмірали носили шинелі з голубими відворотами і подвійним рядом золотих дубових листків на козирку кашкети. У інших офіцерів цей ряд був одинарним. Офіцери берегової служби у випадку носіння сірої польової уніформи носили погони, однотипні з прийнятими для сухопутних військ.

В 1944 році в цілях забезпечення різниці між різними службами морські офіцери, які проходили службу на Атлантичному Валі, стали носити одночасно і погони, і нарукавні нашивки на бушлаті.

Боцманський склад і кадети носили погони на бушлатах та шинелях. До відміни носіння парадної форми в 1941-му році боцманський склад мав знак відмінності у формі позолоченої металевої емблеми на лівому рукаві та золотого позументу на комірі.

Кашкети з білим верхом достатньо часто носили командири підводних човнів. Носіння таких кашкетів іншим не було офіційно дозволене у воєнний час, проте

більшість ігнорували цю заборону під час перебування у відпустці. Безкозирка з високою тулією з нанесеною на неї назвою корабля достатньо скоро була замінена на стандартну з написом *Kriegsmarine* (військовий флот, нім.).

На флоті не було як таких знаків відмінності роду військ, хоча різноманітні позначення військових спеціальностей існували та носились на лівому рукаві плеча.

1.2.1.2. Характеристика особливих рис форми військово-морського флоту Америки

В 1941-му році уніформа ВМФ США була повністю змінена. Стандартна форма офіцера складалася з кашкети з синім або білим верхом або пілотки, кітеля, білої сорочки, штанів в тон до них та чорних туфель. Поверх могли носити двобортні шинелі та дощовики з двома рядами гудзиків по чотири в кожному. Для служби в жарких кліматичних умовах була введена легка робоча форма кольору хакі в стилі форми сухопутних військ.

Офіцери відрізнялись по нашивкам у вигляді смуг на обшлагах та біля плеча, а також металевим значкам армійського зразка, які носили на пілотках та комірах сорочок кольору хакі. У стройових офіцерів поверх цих нашивок знаходилась п'ятикутна зірка, а інші знаки знаходились на двох відворотах коміра. Офіцери інших підрозділів носили вище нашивок знаки відмінності роду військ. На комірі вони наносились тільки справа, а на пілотці – зліва.

Уніформа старшин була такою ж, як і у офіцерського складу, відрізнялась лише кокардою на головному уборі та знаками відмінності, які стройові офіцери носили на лівому рукаві, а штабні на – правому.

Матроси 1-го та 2-го класу та молодші матроси носили три, дві та одну смуги відповідно на рукавах матроських сорочок. В холодну погоду Робоча форма для жаркого клімату складалася з білої безкозирки та блакитної сорочки з джинсами або водолазки, яку одягали під блакитну джинсову куртку.

Матроси також забезпечувались спеціальним одягом для служби в холодних

кліматичних умовах: утепленні тканинними шоломами блакитного кольору, куртками типу танкістської з в'язаними комірами та штанами на підкладці в колір форми. В дальніх походах також носили білі робочі кепки.

1.2.1.3. Особливості уніформи британського королівського флоту

На момент початку війни уніформа та знаки відмінностей Королівських ВМС пройшли настільки тривалий шлях розвитку, що успіли стати зразком для більшості флотів інших європейських країн.

В склад базової форми офіцерів входили: фуражна з білим верхом, двобортний кітель темно-синього кольору, біла сорочка з чорним галстуком, штани в тон та чорні туфлі. Шинель також була двобортною та носилась з коричневими шкіряними рукавичками.

Старші з унтер-офіцерів носили таку ж форму, але зазвичай змінювали її на однобортний робочий костюм при знаходженні в плаванні. Матроси та старшини носили традиційні роби, інколи доповнені однобортною шинелю. Крім цього їм видавали товсті вовняні светри білого кольору та байкові пальта з капюшонами для використання в холодну погоду. При перебуванні на службі у Середземномор'ї всім чинам видавалась повсякденна форма білого кольору.

Офіцери та унтер-офіцери носили кашкети з білим верхом (або, дуже рідко сонцезахисний шолом), білі сорочки без галстука з відкритим коміром, білі шорти та шкарпетки та тканині туфлі. Рядові носили таку ж форму, проте з чорними шкарпетками та туфлями або сорочки з блакитними бавовняними шийними хустинками поверх коміра. Адмірали, комодори та інші старші офіцери відрізнялись по золотій вишивці на кашкетах. Крім того усі офіцери носили знаки відмінностей у вигляді погон на шинелях та нарукавних нашивок на кітелях.

У випадку носіння сорочки або шинелі офіцери 1-го рангу та нижче носили на рукаві такі ж нашивки, що і на бушлаті. Проте в таких же випадках комодори та більш старші по званню користувалися знаками відмінностей похотими на

армійські.

Офіцери добровільного резерву Королівських ВМС носили на рукаві хвилясті смуги, які відповідали їх званню, в той час як у офіцерів бойового резерву ці смуги перепліталися утворюючи шестикутну зірку. Головні старшини відрізнялись трьома гудзиками на кожному рукаві, інші унтер-офіцери та матроси носили знаки відмінностей на лівому рукаві. Старшина носив два якоря, які перехрещуються, а старший матрос – один. З початком війни напис на туліях кашкетів рядових з назвою корабля замінили на букви НМ для підводного флоту та HMS (Her Majesty Ship, англ. – корабель Його Величності) для надводних кораблів. Деякі офіцери, наприклад інженери та лікарі мали додаткові кольорові смуги між основними, які вказували на звання. Головні старшини носили значки спеціалістів у петлицях, а старшини та матроси – на правому рукаві.

1.2.1.4. Специфіка конструктивних елементів форми військово-морського флоту Італії

Повсякденна форма офіцерів була такою ж , як і у більшості європейських флотів, та складалася із кашкета, кітеля, штанів в тон та чорних туфель. В літній час та при плаванні в тропічних водах офіцери носили кашкет з білим верхом та білий однобортний кітель, оброблений білою тасьмою. Уорент-офіцери одівались приблизно так же, за винятком, що літня форма була простіше оброблена з відкритими накладними карманами та без тасьми.

Рядові носили традиційні роби та бушлати довжини три чверті для прохолодної погоди, а також кашкети з білим верхом та білі сорочки із синіми джинсовими комірами та манжетами для літа та тропіків.

При знаходженні в плаванні вимоги до уніформи знижувались, та пробились під себе. Це було характерним для команд невеликих кораблів, хоча офіцери старались носити уставні кашкети або повсякденні з невеликою нашивкою зі знаком звання зліва.

Знаками відмінності офіцерів були галунні смуги на околишах кашкетів, лички на рукавах повсякденної форми та погони, які носили на шинелях, білих кітелях та тропічних кітелях. Петлю на верхній личці мали право носити тільки стройові офіцери.

Військова спеціальність визначалась за кольором в центрі кокарди та кольоровим смугам між личками, які вказували на звання, кольоровій підкладці під погонами та обробці погон та нашивок. Стройові уорент-офіцери носили таку ж форму, як і офіцери з маленькими металевими значками військової спеціальності вище нарукавних смуг, які вказували на звання.

Унтер-офіцери та рядові носили знаки відмінності армійського зразку зі значком військової спеціальності зверху.

1.2.1.5. Відмінності конструктивних форм Японського ВМФ

Офіцери носили кашкет з вишитою кокардою і повсякденний кітель з коміром-стійкою, оброблений чорною тасьмою.

Старшим унтер-офіцерам видавались кашкети зі спеціальною кокардою,однобортний кітель кольору морської хвилі або білий з п'ятьма золотими гудзиками в один ряд, штани в тон та чорні туфлі. Зимою видавали двобортну куртку з двома рядами по шість гудзиків в кожному та хутряним коміром. Літом видавались білі чохли на кашкети та форма білого кольору. Рядові носили традиційні роби, штани в тон, туфлі або сандалі. В якості головного убору використовувалась традиційна безкозирка з шовковою стрічкою з написом по-японськи. Аналогічна літня уніформа була білого кольору.

Кепі в армійському стилі з кокардою у вигляді жовтого або світло-блакитного якоря видавалась усім чинам. Офіцери носили знаки відмінностей на відворотах кітелів та на погонах у випадку білого кітеля або шинелі. Знаки відмінностей рядового складу виконувались у вигляді нарукавних нашивок та спочатку були червоними у випадку синьої форми та світло-блакитними – у випадку білої.

Пізніше усі нашивки стали робити жовтими на синьому фоні на всіх видах форми. Спочатку офіцери відрізнялись двома жовтими смугами на головному уборі, а рядові – одною, проте, в ході війни смуга на головному уборі рядових стала святковішою, лейтенанти почали носити одну смугу, а капітани – дві. З січня 1944-го року офіцери почали носити на рукавах кітелів від однієї до трьох жовтих смуг з квітами сакури, також від однієї до трьох, розміщених нижче.

Військові спеціальності позначались червоними емблемами круглої форми на синьому фоні, які нашивали на правий рукав. По закінченні 1944-го року почали позначати різні служби за допомогою вишневого кольору (темно-червоного).

1.2.1.6. Знакові відмінності форми військово-морського флоту СРСР

Уніформа рядових та старшин являла собою загальноприйняті в європейських флотах роби, проте старшини, які прослужили більше 5-ти років, носили кашкети, а не безкозирки. Поверх штанів з поясом носились фуфайки синього кольору. На безкозирці була довга тасьма з назвою корабля або флоту, написана золотими буквами російським шрифтом.

Мічмани та глав старшини носили таку ж форму, як і офіцери, але з іншою кокардою. Форма офіцерів складалася з кашкета, чорного кітеля, штанів в тон, білої сорочки, чорного галстука та чорних туфель. Чорна шинель була двобортною, з двома рядами по шість позолочених металевих гудзиків.

В літній час або в жаркому кліматі всі чини носили білу форму, в тому числі та кашкети.

Відзнаки, знову введені у 1925-му році, являли собою нарукавні нашивки для всіх чинів. Офіцери носили золоті полоси на стандартній чорній формі та світло-сині на білій, а інші чини – жовті або червоні на будь-якій формі.

Рід військ визначався за кольором смуг, що позначали звання, або додаткових, що знаходилися між ними.

Рядові носили червоні нашивки військових спеціальностей на верхній частині

лівого рукава, а морські пілоти відрізнялись небесно-блакитними смугами між смугами військових відзнак.

1.2.1.7. Специфіка конструктивних елементів форми військово-морського флоту Франції

Повсякденна форма офіцерів включала в себе кашкет, темно-голубу двобортну куртку, штани в тон та чорні туфлі. Шинелі та дощовики (на останні не наносились відзнаки) були двобортними, з двома рядами гудзиків по п'ять в кожному. В літні місяці офіцерам необхідно було носити на кашкетах білі кашкети, а також білі штани та тканинні туфлі того ж кольору в поєднанні з темно-синім бушлатом. Також їм видавались літні куртки білого кольору та робоча форма кольору хакі для служби в жарких кліматичних умовах.

Уорент-офіцери та унтер-офіцери забезпечувались офіцерською формою в якості повного комплексу одягу, а також для носіння у випадку звільнення на берег, але на борту корабля вони віддавали перевагу більш практичній лляній робочій куртці синього кольору. Офіцери, уорент-офіцери та унтер-офіцери носили відзнаки у вигляді кокард на кашкетах.

Рядовий склад одягався в традиційні роби та тільники в біло-синю смугу, поверх яких в холодну погоду носились двобортні пальто з капюшонами. Робоча форма виготовлялась із синьої або нефарбованої бавовни (денім). В тропіках носилась спеціальна форма, яка включала в себе шорти та сонцезахисний шолом. Відзнаки рядових наносились на коміра джемперів, пальто з капюшонами та шинелей.

Кольорові смуги роду військ наносились між смугами, які позначали звання, на погонах та на рукавних нашивках офіцерського складу. Нашивки військових спеціальностей зазвичай розміщувалися на лівому рукаві зверху або на комірі пальто чи шинелі.

1.2.1.8. Характерні особливості уніформи болгарського військово-морського флоту

Форма королівського болгарського ВМФ наслідувала існуючу в царській Росії до 1917-го року. Офіцери та глав старшини носили чорні кашкети з білим кантом, вишиту кокарду та чорний шкіряний козирок з підбородковим ремінцем. Крім того, в склад форми входили двобортний кітель з двома рядами гудзиків, біла сорочка, чорний галстук та штани в тон. При необхідності надягалась двобортна шинель. В жарку погоду офіцери та старшини надягали білий кітель та чохол для кашкета такого ж кольору.

Рядові носили безкозирку типу російської з овальною металевою кокардою з національними кольорами та стрічкою з написом на кирилиці. Синій джемпер носився заправленим в штани, як і блакитний робочий джемпер. Також часто надягався тільник в білу та синю смугу та синій бавовняний комір з трьома білими смугами. Для служби в холодні зимові місяці видавались пальто з капюшоном.

Відзнаки виконувались на погонах та в петлицях, а також у вигляді нарукавних нашивок у стройових штаб-офіцерів. У штаб-офіцерів вище нарукавних нашивок розміщувалось добре помітне зображення корони.

На літньому білому офіцерському кітелі смуги на рукавах не були кільцевими, а нашивались тільки на внутрішню сторону рукава.

Золоті кольори дозволялось носити тільки стройовим та штаб-офіцерам.

Рід служби відображався за допомогою кольорових смуг на погонах та між основними смугами на рукавах офіцерської форми.

1.2.1.9. Особливості уніформи Фінського військово-морського флоту

Форма фінських ВМС була практично ідентична британській. Офіцери та глав старшини носили кашкети, куртки-бушлати та білі сорочки з чорною краваткою. Старшини та рядові носили роби та сині безкозирки з назвою корабля або берегової споруди, написаними золотими буквами на довгій стрічці, джемperi

з блакитним бавовняним коміром, розклішні штани та чорні туфлі.

В холодну погоду офіцери та глав старшини одягались в двобортні шинелі з двома рядами гудзиків, по шість в кожному, а при особливо сильних морозах носили

Каракулеві шапки. Старшинам для захисту від морозів видавали двобортні пальто з капюшонами.

Офіцери носили відзнаки у вигляді нашивок на рукавах кітелів та шинелей. У випадку носіння кітеля відзнаки виконувались у вигляді погон та нашивок, з фоновими кольорами роду служби. Червоним кольором позначались медики. Мічмани, старшини та матроси носили на лівому рукаві зверху шеврони. Знаки військової спеціальності старшин виконувались золотим кольором, а молодших по званню – жовтим та розміщувались вище шевронів, що позначали звання.

1.2.1.10. Специфіка конструктивних елементів форми військово-морського флоту Китаю

Офіцерам видавали форму західного зразка, стандарти якої були прийняті в 1913-му році. До її складу входили кашкет з та однобортний кітель з прихованими гудзиками та оздобленням по краях. Рядові носили традиційні роби та безкозирки, схожі на ті, що прийняті в королівському Британському флоті. Адмірали та старші офіцери виділялись золотою вишивкою на козирках кашкетів. Їх шинелі були двобортними, з погонами. Літня форма була білою, по крою повністю відповідала синій.

Відзнаки офіцерів виконувались у вигляді смуг галуна на рукавах, з додатковими кольоровими смугами між ними, що позначали рід служби. На погонах наносились композиції з п'ятикутних зірок, які доповнювались одним якорем у випадку капітанського звання та двома схрещеними – у випадку адміральських. Крім того, на всіх погонах була емблема гоміндана з білого сонця з синім кругом.

Уорент-офіцери відрізнялись однією золотою смугою та трьома гудзиками розміщеними під нею та погонами з однією зірочкою та трьома золотими смугами, однією широкою та двома вузькими, а також емблемою у вигляді білого сонця з синім кругом. Унтер-офіцери носили нашивки у вигляді перехрещених шлюпкових якорів, а матроси – від однієї до трьох червоних смуг.

Морські сили комуністичного режиму після 1945-го року спочатку користувались такою ж уніформою, як і націоналісти, але з початком громадянської війни традиційні головні убори були замінені на кепку в стилі секретаря Мао.

1.2.1.11. Особливості конструктивного вирішення форми Грецького військово-морського флоту

Офіцери грецького флоту носили загальноприйнятую форму, зроблену за зразком Королівського ВМФ Британії. Капітани 1-го та 2-го рангу та капітан-лейтенанти мали на кашкетах вишивку в один ряд, яка відрізнялася в залежності від роду військ, а адмірали – двійну. Кокарди офіцерів були тканими, золотого кольору, з зображенням якоря на блакитному фоні в обрамленні лаврового вінка, увінчаного короною.

Також вони носили кітеля з нарукавними нашивками у вигляді смуг в залежності з військовим званням, довгі штани та чорні туфлі. На білих кітелях літньої форми відзнаки виконувались у вигляді погон з смугами. Крім кітеля в літню форму входили білі штани та тканинні туфлі, а також білі чохли для кашкетів. Відзнаки на зимових шинелях також являли собою погони.

Так як і в Британському флоті, офіцери добровільного резерву мали відзнаки у вигляді хвилястих ліній, а у кадрових резервістів верхня лінія створювала петлю у вигляді шестикутної зірки. Рядові носили звичайну матроську форму, також був і літній білий варіант для тропічного клімату, який носився з лосінами.

Уорент-офіцери носили відзнаки у вигляді нарукавних нашивок, вище яких нашивались емблеми роду служби, а унтер-офіцери та матроси носили такі ж нашивки на правому рукаві біля плеча, причому нашивка роду військ

розміщувалась нижче.

Розглянувши характерні риси уніформи військово-морського флоту різних країн ХХ-го століття можна зауважити, що усі форми розроблені за зразком Королівського флоту Великобританії.

1.2.2. Форма офіцерів та матросів Британського військово-морського флоту кінця XVIII-го - середини XIX-го століття

До середини вісімнадцятого століття морські офіцери виходили в море, одягнені у відповідності з канонами моди, прийнятої на березі для джентльмена. Незважаючи на деякі зміни, що вносяться в одяг для відповідності життя на борту, костюм мало підходив для виконання корабельних обов'язків. Костюм стрійового офіцера було неможливо відрізнити від волонтерів, уоррант-офіцерів (категорія командного складу між унтер-офіцером і офіцером) та інших франтів, які знаходилися в рядах простих матросів.

Для того, щоб забезпечити офіцерів формою “належною справжнього офіцера”, на флоті була прийнята альтернатива мундиру: перший статут по мундирах морських офіцерів був введений в 1748-му році. Всім офіцерам належало мати два комплекти форми: парадний костюм і повсякденну форму одягу, останню спочатку іменували “сюртуком”. Переглянутий у листопаді 1787-го року статут передбачав парадну форму як: темно-синій кітель, ношений поверх білої блузи, білі бриджі, білі панчохи та туфлі з пряжками. Різниця у формі, кількості, розташуванні та стилі гудзиків служила для відмінності у званнях, починаючи від волонтера до адмірала. В якості повсякденної форми одягу служив простий синій сюртук без будь-яких військових відзнак, що, за словами самих офіцерів, “викликало не менше поваги як на березі, так і на борту”.

У 1793-му році парадна форма старших офіцерів мала значну кількість нашивок, співвідносно з формою армійських генералів того ж періоду, але з введенням статуту 1795-го року увійшло більше нововведень та змін. Даний статут ввів носіння еполетів на мундирах морських офіцерів (деяких); офіцери морської

піхоти також носили еполети протягом певного часу. У той час як багато офіцерів сприйняли введення даної відзнаки, то інші, включаючи Нельсона, вважали еполети віянням французької моди та із зневагою ставилися до тих офіцерів, які носили еполети до включення їх до статуту.

Не всім стройовим офіцерам надавалися еполети, на жаль лейтенантів їх форма залишилася без змін. Треуголка з позолоченим кантом призначалася для офіцерів зі званням не нижче лейтенанта, також були введені гудзики нового типу для всіх офіцерів. На рубежі століть стало повсякденним носіння відворотів на кітелях застібнутих на гудзики поперек: додатковий галун, який іноді можна зустріти на мундирах капітанів того часу поверх вилогою, вважався неофіційним, але, швидше за все, був звичайною справою для відмінності капітана від старшого помічника. В 1812-му році на мундирах офіцерів знову з'являється біла обробка. На всіх гудзиках над якорями тепер розташовувалася корона. Спочатку мундир адмірала флоту відрізнявся від мундирів інших адміралів. Кітеля лейтенантів залишилися без змін, але після багатьох років вони отримали один еполет, що носить на правому плечі. Старшим поміщикам капітана належало носити два прості еполети, на капітанських еполетах розташовувалися якоря, після трирічної вислуги над якорем розміщувалася корона. В 1825-му році куртки і брюки були замінені на сюртуки та бриджі, а в 1833-му році були введені для повсякденної уніформи гострі капелюхи з кокардами. Уоррант-офіцери (категорія командного складу між унтер-офіцером і офіцером).

З 1 листопада 1787-го року уоррант-офіцери носили простий синій однобортний кітель на білій підкладці з відкладним коміром та дев'ятьма гудзиками (на позолоченому гудзику зображувався якір), три гудзики на обшлагоу і кишенях; білий жилет, бриджі, панчохи, але без еполетів. При змінах статуту в 1795-му році і в серпні 1807-го року мундир залишився без змін, але у 1812-му році на всіх гудзиках була додана корона.

Штурмани і скарбники носили стандартний мундир уоррант-офіцерів. Парадний мундир був затверджений 29 червня 1807-го року, на гудзиках штурманів

зображувався якір військово-морського відомства, оточений двома меншими якорями в овалі у формі каната, на гудзиках скарбника зображувалися два схрещені якорі Продовольчого відомства. У 1812-му році на гудзиках обох типів з'явилася корона. Механіки були віднесені до рангу уоррант-офіцерів у 1837-му році і носили стандартну уніформу до 1841-го року, коли на гудзиках механіків було внесено зображення важеля. У 1847-му році механіки були віднесені до стройових офіцерів і носили мундири лейтенантів або командорів, це стосувалося тільки головних механіків.

У матросів до 1857-го року не було офіційної форми, їх одяг залежав від умов служби, загального добробуту корабля і команди, а також від переваг капітана. Коли корабель перебував у своїх водах, скарбник отримував одяг і обмундирування, у скарбника ж потім матрос міг (або був зобов'язаний) купити все необхідне для життя на борту, звичайно в кредит, який приблизно дорівнював двомісячному заробітку.

У 1824-му році була проведена спроба уніфікувати форму матросів. У “Інструкціях для скарбників” наводився перелік необхідного обмундирування на кораблі. Інструкція включала: синю сукняну куртку і штани, в'язаний камзольний жилет, парусинові штани і куртку, сорочки, панчохи, капелюх, рукавиці і чорні шовкові хустки. Дана “стандартна” уніформа матроса могла легко поєднуватися з речами, принесеними на борт людиною, коли він заходив на службу, а багато хто під час перебування у закордонному плаванні додавали більш екзотичні і яскраві предмети одягу.

Одяг матроса був дуже характерним, дозволяючи одразу відрізнити його від людини іншої професії. Вони носили “укорочений одяг” та сухопутній “довгий”. На березі зазвичай це були: жилет, довга куртка, доходила майже до колін, що носить поверх вузьких бриджів і панчіх. На рубежі дев'ятнадцятого століття бували моряки хизувалися в короткій синій куртці “бум-фрізер” (вовняний бушлат і тільняшка) у холодну погоду і парусиновому одязі в теплому кліматі з червоним жилетом, картатій сорочці і шарфом або хусткою, вільно зав'язаним на шиї. Дуже

популярними були круглі капелюхи, особливо з соломи, які в холодну погоду покривалися смолою. Капелюхи зазвичай прикрашалися ім'ям корабля. На березі матроси носили туфлі, на борту ж, для роботи на реях, матроси були босими.

Цей одяг називали “коротким” тому, що він доходив до пояса або трохи нижче, не заважаючи та не піддаючи небезпеці людину, яка дереться по реях. Замість бриджів матроси носили вільні брезентові штани, зовсім не схожі на ті, які носилися на березі. Іноді ці брезентові штани були розкльошеними. Всі ці предмети одягу робили моряків легковпізнаваних і будь-хто, одягнутий таким чином, міг бути прийнятим за моряка. Моряки із зневагою ставилися до “сухопутної форми” одягу, тому їх вихідний одяг являв собою вдосконалену та прикрашену версію тієї, в якій вони працювали: білі парусинові штани (замість брезентових), срібні пряжки на туфлях, латунні гудзики на бушлатах, кольорові тасьми близько швів та стрічки на капелюхах.

На флагманських кораблях або інших кораблях із заможним капітаном нерідко екіпажі адміральського баркаса мали спеціальне обмундирування, яке представляло конкретний корабель (та надавало значущості офіцерові).

З червня 1827-го року унтер-офіцерам було дозволено носити нашивки, які вказували на їхній ранг: у унтер-офіцерів другого рангу це був білий тканинний якір на рукаві, у унтер-офіцерів першого рангу той же самий якір, але з короною вгорі. У 1857-му році для матросів були введені нашивки, що носяться на лівому рукаві, які служили для відмінності між старшими та молодшими рангами. У 1859-му році форму унтер-офіцера становили: бушлат, жилет, штани і загострений капелюх. Подальші зміни в вікторіанський період (епоха правління королеви Вікторії 1837-1901рр.) призвели до уніформи матросів, існуючої в наші дні. Корпус морської піхоти, пізніше Королівська Морська піхота, веде свій початок від 1664 року. Зазвичай вербування в морську піхоту проходило так само, як і в сухопутну армію. Морська піхота забезпечувала присутність на кораблях підрозділів, здатних боротися як піхота на суші, дозволяла укомплектовувати розрахунки знарядь або морські піхотинці виконували функції стрільців у ближньому бою. В уніформі

морської піхоти простежувалися тенденції мундира армійської легкої піхоти з мінімальними змінами з метою пристосування її до служби на борту і хоча морські піхотинці билися так само як і на суші, їхня уніформа була не повністю укомплектована для служби на березі. 28 квітня 1802-го року Морська піхота була перейменована в Королівську Морську піхоту, а в серпні 1804-го року був створений Артилерійський корпус Королівської морської піхоти, що складався з трьох дивізіонів, що збереглися до нашого часу (Четам, Портсмут і Плімут, четвертий дивізіон був утворений у Вулвіча в 1805-му році). Метою його створення була заміна офіцерів і матросів Королівської Артилерії в обслуговуванні мортир і гаубиць, встановлених на бомбардирських судах, так як їх обслуговування вимагало більшої майстерності, ніж звичайних гармат.

Висновки до розділу 1

Мода XX-XXI-го століть являє собою систематичні, організовані, масштабні трансформації зовнішнього й внутрішнього світу особистості. Ритм зміни стилів у сучасній моді невинно зростає (в кінці XX століття тримався 7-10 років). Функція сучасної моди полягає в її тенденції до зближення й розмивання національних стилів на основі масової культури й універсального стилю.

Так, морський стиль, що проявляється практично в кожній літній колекції, заснований на уніформі моряків військово-морського флоту різних країн. Він ввібрав в себе практичність та зручність уніформи, її членування, характерні елементи того чи іншого флоту майже з кожної уніформи та об'єднав усе це одним “морським стилем”, не виокремлюючи національних відповідностей та навіть більше – розмив чіткі характеристики жіночого та чоловічого костюму, поєднавши їх в одне ціле.

З огляду на це у даній роботі можна простежити, як морський стиль став класичним для жіночого гардеробу, але при цьому поступово зникав у чоловічій моді, перетворившись у своєрідний “підводний плин”.

РОЗДІЛ 2

НАУКОВИЙ

2.1. Визначальні риси військово-морської уніформи різних чинів

Розглядаючи уніформу військово-морського флоту різних країн протягом останніх III-ьох століть, аналізуючи її силует, розглядаючи окремий костюм та його елементи, конструктивні лінії, характерні деталі крою та елементи декору отримуємо дані дослідження.

На основі зібраного фото-ілюстративного матеріалу проводиться детальний аналіз та схематичний розбір кожного комплекту уніформи, в процесі чого виокремлюються деталі крою, елементи декору та аксесуари характерні для кожного з комплектів. Систематизувавши отримані виокремлення із кожного костюму можна зробити висновок щодо характеру крою та декору кожного з елементів досліджуваного матеріалу. Характеристика визначальних рис військово-морської форми подана у додатку Б таблиці Б.1.

Особливості військово-морської форми Великобританії різних чинів протягом кінця XVIII-го та початку XIX-го століття розглянені на зразках парадної та повсякденної форми. Загалом уніформи капітана, лейтенанта, штурмана, а також помічника капітана 3-го рангу по крою мало чим відрізнялися, за винятком нашивок, окантовок, кількості та розташування гудзиків, декоративних елементів та знаків розрізнення.

Уніформа адмірала вирізнялась багатством золотих нашивок, галунів та декору, проте еполети у них були відсутні. Повсякденна форма відрізняється від парадної хіба що відсутністю декору. Протягом даного періоду з розвитком ВМФ уніформа видозмінювалась та з роками спрощувалась, проте для даного дослідження недостатньо загальної характеристики уніформи однієї країни, тому у додатку Б таблиці Б.2. подана характеристика та опис військово-морської уніформи різних країн протягом століть, для розгляду конструктивних відмінностей

військово-морської уніформи XX-го століття наведена таблиця Б.3, розміщена у додатку Б. Тут прослідковується чітко виражена спільність та нюансна відмінність кожного з елементу уніформи ВМФ різних країн, та спільна еволюція крою до сучасного вигляду уніформи, а також наведені схематичні зображення кожного з розглянутих зразків уніформи ВМФ для подальшого їх використання у порівняльному аналізі основних властивостей, зокрема деталей крою та елементів декору, а також аксесуарів (див. додаток Б, табл. Б.4.).

На протязі усього свого розвитку у плечових виробках форми були присутні лише вшивні рукави, говорячи про коміри та види застібок, то тут застосовувались як однобортні так і двобортні, а також застібки встик, на які впливали модні віяння певного періоду, а також більш практичне їх переосмислення.

На стадії зародження уніформи були присутні коміри-стійки разом із фігурними лацканами або круглий виріз, проте пізніше і досі морській уніформі характерні відкладні коміри з лацканами різних варіацій, V-образні горловини та “матроські коміри” різноманітної величини.

Порівнюючи клапани кишень різних періодів прослідковується їх спільність у формі, усі вони фігурні з трикінцевим завершенням, яке з роками ставало більш практичним та функціональним, а в деяких країнах зовсім зникло, перейшовши у звичайний прямокутний клапан.

Зі становленням уніформи ВМФ по низу рукавів були присутні обшлаг, які згодом стали більш практичними манжетами, а в XX-му столітті манжети трансформувалися у різноманітні нашивки та галуни.

Щодо декору, то тут головним чином переважають такі елементи як гудзики, які виконували на початку декоративну функцію і лише згодом стали більш функціональним та менш декоративним елементом костюму. Сюди відносяться також і різноманітні нашивки по низу рукавів, а також погони та еполети, останні в свою чергу стали характерним елементом для парадної форми ВМФ.

Систематизація формоутворюючих композиційно-конструктивних вузлів

уніформи військово-морського флоту, представлена в таблиці 2.1., дає нам чітке уявлення про різноманіття деталей крою та елементів декору а також дає змогу простежити спільність та відмінність характерних рис та провести паралелі між розвитком композиційно-конструктивних вузлів протягом різних періодів розвитку уніформи ВМФ. В подальшому результати даної систематизації будуть використані при складанні анкети для соціологічного опитування респондентів, щодо визначення характерних рис та елементів для одягу морського стилю на їх думку.

Починаючи з кінця XIX-го та на початку XX-го століття військово-морська уніформа перестає існувати як самостійний вид одягу. З появою круїзних лайнерів стали модними подорожі на кораблях, а також регати та відпочинок на яхтах, які вплинули на ставлення до одягу та створили передумови для появи нового стилю у формі одягу, а саме – морського стилю, що був практичним під час відпочинку та набув широкої популярності.

Елементи уніформи ВМФ були прийняті цивільними та трансформувалися у невід’ємні атрибути крою та декору перш за все жіночого та дитячого одягу, про що говорять зображення модних журналів різних часів.

Варто звернути увагу на те, що елементи крою та декору морської уніформи переносились у цивільний одяг, не на засадах прямого їх цитування, а в межах стилізації.

Не всі елементи морської уніформи знайшли однакове застосування у цивільному одязі.

Тому, доцільно буде перш ніж застосовувати певні елементи форми ВМФ провести соціологічне опитування, щодо елементів крою та декору уніформи, які на думку респондентів є характерними та в більшій степені відображають морський стиль (див. додаток Б.5.).

2.2. Організація та проведення соціологічного опитування за темою дослідження

Загально відомо, що вимоги споживачів до одягу є складним соціально-економічним явищем, яке формується під впливом різноманітних факторів: соціальних, економічних, демографічних, природно-кліматичних, анатомічних, психофізіологічних та інших. Вони і є тими основними ознаками, що були покладені в основу поділу факторів на групи.

В ході роботи підтверджено, що найактивніше впливають на формування структури та зміст вимог до одягу психологічний тип особи споживача, антропологічні та антропоскопічні характеристики людини, стать , вік, місце проживання, рівень освіти, соціологічний статус.

Відомі різні методи виявлення та фіксації думок, що характеризують процеси формування, розвитку та вимірювання споживацьких оцінок та попиту. Для визначення вимог споживача щодо формування та використання морського стилю в одязі обрано опитування з використанням анкети, оскільки індивідуальна очна письмова форма опитування (анкетування) дозволяє отримати найбільш чіткі та правдиві відповіді, що забезпечить їх подальшу ретельну статистичну обробку.

Для надійності та достовірності відомостей отриманих при опитуванні, питання анкети, запропоновані респондентам у ході даного анкетування, були різноманітними, як за формою так і за змістом.

У зв'язку з цим при складанні анкети було використано наступні типи запитань:

- Закриті
- Відкриті
- Прямі
- Непрямі
- Альтернативні
- Фільтруючі

- Розподіл за рангами
- З вибірковою відповіддю
- Контрольні

Зміст та форма питань витікають з мети опитування – встановлення естетичних, композиційно-технологічних, художньо-декоративних та конструктивних характеристик сучасного одягу, яким його бачать пересічні споживачі, а також з методологічних вимог, обумовлених суттю даного методу дослідження.

Питання сформульовано максимально просто, однозначно та різноманітно-вичерпно, у логічному порядку конкретизації досліджуваних характеристик одягу. Анкета складається з таких частин: вступ, основні питання, відомості про опитуваних та обсяг ринку.

При розробці анкети до неї було включено запитання пов'язані з різноманітними силуетами сучасного одягу, його колористичною, конструктивно-декоративних елементів, фурнітури.

Також до анкети були включені запитання графічно проілюстровані, що дозволило зробити її більш доступною для споживача.

Відповідно з цим у ході перед проєктних досліджень сформульовано питання для анкетування щодо вивчення попиту, різноманітних характеристик одягу та їх елементів з усіх точок зору та форм.

Для опитування обрано вибірку зі 100 осіб, які характеризуються типом споживача для якого розроблено колекцію.

2.3. Обробка та аналіз результатів анкетування

Первинні дані, одержані в результаті роботи з вивчення попиту підлягають спеціальній науковій обробці, в результаті якої отримано узагальнені характеристики, виявлено закономірності та тенденції розвитку попиту, також виявлено вплив факторів, що формують попит та викликають його зміни. В

залежності від характеру зібраних даних та мети аналізу застосовують різні методи.

Зокрема, в даній роботі використано метод обробки результатів анкетування з вирахуванням процентного співвідношення варіантів відповідей з кожного питання анкети (див. додаток Б.6.).

У вивченні споживацького попиту для узагальнення первинних даних використано графічний метод. За допомогою графіків виявлено та представлено тенденції та закономірності, які було б важко вловити у складних статистичних таблицях. В даній роботі використано стовпчасті діаграми.

Після завершення обробки результатів анкетного опитування за кожним окремим питанням анкети зроблено узагальнюючі висновки щодо виявлених тенденцій та особливостей розвитку розглянутого питання.

2.4. Висновки за результатами анкетування

В проведеному анкетному опитуванні взяло участь сто чоловік. Основна частина опитуваних складається із респондентів віком від 26-ти до 30-ти років. В більшості це ділові люди, які працюють в офісах та часто бувають у відрядженнях. Це і юристи, ресторатори, працівники туристичного та готельного бізнесу, власники SPA-центрів, приватні лікарі, держслужбовці. Після проведення обробки даних було зроблено висновки, що більшість опитуваних використовують в своєму гардеробі одяг морського стилю та потребують його більшої різноманітності, а також згодні з думкою що на основі уніформи військово-морського флоту можна проєктувати сучасні моделі одягу різних стилів.

Більшість респондентів при створенні свого образу все ж таки покладаються на сучасні тенденції та довіряють свій зовнішній вигляд дизайнерам. 48% опитуваних при формуванні свого гардеробу віддають перевагу класичному стилю, приблизно цей же процент респондентів охоче формує свій гардероб із речей спортивного та романтичного стилю. Саме із цими стилями більшість асоціює створення одягу “морського стилю” (див. табл. 2.8.).

Із 7-ми характеристик важливості при виборі одягу 26% посідає “рівень дизайну”, 22% - “якість конструктивної розробки”, 18% - “ціна товару”, 11% - “властивості матеріалів”, останнє місце посідає “призначення товару”. 57% респондентів вважають що морський стиль є своєрідним поєднанням та стилізацією елементів морської форми та створення їх нових варіацій та в жодному разі не прямим їх перенесенням у цивільний одяг. Найпопулярнішими є прямий та трапецевидний (звужений та розширений до низу), а також приталений силуети. Також цікаво відмітити, що лише 2% опитуваних асоціюють морський стиль із зимовим сезоном, більшість (82%) все ж таки відносять морський стиль до літнього сезону.

Більшість при виборі одягу морського стилю віддає перевагу вшивному рукаву, проте 28% респондентів характеризують морський стиль із рукавом-реглан, 11% - із цільнокрійним. Щодо оформлення низу рукавів, то тут віддається перевага обшлагам як таким, що найбільше відповідають морській тематиці, проте з функціональної точки зору 28% та 23% опитуваних віддають перевагу рукавам із фігурними патами або завершеними галунами.

Говорячи про кольорову гамму, то холодна та контрастна переважають, проте все ж таки колористика відповідає модним тенденціям. В основному надається перевага “матроському коміру” – 26%, проте майже на рівні із ним комір зі стійкою та фігурними лацканами.

На сьогодні найбільш популярними є кишені із фігурними клапанами, це і прорізні, і накладні, а також із потрійним фігурним клапаном. Більшість респондентів віддає перевагу двобортним застібкам на гудзиках, проте можливий варіант і однобортної, а також застібки встик.

І все ж таки, малюнок у смужку залишається класичним для морського стилю, та таким, що найбільше характеризує та викликає асоціації саме із цим стилем. Лише 18% опитуваних відмітили, що морський стиль в тканині може відтворити також і горох, геометричні фігури, абстрактний малюнок та інше. Щодо елементів

декору, то тут перше місце посідають різноманітні емблеми пов'язані із морською тематикою, слідом ідуть наруканні нашивки та еполети, найменшою популярністю користуються шеврони.

Варто також відмітити й окремі побажання респондентів, які необхідно врахувати при проектуванні сучасного жіночого одягу морського стилю. Зокрема:

- Використання трапецевидного силуету для коротких жакетів;
- Використання легких шовкових тканин;
- Домінанта білого кольору;
- Через мірне використання металевої фурнітури, а саме: ланцюгів різноманітної величини, блочків, хольнітенів, люверсів, шпильок, підвісок у вигляді якорів;
- Наявність великих кишень.

З цього всього витікає що на даний момент споживачі зацікавлені морським стилем та охоче формуватимуть свій гардероб у подальшому із вбрання створеного за мотивами уніформи військово-морського флоту. І як вже згадувалось саме на засадах переосмислення, а не прямого використання елементів форми ВМФ у цивільному одязі.

Обрані респондентами варіанти композиційного оформлення вбрання стали основою для подальшого проведення системно-структурного аналізу та морфологічного синтезу для визначення актуальних елементів морського стилю (див. табл. 2.2.).

Відібрані за результатами анкетування варіанти композиційно-конструктивного оформлення вузлів ВМФ лягли в основу морфологічного синтезу при визначенні характерних елементів одягу “морського стилю”.

2.5. Системно-структурний аналіз елементів та зразків військово-морської форми

Для аналізу кожної окремої форми в костюмі або їх чисельність, необхідно виокремити окремі деталі форми, системи її зв'язку, відношення та інше. Щоб зробити це, необхідно всю систему (процес) розбити на окремі складові форми. За кількістю та взаємопов'язаністю таких складових ми можемо говорити про форму в цілому.

Серед різноманітних аспектів розгляду форми (морфологічні риси, функції, матеріали, технологія виготовлення) ми виділяємо морфологічні риси костюму, що мають явні переваги перед іншими ознаками, так як вони різноманітні та їх легше спостерігати.

В свою чергу морфологічні ознаки базуються на функціональних відмінностях. Усе різноманіття зображень, типів, форм костюму можна виразити через взаємне поєднання невеликої кількості елементарних признаков, через комбінацію ліній, геометричних фігур та їх зв'язків. Основною процедурою структурного аналізу являється виділення первинного масиву, в якому можна припускати наявність єдиної структури.

Структура – це постійність зв'язку частин цілого, що виражається через характерний ритм геометричних елементів. Для сприйняття структура повинна володіти рівновагою, направленістю, просторовою орієнтацією, визначеністю верху та низу, лівої та правої сторони. Ці поняття зливаються з поняттям порядку та безпорядку, які характеризують стан форми.

Найбільш узагальнюючим в цьому випадку буде макроструктура. Макроструктура – це структура, масштаб якої дорівнює масштабу всього твору або системи в цілому. Але макроструктура для костюму в системі – це не просто окрема модель, це найбільш повне вираження якої не-будь великої ідеї, яка припускає варіації в певних межах. Це може бути система – колекція або базова форма.

Під макроструктурою варто розуміти певну послідовність елементарних

структур у формі окремих моделей, що становлять групу виробів, пов'язаних єдиною конструкцією та єдиним естетичним символом. Макроструктурою може бути також складний ансамбль.

Під мікроструктурою, або елементарною структурою, варто розуміти окрему модель; із таких моделей складається макроструктура, формуються форми – символи при демонстрації моделей.

Просторова структура костюму, позбавлена матеріальних якостей, представляється набором геометричних знаків, розміщених в певній послідовності та володіють своїм характером зв'язків.

Завдання класифікації елементів форми в даній роботі зведено до того, що в даній структурі віднайдемо елементи, які дозволять віднести цю структуру до того чи іншого класу відносин, до того чи іншого типу геометричних фігур.

Зазначена класифікація відбувалася у декілька етапів:

- Попередня обробка уніформи військово-морського флоту з ціллю приведення її до умовного структурного зображення (див. додаток Б табл. Б.2., табл. Б.3.);
- Виділення простіших елементів всіх видів військово-морської форми (див. додаток Б табл. Б.4.);
- Ділення найпростіших елементів на стандартні структурні елементи (див. табл. 2.1.).

При розчленуванні структур важливе значення має виділення ознак. Ознакою можна вважати будь-яку якість, якщо вона виражає достатньо чітке відношення.

При описі будь-якого костюму, в тому числі військово-морської уніформи, всередині його типу було виділено необхідні певні якості.

Ознаки в оцінці предмету можуть бути не рівнозначними, так як вони належать до різних якостей досліджуваної сукупності однорідних речей. Визначальними ознаками в даній роботі обрано:

- Конструктивно-технологічні (склад та якості матеріалів, із яких виготовлено виріб, методи виготовлення, базові конструктивні елементи);

- Морфологічні (елементи, що створюють просторову форму предмету);
- Функціональні (зв'язок форми із призначенням)

Процес розпізнавання структури та опису військово-морської форми проводився за такими етапами, що представлено в додатку Б (на схемі Б.7.), де розглянуто окремо всі варіанти уніформи:

- Визначення ступеня складності в організації костюму;
- Визначення розміщення психологічного центру;
- Виділення макро- та мікроструктури, осередку, елемента;
- Формування геометричного знаку та символу;
- Виділення простих, подібних відомих геометричних фігур, загального обрису форми, ідентифікації ступеня рідства між елементами;
- Виділення опорних функціональних частин форми, конструктивних ліній та міст “кріплення” матеріалу на фігурі;
- Визначення місць перетину вертикалей та горизонталей, виявлення фізичного центру;
- Визначення принципу пропорційної гармонізації та членування форми;
- Визначення характеру ритму та пластики, встановлення метричних співвідношень основних розмірів костюмів;
- Встановлення принципу симетричності розміщення частин, їх степені;
- Визначення ступені напруженості ліній, виділення статичності та динамічності форми, екстремальних точок та композиційно-психологічного центру;
- Визначення умов стійкості системи та її мобільних ознак.

Перераховані вище елементи – ознаки форми одягу повинні були проаналізовані по ранжиру в залежності від важливості в процесі сприйняття.

Ранжування ознак структури в залежності від їх значення визначено та проведено в такій послідовності (див. додаток Б (на схемі Б.7.)):

- Опис геометричної характеристики всієї форми, зовнішнього контуру-силуету;

- Впізнання та порівняння загального контуру та внутрішніх деталей із уже відомими геометричними фігурами;
- Виявлення ліній найбільшої кривизни, кутів, топології форми;
- Встановлення зони – центру фізичної або психологічної активності.

Розглядаючи костюм як систему, ми розуміємо, що вона знаходиться в постійному розвитку. Модні зміни в костюмі утворюють безперервний рух форми. Формотворення в костюмі – це складання форми в просторі та в часі. Воно пов'язано із послідовними змінами та накопиченням якісних та кількісних ознак форми в часі та просторі. Розвиток костюму з одного боку визначається законами формотворення, а з іншого – діяльністю людини-художника та корекцією споживача. Так як мода і костюм відносяться до складних самоорганізованих систем, то для досягнення завершеності та цілісності форми костюму необхідне управління процесом розвитку моди.

Формотворення як процес являє собою постійну зміну елементів та зміну їх якостей. Саме переміщення, поява, зникнення елементів супроводжує формотворення костюму; їх можна так і назвати – формотворчі мобільні елементи. На відміну від них існують елементи стабільні, структурні, це елементи, що являються опорними для існування та виявлення форми.

Розділені та досліджені окремо, як стабільні так і мобільні елементи стали основою для проведення морфологічного аналізу та синтезу основних властивостей костюму в “морському стилі” для проєктування перспективної колекції жіночого одягу.

2.6. Побудова моделей процесу формотворення

На основі теоретичних моделей формотворення будуються аналогові ряди формотворення, які передбачають обробку поточної інформації моди, вибраних прототипів та першоджерел. Інформація обробляється шляхом побудови рядів варіювання основних джерел військово-морської форми протягом століть відносно

структурних параметрів форми.

Аналогові ряди прототипів вибирають на основі циклів ідентичності формотворення в періоді, після чого будуються моделі, адекватні сучасним по ряду ознак. На основі даних теоретичних моделей та аналогових рядів розробляються групи асортименту одягу, які будуть позначати моду кілька років. Такі моделі найбільш стійкі, так як відображають головні тенденції формотворення.

В ході дослідження військово-морську форму також представлено у вигляді аналогового ряду по подібним ознакам: пропорціям, композиційному оформленні, принципам крою, принципам формотворення, образного трактування та інше.

Складний та багатоплановий процес формотворення потребує не тільки морфологічних класифікацій силуетів, а й сталевих та образних.

Системно-структурний аналіз, розвиток форм військово-морської уніформи XVIII – XX-го століть, дав можливість виявлення спільних характеристик структуроутворення сучасного костюму з врахуванням модних тенденцій.

Системно-структурний аналіз, виконаний в науково-дослідницькій роботі, дав можливість проведення достатньо повного аналізу тектонічної структури уніформи ВМФ (див. додаток Б (схема Б.7.)).

На основі проведеного аналізу були виявленні найбільш характерні стабільні та мобільні елементи форми, що можуть бути закладені в основу проєктування колекції сучасного жіночого костюму.

Системно-структурний аналіз відбувався у наступні етапи:

- Виявлення найбільш характерного знаку-символу форми, ступеня його об'єму, орієнтації у просторі та силуетної форми;
- Виявлення характерних складових геометричних елементів та їх взаємозв'язку;
- Виявлення опорних поверхонь костюму, положення костюму на фігурі;
- Виявлення найбільш характерних ліній членування костюму, їх характер та направленість;

- Виявлення пропорційно-масштабних закономірностей побудови форми, співвідношення форми костюму, співвідношення головних елементів форми;
- Виявлення найбільш характерних метричних закономірностей у внутрішній розробці форми костюму та його декоративної обробки;
- Виявлення ритмічного строю костюму, характеру активності ритму та його інтенсивності;
- Виявлення ступені статичності та динамічності форми, характеру симетрії в побудові елементів форми;
- Виявлення найбільш характерних формотворчих ліній, їх направленості та концентрації для визначення композиційно-психологічного центру костюму.

Виконаний в науково-дослідницькій роботі системно-структурний аналіз форми дав можливість визначення першо-початкових знаків-символів для розробки модельних рядів колекції сучасного жіночого одягу у системі гардероб. Узагальнені структурні форми-символи військово-морської уніформи представлені у таблиці 2.3.

2.7. Морфологічний аналіз уніформи ВМФ з метою застосування в цивільному одязі морського стилю

Морфологічний аналіз створює основу для системного мислення в категоріях основних структурних ознак, принципів та параметрів, що забезпечує високу ефективність його застосування. Він є впорядкованим засобом дослідження, який дозволяє досягти систематичного огляду всіх можливих рішень певної крупно масштабної проблеми.

Цей метод будує мислення таким чином, що генерується нова інформація, яка стосується тих комбінацій, що за умов безсистемної діяльності не одержують необхідної уваги. Згідно сутності цього аналізу, в досліджуваній системі виділяють кілька характерних для неї структурних чи функціональних морфологічних ознак, кожна з яких може характеризувати параметри або характеристики системи, від яких залежить розв'язання поставленої проблеми та досягнення основної мети.

Головний принцип цього аналізу полягає в систематичному дослідженні абсолютно всіх варіантів, що впливають із закономірностей побудови (тобто морфології) системи, яка підлягає вдосконаленню. При цьому будь-яке поєднання значень параметрів вважається принципово можливим.

Згідно положень морфологічного аналізу, за кожною морфологічною ознакою військово-морської уніформи, що вивчається в роботі (наприклад, за кожним з основних конструктивно-технологічних вузлів) складається перелік її різноманітних конкретних варіантів, композиційних альтернатив.

Для того, щоб краще уявити поле пошуку, ознаки з їх альтернативами розташовуємо у формі таблиці-матриці (див. додаток Б табл. Б.8.). В ході аналізу сполучень альтернативних варіантів виділених ознак, виявлено нові варіанти вирішення поставленого завдання, які при простому перегляді могли бути не виявленими.

Згідно головних положень методу, дослідження проводилось у п'ять етапів:

- Надано точне формулювання завдання, яке необхідно було вирішити. Хоча, як правило, спочатку питання ставляться про одну конкретну систему. Цей метод безпосередньо узагальнює дослідження на всі можливі системи з аналогічною структурою. Отже, завдання, яке було вирішено в ході дослідження, є проєктування нових моделей одягу в морському стилі на основі типових елементів військово-морської уніформи, а для цього проводилась організація пошуку потрібних елементів, які якнайкраще поєднуються у проєктованих виробках.
- Складено перелік всіх морфологічних ознак досліджених варіантів військово-морської уніформи, або всіх важливих характеристик об'єкту, його параметрів, від яких залежало розв'язання проблеми та досягнення основної мети. В рамках розв'язання досліджуваного питання складено перелік основних конструктивно-технологічних вузлів одягу (див. табл. 2.1.).

- Розкрито всі можливі варіанти сполучень за кожною морфологічною ознакою (характеристикою) шляхом складання матриць можливих сполучень конструктивно-технологічних та художньо-композиційних елементів. Їх організовано за принципом: від одиничного до загального: спочатку за стабільними елементами (див. додаток Б таблиці Б.1., Б.2., Б.3., Б.4.), потім за мобільними (див. додаток Б таблиці Б.5., Б.6., Б.7.).
- Визначено функціональні цінності всіх отриманих варіантів рішень. Для цього було розглянуто всі варіанти рішень отримані на кожному етапі морфологічного синтезу, що впливли зі структури морфологічних таблиць-матриць, та проводилось їх порівняння за одним чи кількома найважливішими для даної технічної системи показниками. Для того, щоб не заплутатись у безлічі отриманих рішень та деталей, оцінка їх характеристик проводилась на основі доцільного поєднання в одній моделі кількох, або навіть усіх розглядуваних морфологічних ознак системи (див. структурно-логічну схему 2.4.).
- Вибір найраціональніших конкретних рішень. На цьому етапі дослідження з великої кількості отриманих ескізів новостворених моделей одягу, на основі поєднання експертного, інтуїтивного та кількісно-статистичного методів, виділено отримані, з точки зору конструктивно-технологічної та композиційно-естетичної побудови, варіанти. При цьому було враховано та оцінено засоби художньої виразності, конструкцію та технологію обробки виробів з огляду на відповідність їх до умов експлуатації, вимог взаємозамінності, цільності композиції та інше, що видно зі схеми 2.4.

На основі розроблених матриць морфологічного оформлення стабільних та мобільних елементів крою військово-морської уніформи представлена структурно-логічна схема морфологічного синтезу уніформи ВМФ для застосування в цивільному одязі морського стилю (див. схему 2.4.) В даній таблиці представлені схеми , що використались як базові позиції під час створення колекції цивільного одягу морського стилю.

Незалежно від обраного асоціативного методу пошуку творчих рішень (метод фокальних об'єктів, морфологічний аналіз чи інший), завершується робота над проєктом підсумковим аналізом, який показує переваги нових виробів над попередніми аналогами та ступінь відповідності нових моделей поставленому завданню. Для одержання чітких та надійних висновків необхідно суворо дотримуватися системного підходу до аналізу та застосовувати об'єктивні методи порівняння.

Підсумковий аналіз відповідності запропонованих ескізів вимогам поставленого завдання за результатами дослідження виконано з дотриманням таких етапів його проведення:

- Оцінка форми моделі, конструкції, оздоблення, матеріалів, кольорової гамми, з точки зору відповідності їх до вимог споживача, для якого проєктуються вироби;
- Оцінка властивостей одягу, з точки зору відповідності їх до умов експлуатації;
- Оцінка цілісності та художньої виразності композиційного вирішення моделей, їх новизни та відповідності сучасним напрямкам моди та тектоніки форми.

Однією з найхарактерніших завдань підсумкового аналізу став вибір з безлічі можливих варіантів, кількох оптимальних та доцільних для певних конкретних умов споживання та виробництва. Для рішення цього завдання виконано ряд операцій: встановлена мету аналізу, зібрано необхідну інформацію, проведено аналіз та оцінка проєктних рішень та на їх основі виявлено оптимальні варіанти проєктних рішень.

Отже, ті із запропонованих моделей, які найкраще відповідають вимогам поставленого завдання, мають краще композиційне рішення, відповідають вимогам новизни та перспективному напрямку моди, розроблені на основі науково обґрунтованої методики дизайну і є запропонованими для подальшої проробки та впровадження у виробництво.

Висновки до розділу 2

На основі зібраного фото-ілюстративного матеріалу проведено детальний аналіз та схематичний розбір кожного комплекту уніформи, в процесі чого виокремлено деталі крою, елементи декору та аксесуари характерні для кожного з комплектів. Систематизувавши отримані виокремлення із кожного костюму прослідковуємо характер крою та декору кожного з елементів досліджуваного матеріалу, зокрема характеристику визначальних рис військово-морської форми.

Проте не всі елементи морської уніформи знайшли однакове застосування у цивільному одязі.

Тому, перед застосуванням певних елементів форми ВМФ було проведено соціологічне опитування, щодо елементів крою та декору уніформи, в ході чого було виявлено, які на думку респондентів є характерними та в більшій степені відображають морський стиль.

Як показали результати дослідження, споживачі зацікавлені морським стилем та охоче формують свій гардероб із вбрання створеного за мотивами уніформи військово-морського флоту. Варто звернути увагу на те, що елементи крою та декору морської уніформи переносились у цивільний одяг, не на засадах прямого їх цитування, а в межах стилізації.

Обрані респондентами варіанти композиційного оформлення вбрання стали основою для подальшого проведення системно-структурного аналізу та морфологічного синтезу для визначення актуальних елементів морського стилю.

Завдання класифікації елементів форми в даній роботі зведено до того, що в даній структурі віднайдемо елементи, які дозволять віднести цю структуру до того чи іншого класу відносин, до того чи іншого типу геометричних фігур.

Зазначена класифікація відбувалася у декілька етапів:

- Попередня обробка уніформи військово-морського флоту з ціллю приведення її до умовного структурного зображення;
- Виділення простіших елементів всіх видів військово-морської форми;

– Ділення найпростіших елементів на стандартні структурні елементи.

Формотворення як процес являє собою постійну зміну елементів та зміну їх якостей. Саме переміщення, поява, зникнення елементів супроводжує формотворення костюму; їх можна так і назвати – формотворчі мобільні елементи. На відміну від них існують елементи стабільні, структурні, це елементи, що являються опорними для існування та виявлення форми.

Розділені та досліджені окремо, як стабільні так і мобільні елементи стали основою для проведення морфологічного аналізу та синтезу основних властивостей костюму в “морському стилі” для проєктування перспективної колекції жіночого одягу.

Виконаний в науково-дослідницькій роботі системно-структурний аналіз форми дав можливість визначення першо-початкових знаків-символів для розробки модельних рядів колекції сучасного жіночого одягу у системі гардероб.

Отже, ті із запропонованих моделей, які найкраще відповідають вимогам поставленого завдання, мають краще композиційне рішення, відповідають вимогам новизни та перспективному напрямку моди, розроблені на основі науково обґрунтованої методики дизайну і є запропонованими для подальшої проробки та впровадження у виробництво.

Отримані в ході дослідження узагальнені схеми композиційного рішення одягу стали відправними точками за силуетними формами та основними лініями членування при розробці базових позицій формоутворення в перспективній колекції одягу.

РОЗДІЛ 3

ПРОЄКТНО-КОМПОЗИЦІЙНИЙ

Створення костюма - це постійний пошук різноманіття форм і конструкцій одягу, взуття. Джерела, які використовуються при створенні костюму, можуть бути різноманітними. Найбагатшим джерелом (і в плані форм, і в плані конструкцій) для створення сучасного костюму є історичний та народний костюм, що складався й утверджувався століттями. У зв'язку з цим для майбутнього фахівця - проєктувальника одягу, взуття та аксесуарів - необхідне вивчення естетики форм і конструкцій костюма в історичному аспекті під визначеним, специфічним кутом зору. Тут особлива увага приділяється вивченню конструкції. Одна з перших заповідей при творчому пошуку рішення костюма (побутового чи сценічного) на основі історичного чи народного - це розуміння й знання конструкції форм тієї чи іншої епохи.

Продуктом діяльності творця костюму є модель чи система моделей. За своїм характером розрізняють моделі-ідеї (виставочні, перспективні, унікальні) і промислові моделі. У кожного художника ідея нової моделі, колекції зароджується по-своєму. Колекція - це серія моделей певного або різного призначення, побудована на основі єдиного рішення, стилю, конструкції, базової форми, структури матеріалу. Завжди створення принципово нового немислимо без натхнення, що приходить тільки в результаті постійного пошуку.

Авторська ідея створення того чи іншого костюму бере свій початок глибоко у джерелі натхнення, в тій ідеї, яка наштовхує на подальший розвиток теми. Джерелом натхнення можуть стати різноманітні образи, навіяні художньою літературою, театром, кіно, міфологією чи історією. Кожен митець індивідуально сприймає та переосмислює певні аспекти джерела натхнення, залежно від внутрішнього стану та пережитих емоцій автора.

У модель-ідею автор вкладає свою творчу майстерність, талант художника, свій почерк творця, по-новому вирішеної, часом унікальної, одиничної,

неповторної речі. Ці моделі зазвичай більш трудомісткі в порівнянні зі звичайними моделями, ускладненої конструкції, зі збільшеною витратою матеріалу, із уведенням ручних технологічних операцій виготовлення й обробки) і т.п. Такі одиничні моделі, створені на високому художньому рівні, є творами прикладного мистецтва.

3.1. Принципи застосування зібраного матеріалу в колекції

Створення костюма - це постійний пошук різноманіття форм і конструкцій одягу, взуття. Джерела, які використовуються при створенні костюму, можуть бути різноманітними. Найбагатшим джерелом (і в плані форм, і в плані конструкцій) для створення сучасного костюму є історичний та народний костюм, що складався й утверджувався століттями. У зв'язку з цим для майбутнього фахівця - проєктувальника одягу, взуття та аксесуарів - необхідне вивчення естетики форм і конструкцій костюма в історичному аспекті під визначеним, специфічним кутом зору. Тут особлива увага приділяється вивченню конструкції. Одна з перших заповідей при творчому пошуку рішення костюма (побутового чи сценічного) на основі історичного чи народного - це розуміння й знання конструкції форм тієї чи іншої епохи.

Продуктом діяльності творця костюму є модель чи система моделей. За своїм характером розрізняють моделі-ідеї (виставочні, перспективні, унікальні) і промислові моделі. У кожного художника ідея нової моделі, колекції зароджується по-своєму. Колекція - це серія моделей певного або різного призначення, побудована на основі єдиного рішення, стилю, конструкції, базової форми, структури матеріалу. Завжди створення принципово нового немислимо без натхнення, що приходить тільки в результаті постійного пошуку.

Авторська ідея створення того чи іншого костюму бере свій початок глибоко у джерелі натхнення, в тій ідеї, яка нашоухує на подальший розвиток теми. Джерелом натхнення можуть стати різноманітні образи, навіяні художньою літературою, театром, кіно, міфологією чи історією. Кожен митець індивідуально

сприймає та переосмислює певні аспекти джерела натхнення, залежно від внутрішнього стану та пережитих емоцій автора. У модель-ідею автор вкладає свою творчу майстерність, талант художника, свій почерк творця, по-новому вирішеної, часом унікальної, одиничної, неповторної речі. Ці моделі зазвичай більш трудомісткі в порівнянні зі звичайними моделями, ускладненої конструкції, зі збільшеною витратою матеріалу, із введенням ручних технологічних операцій виготовлення й обробки) і т.п. Такі одиничні моделі, створені на високому художньому рівні, є творами прикладного мистецтва.

3.1.1. Художні образи, перенесені в сучасний костюм

Центр вивчення – уніформа військово-морського флоту, знаки відмінностей та їх призначення. Вплив розвитку форми морського флоту на цивільний одяг у відповідності з видозмінами уніформи та характеру перебування матросів на судні.

Суворість та практичність сучасного вигляду уніформи військово-морського флоту зародилась на початку ХХ-го століття, до того її вигляд був схожий на аристократичний фрак із знаками відмінностей (на той час – це кількість та розташування гудзиків). Для пошиття форми використовували натуральні матеріали, такі як: вовна, льон, бавовна, шовк, фланель, шкіра та вельвет. Для декорування та відзнак використовували металеві сплави, латунь, золото, дерево, ріг.

При вивченні уніформи військово-морського флоту, її розвитку та видозміни простежується її спрощення у зв'язку з практичним значенням та зручності використання при службі на судні. Колорит уніформи виник також із суто практичних міркувань: синя – повсякдення та при службі в холодних поясах; біла – для жарких кліматичних умов; сіра – для берегових робіт. Такі елементи морської уніформи, як матроска, тільник, бушлат, погони, еполети, матроський комір та обшлага вплинули на розвиток світової моди. Якщо до ХІХ-го століття уніформа морського флоту брала деякі елементи своєї форми із цивільного одягу, то вже починаючи з ХІХ-го століття цивільний костюм використовував характерні

елементи морської уніформи для свого призначення, що згодом трансформувалося у морський стиль, який передає інформацію про традиційний колорит, настрій та характерні елементи форми військово-морського флоту (одним із них є смуга).

3.1.2. Прояви силуетних форм та їх геометричних символів, особливостей пропорційності та членування образів теми-першоджерела

Екскурс в історію: історія костюма свідчить про те, що такі, на перший погляд, незначні зміни силуету й створюють визначальний модний образ і стиль епохи. Кожного року дизайнери всіляко обігрують морську тематику, що так чи інакше приводить до появи нових силуетів, які перегукуються між собою, утворюючи загальну силуетну базу, що є визначальною на переломі десятиліть. Перше десятиліття третього тисячоріччя наблизилось до кінця, і сьогодні ясно, що на початку 2000-х рр. модні тенденції перебували під впливом еkleктики. Цей вплив простежується протягом усього десятиліття й у підсумку знаходить втілення в богемному стилі 2010-го року. Тепер богемний стиль повільно, але впевнено переходить у недбалий багатошаровий образ, який щосили пропагують провідні дизайнери. Сьогодні, в 2010 році, обсяг в одязі неухильно росте, цей тренд уже добре прижився на подіумах і тепер перекочує в гардероби модників. Без сумніву, у майбутньому об'ємні форми стануть таким же невід'ємним атрибутом модного одягу, як раніше - прикраси й декоративні елементи. Саме цей образ визначає моду кінця першого десятиліття.

3.1.3. Колористичні риси дослідженої теми, що застосовуються при створенні колекції

Колорит колекції обирався виходячи з особливостей колориту першоджерела, тобто, уніформи військово-морського флоту. Зокрема, традиційними колоритом являється синій, золотий, червоний та білий, які гармонійно доповнюють один одного при створенні актуального модного образу. Крім того, певним чином на формування колористики колекції образного костюму вплинули різноманітні

варіації від темно-синього до блакитного; від насиченого червоного через жовтогарячий і аж до блідо-жовтого (пісочного) в залежності від національних рис морської уніформи та кліматичних умов розташування та проходження служби.

3.1.4. Орнаментально-декоративні властивості обраної теми-першоджерела та їх застосування в колекції сучасного образного костюма

Така жінка самодостатнього типу любить прозорі деталі, складні конструктивні елементи, склади, гудзики, плечові накладки, відкладні коміра та лацкани, різноманітні клапани. Поєднання кольорів у костюмі суто лаконічне та графічне. Додатковий ефект колекції надають смугасті поверхні полотен. Використано сучасну фурнітуру: декоративні застібки, нашивки, гудзики, ланцюжки, паєтки, бісер та інше.

3.1.5. Застосування та видозміни фактур матеріалів при перенесенні їх з теми-першоджерела в колекцію образного костюма

Колекція прикрашена легкими вільно спадаючими, а також заправленими складами, різноманітними варіаціями смуг на тканині, що передає характер першоджерела. В тому чи іншому вигляді, вони присутні у кожній моделі, а у деяких моделях - доповнені ременем, клапанами та гудзиками. Жінка – героїня колекції легко може дозволити собі одяг як ділового стилю так і стилю леді-вампи з глибокими декольте та прозорими тканинами. Тут застосовані натуральні матеріали з матовою поверхнею (вовна, бавовна, льон). А також, на контрасті з ними, використані легкі, прозорі матеріали шовкової групи, що дозволяють створити значну кількість різноманітних драпірувань, часто з блискучим покриттям, що відбиває світло та надає ще більшої урочистості, навіть повсякденному вбранню.

3.1.6. Опис характерних доповнень та аксесуарів, характерних для досліджуваної теми, що будуть застосовані в колекції костюма

В колекції не передбачається застосування значної кількості аксесуарів та доповнень, оскільки темп життя сучасної жінки пропонує швидку змін подій, ситуацій та відчуттів героїні, а це означає, що вона має бути максимально пристосована мобільно змінюватись та пристосовуватись до оточення. Проте, для кожного блоку, у відповідності до призначення, можна визначити основні аксесуари та доповнення, які є стилізацією певних образних рис теми-першоджерела.

В колекції костюму зустрічаються жіночі сумки, які проте є не частими аксесуарами. Це обґрунтовано тим, що сучасна успішна жінка – героїня колекції – не обтяжує себе носінням всього необхідного на будь-який випадок життя – вона почуває себе вільною від всього цього.

І лише в окремих випадках в колекції застосовано такі типові для морської уніформи аксесуари як шийні платки, еполети, погони та кашкети. Такий вибір доповнень має підкреслювати образний зв'язок між призначенням форменого одягу моряків теми-першоджерела та сучасного костюма.

3.1.7. Принципи застосування та видозміни стилістики (зачіска, візаж та інше) обраної та дослідженої теми-першоджерела в розробці колекції сучасного образного костюма

Сучасна ділова жінка віддає перевагу укладеним зачіскам. Також можливі короткі та на пів-довгі стрижки. Під час відпочинку волосся зібране в імпровізований пучок, з якого вибиваються пасма та падають на чоло. Макіяж - легкий, прозорий, акцент робиться на очі, вії. Вона любить своє відображення у дзеркалі, впевнене та самодостатнє.

При створенні урочистих та нарядних образів у колекції застосовано стилізовані варіанти оформлення зачісок, які були традиційними для моряків XVII-го

та XVIII-го століть, а саме, волосся заплетене в косичку та перев'язане чорною стрічкою, а також парики із завитими локонами. У повсякденному вбранні застосовуються затемнені окуляри від сонця та робиться незначний акцент на губи.

3.2. Тип споживача, для якого розроблено колекцію

Кожна людина є особистістю. В цілому світі не можливо зустріти цілковито однакових людей. Зовнішність кожного є неповторною та оригінальною, проте за допомогою одягу можна ще більше виокремити індивідуальність з оточуючих. Одяг людини сам собі дає дуже чіткі уявлення про саму людину, про її життя, світогляд, професію, захоплення, мрії. Ось чому важливо правильно підібрати речі для свого гардеробу.

Розробляючи колекцію перш за все було визначено призначення колекції та тип споживача для якого вона створювалась. Також визначалась вікова категорія та спосіб життя передбачуваних споживачів. Це пов'язано з тим, що існує тісний взаємозв'язок між самою людиною, її уявленнями, мріями та світоглядом та тим що на ній вдягнуто. Тобто костюм має повністю відображати суть людини, бути ніби її доповненням, провідником між внутрішнім світом людини і навколишнім середовищем.

3.2.1. Вікові особливості, ставлення до моди

Дана колекція створювалась для молодшої, успішної, рішучої та активної жінки віком від 25 до 40 років. Вона не боїться кидати виклики життю та труднощам. Вона активна та націлена на успіх. Вона вільно виражає свої думки. Ця жінка може дихати на повні груди. Одяг в колекції - для сучасної, впевненої в собі людини, яка знає чого хоче від життя, та неодмінно це отримує. Для цієї ділової та впевненої натури характерні також такі риси як легковажність, амбіційність та любов до швидкості, постійна зміна місця перебування та свобода.

Жінка інтелектуальна та своєрідна. Приділяє велику увагу своєму

зовнішньому вигляду та костюму зокрема. Постійно знаходячись у пошуках чогось нового, вона перетворює моду на мистецтво. Вона поважає неповторність, індивідуальність у будь якому прояві. Жінка такого типу здатна експериментувати зі своєю зачіскою. Макіяж іноді повністю відсутній, а іноді очі або губи яскраво окреслені – все залежить від образу. Проте зазвичай їй більш до вподоби вечірній макіяж, адже її життя – це безперервні ділові зустрічі та банкети, приватні вечірки, різноманітні світські раути та тусовки в модних клубах. Вона смілива у пошуках, відверта, загадкова, сексуальна, іноді саркастична та егоїстична.

Жінка, для якої було розроблено колекцію, настільки успішна та впевнена у собі, що сама диктує моду, адже вона не просто стежить за модою та модними тенденціями, вона безпосередньо знаходиться біля їх витоків в епіцентрі всіх подій.

3.2.2. Образ життя героїні

Жінка, для якої створювалась колекція, постійно знаходиться у центрі подій. Вона незалежна та часто змінює місце свого перебування. Ділові зустрічі, переговори, світські раути, благодійні заходи, зустрічі з друзями та просто відпочинок – все це розписано у її діловому щоденнику. Для цієї жінки притаманна свобода та прагматичне ставлення до світу.

Це вбрання для жінки яка обов'язково повинна виокремитися з поміж натовпу та викликати увагу та бурхливі емоції у оточуючих. І не важливо, якими будуть ці емоції: позитивними чи негативними, головне щоб вони були, нехай про неї говорять, згадують її, і не важливо що, головне щоб пам'яталивона любить увагу! Створений костюм підкреслює ритм та темп життя, він не створює ускладнень для світогляду і звичного способу життя його власника.

Досить суперечливими є її поняття сенсу життя. Це може бути в комплексі: життєва філософія, смаки (музика, література, кіно) та імідж. Суперечливий стиль життя: сполучення сарказму й романтизму, іронічного відношення до життя й глибоко прихованої віри в правду й чисті емоції, чорний

гумор, сполучення прихованої сексуальності й строгості в образі.

3.2.3. Значущі уподобання

На образ героїні даної колекції вплинули її захоплення, спосіб життя, та оточуючі її люди. Вона не тільки амбіційна ділова жінка, у якої рік розписаний діловими зустрічами та поїздками, вона ще й творча особистість, яка полюбляє графіку, сучасне мистецтво, музику, театр, кіно. Дещо егоїстична, інколи непередбачувана та авантюрна. Натура холоднокрівна. Любить красивих чоловіків та дорогі авто. Відає перевагу відпочинку на яхті біля берегів Сен-Тропе.

Рішуча та впевнена, вона воліє проводити час не в гучних дискотеках і барах, а в модних клубах, кав'ярнях, де все створено для самовираження та задоволення. Світське життя, VIP-вечірки, публічна відкритість - все це є одним із принципів і способів її життя.

3.3. Художній образ колекції

Створення колекції – це складний процес відображення та розуміння певного матеріалу та проявлення його через власну призму світосприйняття. Для того, щоб створити власну, вдалу колекцію одягу, автор повинен володіти системою різнобічних знань, які проявляються в художній сфері: грамотно подати ескізний ряд, застосувати знання моделювання та конструювання одягу, технології, матеріалознавства та, частково, психології. Дана колекція представлена чотирма блоками, а саме: діловий, повсякденний, круїзний та світський. Два останні представлені в якості урочистого (див. табл. 3.1.).

3.3.1. I-ий блок діловий названий „Ledi BOSS ”

У характері цієї жінки - впевненість, цілісність, незалежність, успішність та навіть деяка помпезність. Вона досить багато витрачає на одяг, як втім і на аксесуари, прикраси, взуття та оздоблення житла. Вона завжди знаходить спосіб

вести належний їй спосіб життя.

У діловому одязі цінує чистоту стилю, строгу елегантність, бездоганну посадку на фігурі, якість тканини та пошиття. Повністю відповідають їй смакам сучасний «міський» стиль - брючний костюм, блуза-сорочка, плаття трохи нижче колін. Елементи чоловічого костюма, улюблені нею за практичність, урівноважуються жіночними деталями й витонченими аксесуарами. Покрій не обов'язково буде класичним, можливі вільності - легкий жакет-сорочка, короткий блузон з легким приталеним платтям. Приталений або напівприталений силует із чіткими лініями гармоніює зі стрункою фігурою - прості деталі, помірні довжини й обсяги, ретельна обробка характерні для ділового одягу...

3.3.2. II-ий блок круїзний, під назвою „А-ля-морячка”

Не зважаючи на всі притаманні їй риси характеру впевненості, самодостатності, прагматичності вона все ж таки залишається вільною, сексуальною та легковажною. Вона самозакохана егоїстка, яку цікавить її зовнішній вигляд та зовсім не цікавить думка оточуючих. В деяких миттєвостях життя вона може абстрагуватися від навколишнього середовища та жити лише собою, забувши про оточуючих, або просто не помічаючи їх. Атмосферність, вишукана та дорога обстановка - це головний і важливий пріоритет серед вибору місця проведення її відпочинку та дозвілля. Тому будучи сучасною та практичною, вона із задоволенням віддасть перевагу круїзному лайнеру, де буде відвідувати дорогі бутіки, брендові магазинчики, елітні бари з вишуканими напінками, тенісний корд та із задоволенням проведе час біля басейну. Або просто відпочине на власній яхті у компанії красивого та успішного чоловіка. Ця жінка яскрава та завжди шикарно виглядає, у будь-якій ситуації вона виглядає бездоганно. Усе, що їй належить, чи знаходиться поруч із нею, повинне бути тільки найкращої якості та розкішного виду. Де б вона не перебувала - на презентаціях, в офісі або на курорті, її стиль в одязі підбирається до місця та зі смаком. Її образ відповідає її власним установам

- витончена аристократичність у поєднанні з легкою саркастичністю та емоційністю.

Сучасній жінці-героїні колекції подобаються напівдовгі зачіски. Часто волосся зібране в імпровізований пучок, з якого вибиваються пасма та падають на чоло. Макіяж - легкий, прозорий, акцент робиться на очі, вії. Перед дзеркалом вона часто репетирує чуттєвий погляд - свою головну зброю.

3.3.3. III-й блок, світський, має назву „Парад кораблів”

Жінка, яка віддає перевагу „світському стилю”, що вважається навіть не стилем, а способом мислення, має різнобічно розвинений смак до сприйняття життя та світу. Вона - багатогранна особистість, багата новими ідеями, активна, жіночна, аристократична завжди прагне йти в ногу з часом. Вона – світська левиця, яка є в центрі всіх важливих подій. Вона стежить за модою, знає всі новинки сезону, але їй це не потрібно, адже мода в неї у крові, і вона знає що їй треба одягнути, коли та куди. Це завжди ефектно, шикарно та на два кроки попереду моди. Віддає перевагу насиченим та глибоким кольорам одягу (часто з елементами білого), вона носить прикраси із золота - символу багатства та розкоші. Все екстравагантно - сексуальне.

Така жінка приділяє велику увагу оригінальним деталям, тому її одяг часто містить у собі яскраво виражені елементи, нашивки, вставки, драпіровки та ін. Віддає перевагу високо піднятій зачісці та ефектному макіяжу з підкресленими очима.

3.3.4. IV-ий блок, повсякденний, має назву „ Вільне життя”

Вона не боїться кидати виклики життю та труднощам. Вона активна та націлена на успіх. Вона вільно виражає свої думки. Ця жінка може дихати на повні груди. Одяг даного блоку колекції - для сучасної, впевненої в собі людини, енергійної та амбіційної, яка просто живе для свого задоволення. Жінка цього типу

постійно знаходиться у пошуках чогось нового та перетворює моду на мистецтво. Вона поважає неповторність, індивідуальність у будь якому прояві. Вона ще й творча особистість, яка полюбляє графіку, сучасне мистецтво, музику, театр, кіно. Дещо егоїстична, інколи непередбачувана та авантюрна. Натура холоднокровна, віддає перевагу насиченим холодним тонам з теплим відтінком, від теплої вохри до холодного бірюзового. Вона полюбляє зі швидкістю проїхати на авто, заїхати на іподром, подивитись скачки та повболівати за свого улюбленця, а потім просто прогулятись верхи на конях разом із друзями. Образ даного типу передбачає багат шаровість одягу напівприталеного та трапецевидного силуетів, наявність таких аксесуарів, як: шарфи, рукавички, окуляри та сумки. Вона здатна експериментувати зі своєю зачіскою. Макіяж іноді повністю відсутній, а іноді очі або губи яскраво окреслені – все залежить від образу.

3.4. Призначення колекції

3.4.1. Призначення І-го блоку колекції („Ledi BOSS”), в залежності від типу споживача, художнього образу колекції та життєвої ситуації, де споживач може застосувати такий образний костюм

Це блок одягу для роботи. Оскільки її робота вимагає частого спілкування з людьми - клієнтами або колегами, участі у презентаціях, виставках, конференціях, нарадах виникає потреба завжди гарно виглядати, а отже, необхідно мати гарний, презентабельний, цікавий і неповторний костюм. Костюм вміщує в себе велику кількість цікавих і дрібних речей, які несуть інформацію про свого власника.

Перший блок колекції - це блок одягу для роботи, який складається в основному з штанів і жакетів. Але навіть якщо жінка постійно вдягає брюки по роду професії чи з якихось власних міркувань, вона все одно рано чи пізно захоче вдягнути щось більш жіночне, в кінці кінців, вона так влаштована, що прагнення бути жіночною та привабливою незгасиме. Саме тому в цьому блоці і представлені такі елементи одягу як спідниці, вишукані блузи та сукні.

Брюки, бриджі, спідниці та жакети виготовлені з натуральних вовняних тканин. Блузи виготовлені із шовку або шифону. У блоці представлені моделі а прилеглого та напівприталеного силуетів. Брюки прямі або завужені з чіткою посадкою.

3.4.2. Призначення II-го блоку колекції („А-ля-морячка”), в залежності від типу споживача, художнього образу колекції та життєвої ситуації, де споживач може застосувати такий образний костюм

Вихідні дні ця особа звикла проводити вишукано та незвично. У відповідному блоці колекції представлено вбрання для морських круїзів, прогулянок на яхті та шикарних вечорів на палубі в компанії красивих чоловіків. Така жінка любить прозорі деталі, мережива, склади, драпіровки, піднятий комір, віддає перевагу легким, повітряним, м'яко стікаючим однотонним тканинам, різноманітним нашивкам. Прямий та трапецевидний силует. Кольори підійдуть м'які, світлі, пастельні, наприклад світло-блакитний, пісочний або білий з яскравим червоним елементом.

Обов'язковим елементом її круїзного гардеробу є різноманітні шовкові шарфи та платки. Всеможливі кардигани, бушлати, накидки з прозорих та напівпрозорих формостійких та летючих тканин. Все для найкращого відпочинку, що підкреслює її статус у суспільстві.

3.4.3. Призначення III-го блоку колекції („Парад кораблів”), в залежності від типу споживача, художнього образу колекції та життєвої ситуації, де споживач може застосувати такий образний костюм

Світські раути — прекрасна нагода, щоб продемонструвати свої екстравагантні наряди; в арсеналі нашої героїні сукні по фігурі з глибокими декольте та асиметричними складами, оборки, прозорі тканини, шовки, підкреслена лінія талії. Одяг демонструє бездоганний стиль жінки та її належність

до вищого суспільного класу. Одяг насичений різноманітними нашивками, емблемами, ланцюжками та гудзиками, тому будь-які аксесуари будуть зайвими, не завадить невеличкий клатчик. Взуття, як правило, на підборах, високе, з лаконічними деталями. У такої жінки слабкість до красивого взуття та одягу зокрема.

Розроблене вбрання призначене для модних прийомів, показів, вечірок, виставок, кінофестивалів, модних клубів та виходів у світ. Дані моделі підійдуть упевненим, розкріпаченим, впевненим жінкам зі стрункою фігурою, умінням тримати поставу, ходити на високих підборах і бездоганно поводитися в суспільстві. Ця жінка егоїстична, без комплексів, справжня аристократка, яка викликає повагу та замилювання.

3.4.4. Призначення IV-го блоку колекції („Вільне життя”), в залежності від типу споживача, художнього образу колекції та життєвої ситуації, де споживач може застосувати такий образний костюм

Одяг цього блоку повсякденний. Адже навіть у цієї “залізної леді” бувають миті, коли їй хочеться побути просто людиною, просто жінкою. Зустрітися з друзями, присвятити день шопінгу та ні за що не відповідати. Промчатись по автобану на космічній швидкості. А можна просто прогулятись верхи на конях, побути самій.

Одяг даного блоку колекції - для сучасної, впевненої в собі людини, енергійної та амбіційної, яка просто живе для свого задоволення.

Саме тому в цьому блоці і представлені такі елементи одягу як штани, зручні сарафани прямого силуету, вільні жилети та кардигани, трикотажні топи. Віддає перевагу таким матеріалам як тафта, плащова, парусина, джерсі, котон. Тканини є прийнятними з точки зору гігієнічності для повсякденного використання, і водночас є відносно недорогими. У блоці представлені моделі одягу трапецевидного та прямого силуету. Брюки вільні, завужені до низу та мають м'яку форму.

Образ даного типу передбачає багатошаровість одягу та наявність таких аксесуарів, як: шарфи, рукавички, окуляри та сумки.

3.5. Тип колекції, у відповідності до призначення та художнього образу

Дану колекцію можна класифікувати як перспективну, оскільки вона відповідає переважній більшості вимог до проектування саме цього типу колекцій костюма.

Перспективні колекції є, по суті, концепцією для розробки промислових колекцій, тому в своєму розвитку проходять майже ті самі стадії роботи. А як концепція для подальшої роботи вона виконує такі задачі:

1. розробка нового образного рішення з урахуванням конструктивних особливостей уніформи ВМФ та модної орієнтації потенційних клієнтів та споживачів.

На підтвердження цього, дана колекція задовольняє модним тенденціям найближчого сезону та переосмислює художні образи, засновані на морській уніформі, у відповідності до потреб українських споживачів.

2. розробка тонального, колористичного та пластичного рішення традиційного та нетрадиційного асортименту.

В даній колекції представлені детальні обґрунтовані розробки колориту, пластики ліній та пропорцій, тональних відношень та декоративного оздоблення як для вбрання ділового призначення (“Ledi BOSS”) повсякденного призначення (“Вільне життя”) так і для круїзного (“А-ля-морячка”), а також – для вбрання світського призначення („Парад кораблів”).

3. використання в колекції нових матеріалів та фурнітури.

Дана колекція розроблена із застосуванням матеріалів, які створені на основі інноваційних технологій в розробці текстильних матеріалів. Детально характеристики цих матеріалів описані у розділі з матеріалознавства та конфекціонування. Фурнітура, застосована в колекції, представлена різними видами

гудзиків, металевими застібками-блискавками, пряжками, кнопками, блочками та ланцюжками, які окрім функціонального призначення несуть також характерне образно-декоративне навантаження.

4. створення нових конструктивних основ для базових форм колекції та застосування прогресивної технологічної обробки при виготовленні моделей, використання новітніх технологій, що представляють нові тенденції моди.

В даній колекції проведено розробку нових варіантів конструктивних рішень видів одягу повсякденного призначення (брюки, бушлати, жакети тощо) та світського призначення (брюки, комбінезони, спідниці та елементи жакетів фантазійного характеру). У відповідності до нововведень у конструкції представлених моделей було внесено зміни й у особливості їх технологічної обробки. Для моделей, виконаних в матеріалі, доцільність таких змін технологічної обробки підтверджено практикою; для інших – проведено детальну теоретичну розробку.

5. реклама, зокрема розробка сценарія демонстрації нової колекції, підбір певних моделей, створення стилістичних образів для показу колекції, вибір музичного оформлення та місця прем'єрного показу колекції.

Все це було проведено при підготовці колекції для представлення на Міжнародному конкурсі „Печерські каштани”. Розробка фірмового стилю, як елемента рекламної кампанії, представлено в графічному розділі кваліфікаційної роботи.

Крім того, переважну більшість моделей колекції створено на основі художньої системи "гардероб", що можна вважати ще одним підтвердженням того, що колекція є перспективною (промислові та колекції одягу спеціального призначення створюють на основі художньої системи "комплект").

3.6. Структура колекції: принципи видозміни базових позицій в межах розвитку колекції

Колекція розроблена у чіткій, логічній послідовності і має блокову структуру, тобто розвиток ідеї простежується від першого блоку до останнього. Крім того, розглядаючи блок за блоком, можна побачити розвиток форм, кольору, декору та аксесуарів. Кожний наступний блок колекції є логічним продовженням попереднього і наочно відображує розвиток художнього образу та головної ідеї. Всі блоки колекції розташовані так, ніби послідовно відображують різні боки життя тієї особи, для якої створювалась колекція. У відповідності до змістового навантаження кожного блоку колекції визначаються принципи та шляхи розвитку силуетних форм та кольорової гами. В залежності від цього ж змістового навантаження обираються композиційно-декоративні засоби, членування форми, структура та способи поєднання елементів, також обирається матеріал та фактура. Всі ці аспекти підкреслюють та підсилюють цілісний образ колекції, впливають на емоційне відчуття (див. схему 3.1.). Говорячи про принципи побудови колекції, слід зазначити, що її розвиток можна описати кількома незалежними одне від одного аспектами, які в цілому створюють єдину багатошарову цілісну колекцію та художній образ. Як вже було зазначено у попередніх розділах, колекція складається з чотирьох блоків; одягу для роботи, круїзного, світського та повсякденного одягу. Виходячи з їх призначення, обиралась кольорова гамма та домінуючий колір в блоці, також обиралися матеріали, які б відповідали призначенню одягу та його емоційному навантаженню, з тих самих міркувань обирався декор (його розміщення, кількість елементів та форма).

Перший блок колекції, ділове вбрання, представлений в якості ділового робочого та офіційного. Оскільки жінка, для якої створювалась колекція проводить третю частину свого часу на роботі, тому даний ряд представлений у відповідності до потреб героїні та його призначення (8 моделей).

Другий блок колекції презентує круїзне вбрання для відпочинку, та може

бути класифікованим як нарядне неформальне, урочисте та прогулочне. Виходячи з того, що такі випадки в житті героїні колекції трапляються часто, то й сам блок представлений найбільшою кількістю моделей, у відповідності до призначення (10 моделей).

Третій блок розробленої колекції можна класифікувати як світський. Він, за призначенням, відповідає найбільш вибагливим вимогам до нарядного урочистого вбрання, з елементами видовищного, а тому представлений меншою кількістю за попередній, проте значно складнішим за ступенем композиційно-декоративного рішенням, костюмним рядом (10 моделей).

Четвертий блок колекції, повсякденне вбрання, адже повсякденні випадки представлені в житті кожної людини і наша героїня не виняток. Тож, повсякденний одяг розроблений з урахуванням повсякденного формального та неформального (8 моделей).

3.7. Композиційний принцип побудови колекції

3.7.1. Принцип формоутворення колекції, та видозміна її геометричних символів та особливостей членування силуетних форм

Моделі, запропоновані в колекції, мають напівприлягаючий, овальний або трапецевидний силует. Низ переважно завужений, а верх або прямий або трапецевидної форми (див. схему 3.2.). Силуетна форма будується на основі трапеції. Переходячи від однієї моделі до іншої, вона поступово змінюючи пропорції перетікає із трапеції в прямокутник, із прямокутника в овал та навпаки, створюючи розмаїття форм, хоча й не виходячи за межі єдиного образу. Формоутворення та розвиток форми простежується у послідовній зміні та ритмічному чергуванні різних проявів трапецій та прямокутників – довгі, витягнуті, широкі, короткі, перегорнуті варіанти та їх різноманітні поєднання.

3.7.2. Опис розвитку силуетних форм, основних видів та ліній членувань в межах блоку „Ledi BOSS”

Перший блок за своїм силуетним рішенням відображає різноплановість пропорційних співвідношень уніформи військово-морського флоту різних країн, зокрема парадної. Призначений одяг для роботи, ділових зустрічей, переговорів, конференції, презентацій а також, за рахунок його оздоблення, в цьому одязі можна і завітати до музею чи якої-небудь галереї. Взагалі у блоці представлені моделі одягу малої форми та прилягаючого та напівприлягаючого силуету (див. схему 3.3.). Силуетні форми завужені до низу донизу; брюки прямі. В блоці, в основному, домінують, напівприлягаючі силуети, які відбивають „стрункість”, вишуканість людини для якої призначений одяг.

3.7.3. Опис розвитку силуетних форм, основних видів та ліній членувань в межах блоку „А-ля-морячка”

Це блок вбрання для вишуканих вечірок та екстравагантних круїзних подорожей. Вони дуже відверті, хоча й не надто відкриті, яскраві та нарядні. В такому одязі кожна жінка зможе почуватися вільною, самодостатньою та неперевершеною. Костюм, що поєднує в собі застосування чітких силуетних елементів та легких летючих тканин. Тканини дуже м'які та мають здатність до драпірування, саме за рахунок цього можна в бажаних місцях можна створювати необхідний об'єм. Представлений одяг має трапезидний та овальний силуети, з навантаженням на верхню частину фігури та вузький низ, які підкреслюють її легкість та стрункість (див. схему 3.4.).

3.7.4. Опис розвитку силуетних форм, основних видів та ліній членувань в межах блоку „Парад кораблів”

Ідея вбрання, що представлене у блоці, - це або досить довгі, або досить короткі світські наряди, проте є кілька коктейльних суконь, які прикрашають

та підкреслюють струнку фігуру, залишаючи місце для фантазії. Використовується комбінація чітко скроєних конструктивних деталей та м'якого драпірування, що прикрашені додатковим декоруванням фурнітури. Декоративні додаткові елементи - вишивка золотом, імітація галунів, нашивки, еполети, обшлаг, гудзики, які притаманні уніформі військово-морського флоту, виконані із сучасної фурнітури. Використання довільних складок та драпірувань робить силует більш складнішим та цікавішим (див. схему 3.5.).

3.7.5. Опис розвитку силуетних форм, основних видів та ліній членувань в межах блоку „Вільне життя”

Вбрання, що представлене у блоці характеризується прямим та напівприталеним силуетом, як виняток представлена модель частково трапецевидного силуету (див. схему 3.6.). При використанні в комплекті брюк або сукні силуетне навантаження спрямоване на низ, якщо це шорти або комбінезон – на верхню частину. В блоці домінують більш вільні силуетні форми, які не сковують рухів, що є головним критерієм, які відповідають призначенню даного блоку. Простежується чіткість конструктивних ліній та згладження їх завдяки використанню такого матеріалу як джерсі.

3.7.6. Визначення моделей чи образів, які є композиційним центром колекції, чи її домінантами

З огляду на змістовне навантаження круїзного відображення найбільш характерного прояву теми-пероджерела (уніформа морського флоту), образне вирішення, колористичне та декоративне оздоблення, композиційний та тектонічний устрій, ступінь ошатності використаних матеріалів, ступінь контрастності, виразності та графічності колористики, кількості застосованих фантазійних елементів, що роблять конструктивно-технологічне вирішення костюма найбільш привабливим, **композиційним центром** розробленої колекції

можна назвати **другий блок колекції під назвою „А-ля -морячка”**. Хоча в кожному блоці є моделі, які можна назвати композиційним центром чи домінантам кожного блоку, саме **другий блок - „ А-ля -морячка ”** є квінтесенцією всього художнього образу теми, що підкреслюється також застосуванням особливого, спеціально розробленого стилістичного рішення теми-образу.

3.8. Колористика колекції

3.8.1. Обґрунтування вибору колориту всієї колекції, у відповідності до колористичних особливостей теми-першоджерела

Колорит колекції обирався, виходячи з кількох позицій, які гармонійно доповнюють одна одну при створенні актуального модного образу.

По-перше, це посилення на сучасні тенденції моди в колористиці, які пропонують провідні тренди та дизайнери для вирішення костюма ділового, світського, круїзного та повсякденно призначення (яке й представлено в даній колекції).

По-друге, це змістове навантаження костюма певного призначення, оскільки загальні вимоги призначення та етикету спрямовують колористичні особливості ділового, повсякденного, світського чи круїзного у певному напрямку та вимагають дотримання тих чи інших специфічних вимог.

По-третє, це колористичні особливості теми-першоджерела, які включають в себе і традиційний колорит уніформи військово-морського флоту, і кольорову символіку різноманітних знаків розрізнень, таких як нашивки, погони, еполети, петлиці і, звичайно, специфіку природно-кліматичних умов перебування та розвитку образу-першоджерела колекції.

3.8.2. Принцип послідовної зміни колориту колекції

Розвиток в колекції має і колір, який іде від стриманих кольорів до більш яскравих та контрастних, активних, пристрасних та захоплюючих. Взагалі,

психологи пов'язують кольори одягу з характером та відтінками настрою людини. Кольорова гама даної колекції відображує вихор ідей, внутрішню енергію та симбіоз відчуттів її власника. Кольори змінюються та змішуються як слайди в плівці фотоапарата. Розвиток колориту в колекції відбувається у напрямку посилення яскравості, насиченості та контрастності кольорових поєднань для вираження того чи іншого художнього образу.

3.8.3. Опис колористичного вирішення блоку „Ledi Boss”, у відповідності до художнього образу, призначення блоку та типу споживача

В першому блоці кольорова гамма обиралась з тих міркувань, що саме колір не має бути домінуючим і дуже активним, так як, цей одяг призначений для роботи і відповідно до цього вимагає більш стриманих, природних кольорів.

Так, колористика блоку ділового вбрання включає в себе глибокі сині тона та насичені бордові відтінки через фіолет на контрасті із сіро-бежевим або сіро-блакитним колоритом в поєднанні з молочними вкрапленнями у якості акцентів. Присутні кольори пастельних, хоча й приглушено-затемнених тонів.

У моделях блоку присутні поєднання різних відтінків синього кольору: теплий ультрамарин, що переходить у світлий бузковий, синій колір, що переходить у темний кобальтовий. Якщо і є яскраві кольорові вкраплення, то це є декор у вигляді рисунку матеріалу, який, в свою, чергу присутній в якості смуги.

3.8.4. Опис колористичного вирішення блоку „А-ля-морячка”, у відповідності до художнього образу, призначення блоку та типу споживача

Колористика другого блоку, „А-ля-морячка”, в якому представлене круїзне вбрання, дещо змішаних стилів, має відповідне рішення. Тут представлені світлі, прозорі, чисті кольори, які за насиченістю та контрастністю відрізняються від попереднього блоку в бік значного підсилення.

Збільшенню ефекту образної виразності в цьому блоці також сприяє значне застосування в якості домінантного кольору – червоного, який, щоправда, має світлий відтінок, наближений до коралового. Це цілком виправдане рішення, з огляду на свободололюбивість створеного в блоці образу.

3.8.5. Опис колористичного вирішення блоку „Парад кораблів”, у відповідності до художнього образу, призначення блоку та типу споживача

Третій блок колекції названий „Парад кораблів”, і вже сама назва говорить про те, що одяг цього блоку зі світським призначенням характеризується контрастним та яскравим колоритом. Образ відображується у дуже насиченій, яскравій, контрастній палітрі кольорів, заснованій на поєднанні цілковитих протилежностей – нестримного червоного та безграничного ультрамарина, який майже досягає чорного.

Ці два кольори, в різних пропорційних сполученнях, представлених в різних моделях блоку та доповнені золотими акцентами, створюють атмосферу найвиразнішого прояву сили характеру, сміливості привертати до себе увагу оточуючих і утримувати її, бути центром товариства, суспільства, а можливо і Всесвіту.

Така сміливість цілком відповідає характеру та художньому образу героїні колекції.

3.8.6. Опис колористичного вирішення блоку „Вільне життя”, у відповідності до художнього образу, призначення блоку та типу споживача

В четвертому блоці кольорова гамма обиралась з тих міркувань, що саме колір має бути домінуючим та активним, оскільки він відноситься до повсякденного образу життя.

Колористика блоку повсякденного вбрання включає в себе глибокі синьо-бірюзові тони та розтяжку від золотої вохри і аж до охристо-оливкових відтінків.

Присутні білі та червоні кольорові вкраплення в якості акцентів. Кольори співвідносяться між собою на тональних нюансах та на контрасті кольору.

3.9. Декоративні особливості колекції

3.9.1. Обґрунтування вибору принципів застосування певних видів декору та фактур всієї колекції, у відповідності до декоративних особливостей теми-першоджерела

При розробці колекції сучасного костюма, з першоджерела були запозичені різнобічні прояви декорування костюма. Це й:

- контраст важких щільних матеріалів та легких шовкових матеріалів, що є відображенням контрастної розробки теми взагалі (контраст чоловічого та жіночого, аскетичності та розкоші, та іш.);
- використання різноманітних гудзиків та пряжок, що в свій час були знаками розрізнення звання та роду військ.;
- застосування оборки, характерної для ранніх форм уніформи, трансформованої у драпірування та складки, необхідної для досягнення силуетної форми костюма;
- використання вишивки золотом, декоративними шнурами та тасьмами, що в різній мірі використовувалось в уніформі військово-морського флоту різних країн;
- застосування смугастих тканин та ритмів, які були присутні у морській уніформі та пристосувалися до сучасного одягу.

3.9.2. Принцип послідовної зміни видів декору колекції, від блоку до блоку, із коротким описом декорування кожного блоку, у порівнянні з попереднім

Стереотипно вважається, що чим пишніший та об'ємніший декор вбрання, тим більше він пасує нарядному костюму. Це пояснюється тим, що площинний декор у вигляді рисунків на тканині більш універсальний та функціонально зручний, а велика кількість крупних складок, оборок та драпірувань сприяє

створенню більш виразного художнього образу, хоча й за рахунок втрат у зручності застосування. Крім того, декорування повсякденного, і особливо ділового, костюма вишивкою, аплікацією, особливо із застосуванням дорогоцінних матеріалів, суперечить вимогам етикету, прийнятому у сучасному суспільстві та вважається недоцільним. Цю вихідну інформацію і було покладено в основу декоративної розробки колекції костюма.

У першому блоці („Ledi BOSS”), де представлено діловий одяг, декор площинний, у вигляді рисунку матеріалу, та й то у поєднанні з гладко фарбованими елементами одягу; кількість драпірувань незначна, і застосовані вони лише для досягнення необхідної силуетної форми одягу.

У другому блоці („А-ля-морячка”), де представлено круїзне вбрання, з’являється незначна кількість дрібного напі-воб’ємного декору (рюші, оборки, плісе), та й то у поєднанні з великою кількістю елементів, вільних від декору. Іншими словами, напівоб’ємний декор тут відіграє роль композиційних акцентів.

У третьому блоці („Парад кораблів”), в якому представлено нарядне світське вбрання, напівоб’ємний декор стає основною ідеєю створення художнього образу. Він стає більший за обсягом, різноманітніший за пластикою та фактурністю; додатково його значення для даного вбрання підкреслює застосування декоративної вишивки тасьмою, використання декоративного ланцюжка та гудзиків, що посилює відчуття святкового призначення вбрання в даному блоці колекції.

У четвертому блоці („Вільне життя”), де представлено повсякденний одяг, декор площинний, у вигляді смуги з частковим поєднанням гудзиків, основне призначенням яких є їх функціональність, а не декоративність. В якості декору в даному блоці використані всеможливі хлястики, пати, клапани, лацкани, обробка комірів та рукавів.

3.9.3. Декоративне та фактурне вирішення блоку „Ledi BOSS”, у відповідності до художнього образу, призначення блоку та типу споживача

В даному блоці колекції, як і у інших використані площинні види декору у смужку, особливо у блоці ділового вбрання, де все має бути підпорядковано зручності та функціональності вона представлена в якості дрібної смужки. Крім того, художньо виразними тут є лінії конструктивно-декоративного членування, особливо при застосуванні різних кольорових відтінків застосованих матеріалів, що також є достатнім декоративним рішенням ділового одягу, чітко підпорядкованим функціональному призначенню вбрання. Жакети, блузи, брюки-спідниці, брюки і жилети оздоблені різноманітними гудзиками та поясками, клапанами та кишенями.

3.9.4. Декоративне та фактурне вирішення блоку „А-ля-морячка”, у відповідності до художнього образу, призначення даного блоку та типу споживача

При створенні вбрання круїзного призначення застосовано напівоб’ємні види декору у вигляді складок та драпірувань, поява яких обумовлена, по-перше, тим, що такі види декору надають більшої вишуканості вбранню, а ,по-друге, сприяють об’ємнішому формоутворенню костюма та створенню силуетних форм, стилізованих під елементи уніформи військово-морського флоту, як творчого першоджерела створення сучасного костюма. Це простежується й у значній кількості застосованих рюшів та дрібних драпірувань як похідних від оборки сорочок перших форм уніформи, що були обов’язковими для адміралів та капітанів як на борту корабля, так і за його межами.

Фактура матеріалу, який обраний для даного блоку має однотонну поверхню, без рельєфних малюнків чи складних переплетень тканини. В основному - це гладкофарбована однотонна тканина, тканини в смужку, заціпи, оборки, рюші, гудзики, блочки, скручування тканини у канат.

3.9.5. Декоративне та фактурне вирішення блоку „Парад кораблів”, у відповідності до художнього образу, призначення даного блоку та типу споживача

Оскільки в цьому образі простежуються риси чоловічого костюма, то це не могло не позначитись на декорванні вбрання. При розробці теми світського костюму застосовані види декору, характерні для парадної форми моряків, зокрема адміралів, капітанів та офіцерів, що проявляється в значній кількості нашивок, погон, еполетів, ланцюгів та гудзиків, вишивки золотом та декоративним шнуром. Від історичної форми уніформи ми отримали м'які драпірування та складки, що образно витікають з під бушлатів.

3.9.6. Декоративне та фактурне вирішення блоку „Вільне життя”, у відповідності до художнього образу, призначення даного блоку та типу споживача

В даному блоці колекції, як і у попередніх використаний площинний декор у смугу з частковим поєднанням гудзиків, основне призначенням яких є їх функціональність, а не декоративність. В якості декору в даному блоці використані всеможливі хлястики, пати, клапани, лацкани, обробка комірв та рукавів. Переосмислені обшлагги з історичного костюму трансформуються у сучасні елементи одягу. При розробці теми повсякденного костюма застосовані види декору, характерні для морської уніформи. Жакети, блузи, брюки-спідниці, брюки і жилети оздоблені різноманітними гудзиками та поясками, клапанами та кишнями.

3.10. Асортиментний склад колекції

3.10.1. Принцип послідовної зміни асортименту колекції, від блоку до блоку, із коротким описом асортиментного складу кожного блоку

Асортиментний склад колекції розроблено з урахуванням, по-перше, аналогій з історичною та сучасною уніформою ВМФ різних країн, як теми-першоджерела, а по-друге, з урахуванням призначення колекції та її окремих блоків.

Зокрема, асортимент блоку “Ledi Boss” складається переважно із комплектів костюмів із брюк та спідниць, блуз та суконь прямого та напівприталеного силуету та їх різноманітної комплектації. Блок “Парад кораблів” більш складний за формою своїх елементів, має в своєму складі більше суконь, також до складу блоку входять комбінезони та костюми, блок круїзного вбрання найбільш різноманітний за своїм асортиментним складом, сюди окрім суконь та брючних комплектів входять все можливі жакети, блузи-туніки, комбінезони, шорти, боді. До блоку повсякденного вбрання входять сукні та комплекти із комбінезонів, шортів та жакетів.

3.10.2. Опис асортиментного складу блоку „Ledi Boss”, у відповідності до художнього образу, призначення блоку та типу споживача

Так як першим блоком в колекції є блок одягу для роботи, то з нього і почнемо розглядати асортиментні одиниці. В блоці представлені комплекти одягу, які в основному складаються з штанів, спідниць та жакетів. Але прагнення бути жіночною та привабливою незгасиме. Саме тому в цьому блоці і представлені такі елементи одягу як спідниці і вишукані жакети. Жакети мають цікаві, неординарні форми та оздоблення. Жакет може бути з круглою або V-образною горловиною, двобортний, однобортний або із застібкою встик, з різноманітними фігурними формами комірів, з довгим та вкороченим рукавом. Жакет може бути з підкладкою (на більш прохолодну погоду), а може і не мати її. Штани – вузькі, укорочені. Дані костюми розраховані на їх носіння починаючи від теплої весняно-літньої

погоди і закінчуючи більш прохолодною осінньою. Тобто, це одяг, який можна вдягати у міжсезоння.

Модель 1. Даний костюм складається із жакету та спідниці, а також із поясу з нависними кишенями. Жакет прямого силуету із вшивним рукавом, довжиною до сідниць, однобортний. Жакет з глибоким V-образним вирізом до рівня талії із англійським коміром та широкими лацканами до талії, застібається на чотири потайні петлі. Трьохярусний рукав. Спідниця асиметрична із запахом на правій нозі та фігурним низом, на кокетці. По краю спідниці дев'ять петель у рамочку. Пояс складається із трьох ременів до яких кріпляться кишені, зрізи яких декоровані смугами.

Модель 2. Комплект складається із жакета та брюк. Жакет приталеного силуету із вшивним рукавом, застібка встик, круглий виріз, потрійний заокруглений комір, фігурні лацкани по краю оздоблені сімома люверсами, фігурний низ до середини стегна, застібка на два крючка, один по лінії горловини, інший на лінії талії та завершення лацканів. Брюки вузькі, укорочені, на манжетах, із пониженою лінією талії та відлітною кокеткою по передньому шву на гудзику. На передній та задній штанці застрочені стрілки. По переду та по спинці кишені в рамочку.

Модель 3. Даний комплект складається із брюк, блузи та жилетки. Блуза напівприталеного силуету із вшивним рукавом на широкому манжеті з хлястиком, висока стійка, застібка на гудзиках, планка. Жилетка приталеного силуету з V-образним вирізом до рівня грудей, англійський комір з широкими лацканами, однобортна застібка на чотири гудзики, петлі в рамочку, фігурна лінія низу, відсутність плечового зрізу, американська пройма. Брюки із пониженою лінією талії, широкий пояс, відсутність бокового шва, глибокі відведені кишені, лінія зрізу яких переходить у фігурну трикутну лінію верху переду, що застібається на чотири гудзики, п'ятий – декоративний. Брюки вузькі, укорочені.

Модель 4. Даний комплект складається із сукні та жакета. Сукня приталеного силуету, довжина до рівня колін, без плечового поясу, із боковими та

середнім швом, горизонтальні лінії членування. Жакет напівприталеного силуету під широкий пояс. Застібка встик, трьох четвертний вшивний рукав розширений до низу. Баска з фігурною лінією низу та заокругленими кутами, глибокий V-образний виріз до лінії талії, висока стійка. Фігурні конструктивні лінії по краю борів, що переходять на спинку та повертаються до плечових швів та вирівнюються із передніми. Фігурна вставка попереду та на спинці до рівня талії декорована люверсами. По плечовому зрізі від фігурних вставок виходять та рукав плечові накладки із бахромою з ланцюжків, що імітують еполети. Широкий пояс із роз'ємною застібкою по боковому шву.

Модель 5. Даний комплект складається із жакета, спідниці та шарфа. Жакет приталеного силуету, двобортний, V-образний виріз, англійський комір з імітацією матроського по спинці. Застібка на шість гудзиків, вертикальні рельєфи по переду та по спинці жакету. Довжина жакета на 8-ім см нижча від лінії талії, по лінії талії до лінії рельєфів розміщені кишені в рамочку, які від бокових швів переходять на спинку утворюючи поясок, середній шов по спинці. Рукава вшивні, укорочені з відкотними манжетами. Спідниця завужена до низу, довжиною до колін, на обтачці. По переду та по спинці виточки між якими розміщені бокові вирізні кишені із фігурними клапанами на три петлі. Застібка по середньому шву, по боках якої розміщені декоративні гудзики та вкладені вертикальні рельєфні вставки, також розміщена шліца, яка завершується двома гудзиками.

Модель 6. Даний комплект складається із сукні та футболки. Футболка приталеного силуету з рукавами реглан на манжетах, круглий виріз. Сукня напівприталеного силуету, довжина вище лінії колін на 10-ть сантиметрів. Двобортна скісна застібка, яка на лінії талії сходить до центру, пройма реглан, без рукавів, ширина плеча від лінії горловини становить 4-ри см, що паралельна лінії горловини. Круглий виріз горловини, стійка, що не доходить до центру на 3-ри см. На лінії талії широкий пояс на пряжці, на лінії стегон вузький ремінець. Борти верху від центру лінії талії переходять у баску, яка відведена від низу сукні. Низ сукні

однобортний, потайна застібка. Клапани кишень розміщені під баскою, гудзики розміщені по краю борта та по краях баски.

Модель 7. Дана модель складається із сукні. Сукня приталеного силуету, з V-образним вирізом до рівня грудей та коміром стійкою, яка в глибині вирізу находила одна на одну. Подвійні рукава-крильця. Рельєфи виходять з пройми, від них до центру грудей розміщені нагрудні виточки. По спинці середній шов та бокові рельєфи, що виходять з пройми. По лінії талії на спинці розміщена баска, яка переходить на перед та перехрещуючись по центру виходить на зрізи спідниці знову переходить на спинку по низу, утворюючи фігурну лінію низу. По спинці розташовані дві шліци, які розміщені на 2-ва см. нижче. По лінії талії між боковими швами переду та спинки розміщені потрійні клапани, які сягають лінії низу баски.

Модель 8. Даний комплект складається із жакету та спідниці. Жакет напівприталений, двобортний з прямим вшивним рукавом. V-образний виріз, матроський комір, застібка на шість гудзиків. На правому плечі пата, яка вшита у пройму по спинці та по переду кріпиться на борті біля пройми гудзиком. На талії широкий пояс, поверх якого розміщений вузький обкручений навколо талії двічі. Спідниця вузька, довжиною до колін асиметрично розшита вола нами по всій площині.

3.10.3. Опис асортиментного складу блоку „Парад кораблів”, у відповідності до художнього образу, призначення блоку та типу споживача

Такий блок колекції, як „Парад кораблів”, призначений для більш світського типу життя, а саме для модних прийомів, показів, вечірок, виставок, кінофестивалів, модних клубів та різноманітних виходів у світ.

Моделі, запропоновані у костюмному ряді блоку, мають напівприлягаючий силует, в основному більш вільніші до низу або мають розріз, що допускає комфорт у пересуванні, не зковуючи рухів. Так як одяг має специфічне призначення, то і потреби у створенні теплового одягу не було, саме тому в цьому блоці представлені моделі

одягу які в основному складаються, з суконь, або з легких нарядних блуз, жакетів, комбінезонів, брюк.

Модель 9. Дана модель складається із сукні. Сукня приталеного силуету, довжиною до середини стегна, виріз-каре, короткий рукав-реглан, що складається із п'яти смуг, що кріпляться по лінії реглана. Загалом вся сукня складається із окремих смуг, які з'єднані вертикальними смугами по середньому шву, по бокових та по рельєфних лініях, що виходять із пройми, проходять через центр грудей та завершуються біля бокових швів.

Модель 10. Дана модель складається із сукні. Сукня приталеного силуету, асиметрична, складного покрою, довжиною нижче рівня колін, перед коротший, спинка довша. Права сторона верху сукні покрою жакету з фігурним бортом на гудзиках, комір типу шаль, з-під низу жакету задрапірована половина спідниці, ліва сторона суцільна із вертикальним рельєфом. По спинці два рельєфи, що виходять із пройми, середній шов та підріз по лінії талії між рельєфами спинки. Рукава вшивні, вузькі, на манжетах. На правому борті на лінії грудей розміщена врізна кишеня із фігурним клапаном, на лівому плечі – плечова накладка до якої кріпляться ланцюжки.

Модель 11. Даний комплект складається із сукні та шорт. Сукня на кокетці з круглим вирізом, без рукавів, рівень кокетки доходить до рівня центру грудей. Нижня частина сукні скроєна по косій та кріпиться до кокетки, так що по центру переду та спинки залишається 6-ть см. не зашитих, низ сукні фігурний. Шорти високі, на рівні талії, потайна застібка, імітація двобортної застібки на 8-ім гудзиків, пояс, по спинці дві кишені в рамочку та строчка – імітація фігурного клапана.

Модель 12. Дана модель складається із сукні. Сукня приталеного силуету, низ трапецевидний, без плечового поясу з фігурною лінією верху. Довжина до ікор, відрізна нижче лінії стегон. По лінії відрізу пришиті два волани, які утворюють нижню частину сукні. По середньому шву потайна застібка-блискавка. На лінії талії розташований вузький ремінь з прямокутною пряжкою.

Модель 13. Даний комплект складається із комбінезона. Комбінезон напівприталеного силуету, поясом переділений на верхню та нижню частину. Глибокий виріз каре. По лінії горловини розміщена смуга, шириною 3-ри см. По переду між вертикальними лініями вирізу горловини розміщена прямокутна вставка від рівня центру грудей до лінії заниженої талії. Вшивний потрійний розширений до низу рукав до ліктя. По спинці горизонтально до горловини та вертикально до поясу кріпиться причіпна деталь в рамочку, по довжині кріплення полотно застрочене заціпами, далі – вільно спадає з невеликим шлейфом. Рівень талії занижений на 8-ім сантиметрів та складається із трьох відлітних поясів, штани прямі, внизу на вузькому манжеті із люверсами, без бокових швів з переднім рельєфом та рельєфом по спинці, між рельєфами розміщені різні кишені із фігурними клапанами.

Модель 14. Даний комплект складається із топа, жакета та брюк. Топ прямого силуету, без рукавів з прямокутним вирізом та матроським коміром, по центру широка вставка у смужку. Жакет напівприталеного силуету, довжиною нижче лінії талії, англійський комір, по спинці – імітація матроски. Рукав вшивний. Брюки розширені по лінії стегон, широка кокетка із фігурним завершенням, застібка по передньому шву, кокетна із перехідником, кокетка з шльофками та ремнем. Глибокі відведені кишені, по переду дві зустрічні склади та заглажені стрілки, по спинці рельєфний шов для кишені.

Модель 15. Дана модель складається із сукні. Сукня приталеного силуету, довжиною до колін із виточками та середнім швом. Потайна застібка по спинці. Глибоке декольте по переду та по спинці до лінії талії. Сукня без рукавів, на бретелях, які є обрамленням вирізу. По переду у зріз обрамлення від лінії ширини переду і до низу декольте вкладено волан закладений у склади.

Модель 16. Дана модель складається із комбінезона. Комбінезон по лінії талії умовно поділений на дві частини поясом, який фіксується патою на два гудзика. V-образний виріз, комір-шаль, двобортна застібка. Вшивний рукав до ліктя з

відкладним манжетом. Брюки комбінезону вільні на щиколотках вузькі, трішки призібрані, на передніх штанинах застрочені стрілки. По спинці дві кишені в рамочку з обстроченою лінією мішковини.

Модель 17. Даний комплект складається із сукні. Сукня асиметрична, складного покрою, з одним рукавом. Сукня приталена, розширена до низу, з V-образним вирізом, права сторона з плечовим поясом та вшивним рукавом з невеликим обшлагом на три гудзики. Права сторона горловини оформлена англійським коміром із широким лацканом, що завершується біля бокового шва на рівні стегон, з під якого виходить закручений край низу спідниці, розріз по зміщеному на перед боковому шву. У розрізі вставка із гофрованої тканини. По правій стороні ліфу від центру грудей до низу розміщені сім гудзиків до лінії середини стегна. Ліф лівої половини сукні плавно переходить у бретель, що направлена до шиї. По спинці глибоке овальне декольте нижче лінії талії, потайна застібка по середньому шву спідниці.

Модель 18. Даний комплект складається із сукні та жакету. Сукня складається із верхньої нагрудної частини та вільно задрапірованого низу, що виходить з під лінії грудей та довжиною вище лінії середини стегон. Верхня частина корсетна без плечового поясу з V-образним вирізом та застібкою на потайний крючок попереду із капелькою у нижній частині сукні. По верху ліфу відлітна деталь типу коміра. Жакет короткий, верх якого складають плечові накладки, які по спинці з'єднані, комір-стійка із заокругленими краями. Рукав реглан, складається із смуг з'єднаних між собою планками переду та спинки, що відповідно починаються від центру переду та спинки кріпляться до плечових накладок, та скріплюються в боковому шві рукава.

3.10.4. Опис асортиментного складу блоку „А-ля-морячка”, у відповідності до художнього образу, призначення блоку та типу споживача

У костюмному ряді присутні комбінезони, сукні, що виконані з легкого та, навпаки, щільного шовку, чи котону. Виходячи зі специфічного, круїзного призначення костюму в даному блоці, питання визначення його сезонності не є найбільш актуальним. Адже дане вбрання може бути використано у будь-яку пору року, в залежності від місця відпочинку. У відповідному блоці колекції представлено вбрання для морських круїзів, прогулянок на яхті та шикарних вечорів на палубі. Тут присутні прозорі деталі, склади, драпіровки, піднятий комір, різноманітні нашивки. Прямий та трапецевидний силует. Сюди відносяться всеможливі кардигани, бушлати, накидки з прозорих та напівпрозорих формостійких та летючих тканин.

Модель 19. Дана модель складається із сукні прямого силуету, довжиною до середини стегна із відворотним манжетом по низу сукні. На стегнах пояс із пряжкою, глибокий V-образний виріз до рівня пояса, від центру грудей починається матроський комір. По центральному шву бантова склада від пояса і до манжета, по краях якої десять люверсів. По краях горловини також розміщені 10 люверсів. До бокових швів кріпиться вставка переду. Застібка по центральному шву. Рукав-реглан із відворотними манжетами.

Модель 20. Даний комплект складається із шортів та сукні-туніки. Шорти сидять на талії, імітація двобортної застібки по переду з петлями в рамочку, кишеня в рамочку на правій передній штанці. Фігурна лінія верху, при піднята до верху з V-образним вирізом по центру. Застібка по середньому шву, по спинці дві пати, що виходять від бокового шва та направляються до центру і кріпляться гудзиками. Основа сукні складається із широкої смуги, що проходить за шию та переходить на спинку, по переду вона кріпиться вузькою смугою на рівні грудей, до якої, а також до широкої смуги кріпиться шифоновий низ з довжиною до середини стегна та з

розрізом по центру від вузької поперечної смуги.

Модель 21. Даний комплект складається із комбінезона та кардигана. Комбінезон приталеного силуету, без рукавів, фігурна лінія горловини, спущена пройма. По бокових швах переду та спинки штанів заціпи від лінії стегон до низу. Брюки вільні, до низу вузькі, укорочені до щиколоток. Кардиган довжиною до середини стегна із заокругленими бортами та застібкою встик, цільнокрійний рукав на широкому манжеті. По низу, краям бортів та по горловині цільнокрійна планка. Кардиган під пояс, що кріпиться за допомогою пати попереду на два гудзики.

Модель 22. До даної моделі входить сукня. Сукня приталена, від колін розширена, американська пройма, по спинці глибоке декольте, попереду V-образний виріз до рівня талії, імітація двобортної застібки до низу виробу, петлі в рамочку. Матроський комір що попереду переходить у широкий лацкан до початку вирізу. По середньому шву потайна застібка-блискавка.

Модель 23. Даний комплект складається із сукні та кардигана. Сукня приталеного силуету, довжиною до середини стегон, без рукавів, з круглим вирізом, по центральному шву тасьма зі смугастою вставкою. Кардиган довжиною до колін з вшивним рукавом з відворотним манжетом. Кардиган з коміром-шалькою та двома великими відкладними кишнями з відворотами. По спинці бокові рельєфи. По низу оборка зі складами.

Модель 24. Дана модель складається із блузи-туніки. Блуза довжиною до середини стегна, по низу оборка з заціпами по боках, застібка на планку, по боках від планки кокетка з півкруглим завершенням до низу. Короткий вшивний рукав з трьома рядами оборки, що переходить на пілочку, на лінії стегон також обрки, що переходять на спинку до вертикальних рельєфів від плеча. Круглий виріз горловини, відкладний комір з півкруглим завершенням. Застібка на тринадцять гудзиків.

Модель 25. Дана модель складається із сукні. Сукня відрізна по лінії талії, Ліф без плечового поясу на бретелях прямого силуету, приталеного до рівня талії

за допомогою виточок застрочених на лице, нагрудні виточки перпендикулярні верхній лінії зрізу. Бокові та середній шов, вверху застібка на п'ять кріючків, до лінії талії. Нижня частина спідниці завужена до низу, довжиною до колін, передні та задні виточки, бокові шви, середній шов, по якому потайна застібка-блискавка та розріз. На передній частині спідниці відлітна кокетка, у вигляді низу жилетки. Від талії іде баска, яка від центру переду скісно подовжується та плавно переходить на спинку до середнього шва. На басці дві виточки, для формостійкості. На кокетці два гудзика, на яких тримається ланцюжок. На переді по верху люверси через які продіті ланцюжки та переходять на перед.

Модель 26. Даний комплект складається із кардигана та боді. Боді без плечового поясу, бокові та середній шов, без застібки. Кардиган довжиною до середини стегна. Планка по краю борта та горловині декорована блочками. На рівні стегон по переду розміщені кишені, що переходять на спинку та декоровані ланцюгами, що кріпляться до бокових швів кишені. По низу кардигана пришиті квадратні деталі за кути. Рукав вшивний, довгий із широким манжетом та вставкою. Кардиган під вузький пояс.

Модель 27. Даний комплект складається із комбінезона та кардигана. Комбінезон напівприталеного силуету. Верх без плечового поясу з петлею на шию. Шов по середньому шву та без застібки. Штани широкі по лінії стегон завужені за рахунок защипів біля бокових швів переду та спинки. Внизу від крокового не доходячи до бокового шва розміщені защипи, що залишають отвір. На бедрах широкий пояс, що складається із трьох вузьких ременів та пряжки по центру. Кардиган з цільнокрійним рукавом довжиною нижче ліктя з відрізним манжетом. По краях бортів, лінії низу та горловини планка.

Модель 28. Даний комплект складається із жакета та боді. Боді без плечового поясу, бокові та шов по спинці. Жакет двобортний із скісною застібкою та спущеною лінією плеча. Жакет на широкому патенті, від бокових швів до центру переду та середини спинки розміщені по три защипи. Високий комір-стійка, яка

переходить у шаль. Подвійні рукава-крильця. На правому плечі два люверси, на верхньому правому крилишку один люверс. На правому борті розміщені три люверси. По спинці по середньому шву велика бантова склада від коміра до патента, по одній стороні якого 13 петель в рамочку, по іншій – 13 гудзиків.

3.10.5. Опис асортиментного складу блоку „Вільне життя”, у відповідності до художнього образу, призначення блоку та типу споживача

Цей блок призначений для повсякденного користування та характеризується зручним та вільним покроєм. У цьому блоці представлені такі елементи одягу як комбінезони, шорти зручні сарафани прямого силуету, вільні жилети та кардигани, трикотажні топи. У блоці представлені моделі одягу трапецевидного та прямого силуету. Брюки вільні, завужені до низу та мають м'яку форму.

Модель 29. Дана модель складається із сукні приталеного силуету, довжиною вище колін на 10 сантиметрів. Сукня із відлітною кокеткою по верхній частині ліфу та спинки. Рукава-крилишка подвійні, фігурна кокетка по переду кріпиться на два гудзика, кругла горловина, потайна застібка-блискавка по середньому шву.

Модель 30. Дана модель складається із сукні прямого силуету, довжиною до середини гомілки, вшивний рукав крильце, кругла горловина, відкладний комір, по пілочки два вертикальні рельєфи, що проходять через центр грудей. Застібка на планку довжиною до лінії стегон. По висоті планки жабо. По спинці два бокові рельєфи та середній шов. На рівні середини стегон на переді дві великі відлітні кишені, що переходять на спинку до рельєфів, від рельєфів до середнього шва розміщено ще по кишені, під якими розміщено ще дві кишені, лінія низу яких нижча лінії низу сукні. На лінії стегон пояс, який застібається на пату на два гудзика.

Модель 31. Дана модель складається із сукні. Верх сукні напівприталеного силуету із глибоким V-образним вирізом до рівня талії з англійським коміром. Та вставкою до бокових швів. Низ сукні сонце-кльош із середнім швом та потайною

застібкою-блискавкою по ньому. Сукня без рукавів. По талії вузький пояс із застібкою на пату. Довжина сукні до рівня колін.

Модель 32. Даний костюм складається із футболки, жилетки та брюк. Футболка напівприталеного силуету із притачною горловиною та круглим вирізом, рукав релан, короткий з відкладним манжетом. Довжина футболки до лінії стегон, по центру від горловини до лінії обхвату грудей 3 жабо із тасьмою по центру. Довжина жилетки до лінії талії. Від центру спинки низу переходячи на перед ідуть притачні брителі, які від лінії низу переду витачують довжиною до колін. По спинці V-образний виріз. Брюки на талії\ з фігурною кокеткою, застібка по середньому шву. Від стегон до низу розширені, манжети, по переду від яких зустрічні склади. На манжетах застібка на три гудзики. По переду від кокетки кишені-аристократи з фігурними клапанами на одному гудзику, по спинці дві кишені в рамочку.

Модель 33. Даний комплект складається із шортів та жакета. Шорти короткі, сидять на талії, верхній зріз на обтачці, По середньому шву застібка блискавка, по спинці дві виточки, що виходять від середнього шва та направлені до бокових вставок. Основні деталі переду та спинки із боковим швом, бокові вставки без бокового шва, з чотирма хлястиками на кожній вставці, по переду біля завершення кожного з хлястиків пришиті гудзики, імітація двобортної застібки на вісім гудзиків. Жакет з фігурною лінією низу, попереду довший, на середині спинки коротший, двобортний, без застібки зі скісними бортами. Трьох-четвертний рукав реглан з фігурним низом, двох шовний рукав, комір стійка доходить до передньої лінії реглана. Великі відведені кишені по низу бортів, що переходять на спинку.

Модель 34. Даний комплект складається із жакета, шортів, рукавичок та колгот. Жакет напівприталений, двобортний із скісними бортами та фігурною лінією низу, комір стійка із заокругленими кутами, спущене плече, рукав широкий, короткий із підвернутим низом та закріпленим хлястиком, що кріпиться на крайній точці плеча гудзиком, а потім біля основи шиї також гудзиком. Застібка на шість гудзиків, петлі в рамочку, на правому борті кишеня в рамочку. На талії вузький

поясок із пряжкою. Шорти довжиною до середини стегна, знизу широкий нерівномірний підгин, який фіксується хлястиком по спинці на гудзики, та попереду хлястиком, який кріпиться до кокетки на п'ять гудзиків по довжині хлястика. По спинці фігурна кокетка. По переду класична брючна застібка. Рукавички довжиною до середини ліктьової кістки із вибачними краями, що застібаються на три гудзики. Смугасті колготи.

Модель 35. Жакет складається із жилетки та шортів. Шорти довжиною до середини стегна із широкими манжетами, по переду та по спинці застрочені стрілки. На манжетах петлі в рамочку на гудзиках, кокетка, кишені в рамочку із прямокутними клапанами по спинці із люверсами. По переду кишені також із прямокутними клапанами розміщені вертикально та від передніх стрілок. Жилетка довжиною нище лінії стегон, прямого силуету із коміром шалькою та глибоким V-образним вирізом. Пояс із трьох ремінців скріплений двома патами попереду на дві та три петлі, що застібаються на гудзики.

Модель 36. Даний комплект складається із кардигана та комбінезона. Комбінезон приталеного силуету, відрізний по талії. Брюки вузькі, укорочені до щиколоток, по талії вузький поясочок. Горловина із V-образним вирізом до рівня талії. Рельєфи по пілочки та по спинці, бокові вставки без бокового шва. Застібка по середньому шву спинки. Кардиган довжиною до середини стегна, вшивний рукав з відкладним манжетом по низу, що кріпиться попереду на один гудзик. Кардиган трапецевидного силуету із коміром-шаллю.

3.11. Аксесуари та доповнення, використані в колекції

3.11.1. Опис аксесуарів та доповнень колекції, в залежності від призначення колекції, її асортиментного складу, типу споживача, його ставлення до моди та образу життя

В колекції не передбачається застосування значної кількості аксесуарів та доповнень, оскільки темп життя сучасної жінки пропонує швидку зміну подій,

ситуацій та відчуттів героїні, а це означає, що вона має бути максимально пристосована мобільно змінюватись та пристосовуватись до оточення. Проте, для кожного блоку, у відповідності до призначення, можна визначити основні аксесуари та доповнення, які є стилізацією певних образних рис теми-першоджерела.

3.11.2. Опис аксесуарів та доповнень блоку „Ledi Boss”, у відповідності до художнього образу та призначення блоку

В даному блоці колекції використано такий зручний та універсальний засіб як сонцезахисні окуляри. Крім того, іноді в діловому блоці колекції костюма зустрічаються жіночі сумки, які проте є не частими аксесуарами. Це обґрунтовано тим, що сучасна жінка – героїня колекції – не обтяжує себе носінням всього необхідного на будь-який випадок життя – вона відчуває себе вільною від всього цього.

3.11.3. Опис аксесуарів та доповнень блоку „Парад кораблів”, у відповідності до художнього образу та призначення

В даному блоці кількість аксесуарів зведено до такого мінімуму, що для розкриття художнього задуму, їх можна навіть не брати до уваги. Акцентуватись необхідно на декоруванні та колористичному вирішенні вбрання, які є абсолютно самодостатніми та цілком доцільними для створення довершеного художнього образу. Окрім вже описаних сонцезахисних окулярів, тут застосовані декоративні застібки, пряжки поясів та своєрідні браслети, які є невід’ємною складовою костюма, а не аксесуарам та доповненнями до нього.

3.11.4. Опис аксесуарів та доповнень блоку „А-ля-морячка”, у відповідності до художнього образу та призначення

В даному блоці, як загалом і у інших, аксесуари не відіграють важливого значення тому їх використання зведено до мінімуму. В колекції застосовано різноманітні ланцюжки, підвіски та елементи морської тематики, які проте важко назвати аксесуарами, адже вони фактично невід’ємні деталі костюму. Серед

доповнень даної колекції сонцезахисні окуляри.

3.11.5. Опис аксесуарів та доповнень блоку „Вільне життя”, у відповідності до художнього образу та призначення

В колекції не передбачається застосування значної кількості аксесуарів та доповнень, оскільки темп життя сучасної жінки пропонує швидку зміну подій, ситуацій та відчуттів героїні, а це означає, що вона має бути максимально пристосована мобільно змінюватись та пристосовуватись до оточення. В даному блоці колекції використано такий зручний та універсальний засіб як сонцезахисні окуляри.

3.12. Характерні для колекції варіанти стилістичного оформлення (зачіски та візажу)

3.12.1. Опис стилістичного оформлення моделей, в залежності від призначення колекції, її асортиментного складу, типу споживача, його ставлення до моди та образу життя

Натуралізм відвойовує своє місце під сонцем. Макіяж для даного образу - це, насамперед, відчуття його відсутності. Хоча створити цей ефект досить не просто. Коричневі й персикові тіні, щедро підрум'янені вітром і сонцем, на тлі яскравих акцентних губ створюють ефект відкритої незахищеності й войовничої активності одночасно.

І це ще одне підтвердження контрастного принципу створення художнього образу в колекції. Зачіски прості, начебто тільки що випадково поправлені на ходу, але й цей ефект ретельно продуманий та розроблений в деталях.

3.12.2. Опис основних властивостей зачісок та макіяжу для блоку „Ledi Boss”

В даному випадку акцент макіяжу переноситься на губи, натякаючи на пристрасний та активний у відношенні до життя образ жінки-героїні колекції. Коротко стрижені зачіски із прямим волоссям.

3.12.3. Опис основних властивостей зачісок та макіяжу для блоку „Парад кораблів”

Вона надає перевагу напівдовгим або коротким зачіскам. Часто волосся зібране в імпровізовану зачіску із прямими локонами. Макіяж - легкий, прозорий, акцент робиться на очі, вії. Перед дзеркалом вона часто репетирує чуттєвий погляд - свою головну зброю.

3.12.4. Опис основних властивостей зачісок та макіяжу для блоку „А-ля-морячка”

В даному випадку як і у діловому вбранні акцент макіяжу переноситься на губи, натякаючи на пристрасний образ жінки-героїні колекції. Використовуються затемнені окуляри від сонця. І як образний акцент, в моделі, яку можна вважати центральним акцентом всієї колекції, присутній варіант із короткими зачісками, які перегукуються із темою першоджерелом.

3.12.5. Опис основних властивостей зачісок та макіяжу для блоку „Вільне життя”

Вона надає перевагу напівдовгим або коротким зачіскам. Часто волосся зібране в імпровізовану зачіску із прямими локонами. Макіяж - легкий, прозорий, акцент робиться на очі та вії.

3.13. Виконання моделей в матеріалі

В матеріалі виконано три комплекти моделей колекції, які найбільш образно відображують художню ідею колекції костюма. З огляду на змістове навантаження найбільш характерного прояву теми-пероджерела (морський стиль), образне вирішення, колористичне та декоративне оздоблення, композиційне та конструктивне вирішення, ступінь контрастності, виразності та графічності колористики, кількості застосованих фантазійних елементів, що роблять конструктивно-технологічне вирішення костюма найбільш привабливим, виконані моделі представлені із блоку “А-ля-морячка” та “Вільне життя”.

Хоча в кожному блоці є моделі, які можна назвати композиційним центром

чи домінантам кожного блоку, проте саме блок „А-ля-морячка” є квінтесенцією всього художнього образу теми, що підкреслюється також застосуванням особливого, спеціально розробленого стилістичного рішення теми-образу, з якого виконано дві моделі в матеріалі та одна модель із блоку “Вільне життя”. Усі моделі є можливими до впровадження промисловим способом та застосування у повсякденному житті.

Це і є основною особливістю виконаних в матеріалі моделей колекції.

Висновки до розділу 3

Створення колекції – це складний процес відображення та розуміння певного матеріалу та проявлення його через власну призму світосприйняття. Для того, щоб створити власну, вдалу колекцію одягу, автор повинен володіти системою різнобічних знань, які проявляються в художній сфері: грамотно подати ескізний ряд, застосувати знання моделювання та конструювання одягу, технології, матеріалознавства та, частково, психології. Саме ці всі здобуті автором знання відтворені та проявлені при розробці дизайн-проекту, а також підкреслені індивідуальною подачею образу та стилю колекції.

Авторська ідея створення того чи іншого костюма при розробці колекції образного костюма, започаткована глибоко у джерелі натхнення, в тій ідеї, яка наштовхнула автора на подальший розвиток теми. Джерелом натхнення стала уніформа військово-морського флоту різних країн протягом останніх трьох століть. В роботі переосмислюються різнобічні аспекти джерела натхнення (уніформи ВМФ), залежно від внутрішнього стану та пережитих емоцій автора.

Створення колекції образного костюму виявило вміння автора самостійно обрати цікаву актуальну тему та провести її повну ретельну розробку від першого етапу до останнього. Метод історико-логічного розвитку подає можливість дослідити першоджерело та сучасний костюм у взаємозв'язку з оточуючим середовищем. Логічне та послідовне дослідження костюму є одним з найголовніших етапів кваліфікаційної роботи. За допомогою ретельного

дослідження та переосмислення першоджерела автор виховує власні естетичні погляди та уподобання, відкриває для себе нові духовні цінності та проявляє їх через матеріальний світ костюма.

Розглянувши та проникнувши в обрану тему, автор, а через нього і глядач, занурились у життєвий вимір першоджерела, відчули його сповна через власний світогляд, та відтворили у власному світі. Набуті знання надихнули та зосередили увагу на головному – на результаті. Створена колекція – це результат не тільки професійний, але й духовний, адже мистецтво – це любов до оточуючого, прагнення перетворити все на прекрасне, зробити матеріальний світ більш гармонійним та естетичним.

Визначено тип споживача, вихідні вимоги до проєктування, константний та модифікаційний простори системи моделей, обґрунтовано рішення константного та модифікаційного просторів. Колекція розроблена для молодої жінки віком 25-35 років.

В роботі було розкрито зміст колекції за типом, асортиментом, зв'язком між формою, образом та матеріалом, конструкцією та декором. Проаналізовано принципи застосування певних художніх, фактурних та технічних прийомів створення сучасного вбрання різного призначення, включаючи використання аксесуарів, доповнень та стилістичного вирішення художнього образу колекції, у відповідності до сучасних тенденцій моди, специфіки теми-першоджерела та творчих знахідок автора.

Крім того, визначено, обґрунтовано та виконано в матеріалі комплекти, чи в даному випадку ансамблі, образного костюма, які є композиційними акцентами колекції, та представляють створений художній образ в повній мірі та різнобічних композиційних проявах.

В матеріалі виконано три комплекти моделей колекції, які найбільш образно відображують художню ідею колекції костюма - виконані моделі представляють два блоки колекції під назвою “А-ля-морячка” та “Вільне життя”. Усі вони можливі до впровадження промисловим способом та застосування у повсякденному житті.

РОЗДІЛ 4

ПРОЄКТНО-КОНСТРУКТОРСЬКИЙ

Україна є державою з розвинутою швейною промисловістю. Сектор пошиття одягу в Україні – це інвестиційно привабливий сектор, що розвивається.

На ринку України працює біля 2900 швейних підприємств, з яких понад 2300 (80%) є спеціалізованими. Учасниками українського сектора є як великі, так і малі підприємства. Виробництво швейної продукції в Україні характеризується, насамперед, роботою підприємств за толінговими схемами (на давальницькій сировині).

Обсяги виробництва швейної продукції протягом 2009 – 2010 рр. мають стабільну тенденцію до зростання в натуральному вираженні. Багато підприємств сектора активно займаються оновленням виробничих потужностей та інноваційною діяльністю (новації на мікрорівні підприємств). Динамічне інвестування підприємств сектора свідчить про розвиток і підтверджується зростанням обсягів виробництва в секторі.

Однією з проблем виробництва одягу є недостатнє захищення інтелектуальних прав на товари. 12% опитаних керівників підприємств сектора визнають факти копіювання промислових зразків в секторі, але більша частка опитаних (18%) вважають цей факт реально існуючою проблемою в галузі, що свідчить про розвиток сектора, але також вказує на хаотичність і недостатність регулювання цього розвитку.

На внутрішньому ринку одягу України основні підприємства-виробники конкурують з імпортерами одягу з Туреччини, Китаю, СНД, деяких країн ЄС, США, Сінгапуру. Рівень конкуренції за кінцевого споживача на внутрішньому ринку (експертна оцінка обсягу ринку у 2009 р. – 3,5 млрд. USD) залежить від каналів збуту та категорії товару – рівень конкуренції вищий в каналах, що дозволяють отримувати більшу рентабельність. Українські підприємства-виробники одягу, у

зв'язку з тим, що біля 80% їхньої продукції виробляється за давальницькими угодами, конкурують переважно за крупних замовників-толінгодавців. Успіх такої конкуренції в секторі залежить від двох основних чинників: якості пошиття одягу та собівартості виробництва.

Основні конкурентні переваги підприємств-виробників одягу такі:

- можливість виходу на іноземних крупно-гуртових замовників;
- наявність обладнання та кваліфікованого персоналу, що дозволяє виробляти якісну конкурентоспроможну продукцію;
- кваліфікований менеджмент підприємств (в т.ч. фінансовий менеджмент, що дозволяє ефективно управляти собівартістю продукції, управління логістикою, що забезпечує безперебійну діяльність підприємств);
- наявність налагоджених зв'язків, з одного боку, з дизайнерськими групами, з другого – з каналами збуту.

Що стосується внутрішнього ринку одягу для кінцевого споживача, то за розрахунками, що базуються частково на даних Держкомстату та частково на експертних оцінках, 70 – 80% його перебуває «в тіні». При цьому тіньовий продаж товарів вітчизняного виробництва складає біля 40% загального обсягу, а тіньова частка імпортованої продукції складає біля 80% загального обсягу імпорту.

Тіньовий імпорт, що зараз переважає в структурі внутрішнього ринку, має такі форми:

- чорний та контрабандний імпорт;
- заниження митної вартості імпортованих товарів (в десятки та сотні разів);
- заниження задекларованих обсягів імпортованих товарів;
- «човниковий» імпорт (нелегальний імпорт в невеликих кількостях);
- ввезення одного виду продукції під назвою іншого, дешевшого виду.

Основною метою конкурентної боротьби українських швейних підприємств є відвоювання частки внутрішнього ринку одягу у імпортерів. Тенденція до

концентрації ринку є позитивним чинником розвитку підприємств сектора. Інтеграція в секторі ініціюється переважно торговими операторами, що зацікавлені в просуванні на ринку вітчизняного одягу, продаж якого є рентабельним.

На сучасному щаблі розвитку швейного виробництва роль дизайнера невід’ємно пов’язана за конструкторами і технологами, а почасти вимагає у модельєра паралельно з дизайнерськими знаннями досконало, на високому професійному рівні знати конструювання та технологію швейного виробництва. Це надзвичайно важливо з багатьох причин. По-перше на стадії зародження ідей дизайнер має можливість відштовхнутись не тільки від емоційно-зорових вражень від першоджерела, а й від знання в галузях виконання, що може допомогти побачити джерело натхнення з іншого ракурсу, що призводить до збагачення задуманих образів. По-друге, під час виконання власної колекції розуміння конструктивно-технологічного утворення моделі допомагає привести виконання у відповідність в усіх деталях уявленням модельєра, що зумовлено можливістю професійно пояснити виконавцям, що вони повинні робити, а може й показати, яким чином відбувається формоутворення за задумом. Це економить час на випробування макетними та іншими експериментальними способами пошуку виконання вихідної моделі. А так, як час є одним з визначальних факторів у визначенні собівартості, а таким чином і ціноутворення виробів, наявність і використання конструкторсько-технологічних знань необхідне для дизайнера у сучасному виробничому процесі. так як виробництво художньо-модельованого костюму зараз в більшій мірі перетворюється в світі на бізнес з ознаками мистецтва, а не чисто мистецтвом.

Основні перспективи розвитку підприємств сектора пошиття одягу в Україні залежать від стратегії розвитку, обраної підприємством, відповідно до його ринкової орієнтації.

Підприємства, орієнтовані на зовнішній ринок (робота за давальницькими схемами) мають такі стратегічні завдання:

- стандартизація управління якістю та сертифікація відповідно міжнародним стандартам;
- тотальне управління витратами та зниження собівартості продукції;
- налагодження та підтримка міцних зв'язків із іноземними партнерами;
- повністю завантажити виробничі потужності.
- Підприємства, орієнтовані на внутрішній ринок мають:
- налагодити тісніший зв'язок з дизайнерськими групами;
- налагодити зв'язки з компаніями-ритейлорами, що забезпечать реалізацію продукції та просування брендів, що вона представляє;
- налагодити роботу логістичної системи підприємства або побудувати зв'язки з компаніями, що представляють інфраструктуру сектора;
- максимально завантажити виробничі потужності та досягти оптимального рівня рентабельності;
- розширити частку українських товарів на внутрішньому ринку.

Продаж швейної продукції українськими підприємствами-виробниками має таку структуру:

- приблизно 80% - реалізація на зовнішніх ринках (толінг, експорт);
- приблизно 20% - реалізація на внутрішньому ринку.

Продаж одягу здійснюється через такі основні канали збуту:

- прямий продаж кінцевим споживачам (36,7% опитаних керівників підприємств сектора);
- через посередників – гуртових торгівців (22,1%);
- прямий продаж через власну роздрібну мережу (21,7%);
- через посередників-роздрібних торгівців (19,5%).

На внутрішньому ринку України споживачі сектора здійснюють покупки:

- на ринках (50%);
- в дрібних магазинах (40%);
- в сіткових та брендових магазинах (10%).

При цьому, в великих містах країни роздрібний продаж одягу здійснюється:

- через речові ринки (46%);
- через дрібні магазини (40%, в т.ч. в торгівельних центрах);
- через брендові мережі (14%, в тому числі в торгівельних центрах).

В нашій країні потреби до якості швейних виробів, а також оцінки споживчих та виробничих показників одягу закладені в стандартах і технічних умовах, діючих в швейній промисловості.

4.1.1.2. Опис зовнішнього вигляду з характеристикою конструкції виробу в цілому та окремих частин

1. Жіноче боді.
2. Боді круїзного призначення для повсякденного та вихідного носіння, призначене для дівчат та жінок віком від 20 до 35-ти років, від 42 до 46-го розміру.
3. Боді виконане із м'якого бавовняного трикотажу, що має низьку стійкість щодо води, не сипучий та не прорубується.
4. Боді без плечового поясу, бокові та середній шов, без застібки.
5. Боді приталеного силуету, сплющене в області грудей.
6. Довжина боді до лінії стегон.
7. Боді складається із трьох деталей – перед без виточок та дві деталі спинки, також без виточок.
8. Верхній зріз переду боді оброблений обтачкою та разом із спинкою прострочений на гумову стрічку.
9. Низ боді окантований широкою бейкою із цієї ж тканини.
10. Застібка відсутня.

4.1.1.3. Обґрунтування вибору методу одержання конструкції виробу

Для одержання конструкції виробу обрано метод розрахунково-графічний. Використана система конструювання М.Мюллер і син. Для одержання конструкції виробу виконувалось креслення основи боді 34-го розміру за таблицею розмірних ознак М. Мюллер і син.

Основою базисної сітки креслення являється вертикаль, на якій від точки W відкласти вниз значення: Висоти пройми ззаду (Впр.з), Довжина спини до талії (Дтс) та Висота стегон (Вс), із отриманих точок провести горизонтальні лінії вліво. По основній базисній вертикалі від точки, розміщеній на рівні Вс, для визначення величини ластовиці відкласти вниз значення $1/10 O_c$, від отриманої точки провести горизонтальну лінію вліво.

Від точки перетину основної вертикалі базисної сітки з лінією грудей відкласти вліво значення Шс; $1/2$ Шпр, проміжок між деталями - 4 см, $1/2$ Шпр і Шг, через усі отримані точки провести вертикалі. Вертикаль проведена через т. Шг являється лінією середини переду.

Від т. Шг для визначення розміщення лінії виточок відкласти вправо $1 / 10 O_g + 0,5$ см і через отриману точку провести вертикаль. Для побудови горловини спинки відкласти від лінії середини спинки по лінії основи шиї вліво значення Шш.з, із отриманої точки провести вертикаль вгору довжиною 2 см.

Оформити лінію горловини спинки. Від точки перетину лінії основи шиї і лінії ширини спинки для визначення кута нахилу лінії плеча відкласти 2 см. Оформити лінію плеча спинки в залежності від величини розмірної ознаки Шп. Оформити лінію пройми спинки по лекалах.

На переді від лінії грудей по лінії перед проймою відкласти відрізок, рівний довжині лінії ширини спинки від лінії грудей до точки перетину її з лінією плеча мінус 0 см. Через отриману точку провести дугу з центром у т. Ав. Для визначення місця розміщення плеча переду відкласти по дузі вправо від лінії перед проймою

$1/10$ від $1/2$ O_t плюс 2 см. По лінії виточок від лінії талії вгору відкласти значення $Д_{тп} II$ плюс розхил додаткової виточки (величина подовження переду), від отриманої точки провести перпендикуляр до лінії середини переду. По лінії виточок від верхньої лінії базисної сітки переду відкласти вниз значення B_g і накреслити дугу з центром у т. B_t , радіусом, рівним B_g .

Від точки, отриманої на першій (малій) дузі, відкласти довжину плеча спинки до перетину її з другою дугою - отримана первісна лінія плеча переду. Для побудови горловини переду відкласти від лінії середини переду вправо по верхній горизонтальній лінії базисної сітки значення $Ш_{ш.з}$.

Виміряти ділянку від отриманої точки до точки перетину верхньої базисної лінії переду з лінією виточок та відкласти отриману величину від вершини першої лінії плеча переду. Отриману точку з'єднати з т. B_t для одержання лінії бокової сторони виточки. Виміряти отриману довжину бокової сторони виточки і перенести це значення на лінію виточок від т. B_t вгору.

Отриману точку з'єднати з точкою вершини горловини. Відкласти значення $Ш_{ш.з}$ плюс 1,5 см вниз від верхньої лінії базисної сітки по лінії середини переду, значення $Ш_{ш.з}$ плюс 0,7 см відкласти у напрямку до т. A_v та накреслити лінію горловини переду по лекалам.

Для визначення розміщення переднього контрольного знаку втачування рукава від т. A_v відкласти вгору $1/4$ значення ширини пройми і креслиться пройма переду по лекалах. Лінію плеча переду змістити на кресленні вниз на 0 - 1 см, а на спинці - вгору на 0 - 1 см. Для побудови виточки від лінії середини переду, з т. B_t до лінії середини переду провести перпендикуляр, від отриманої точки відкласти вгору і вниз по половині значення Розхилу додаткової виточки. Отримані точки з'єднати з т. B_t . Для приталу виробу від лінії перед проймою відкласти вліво по лінії талії $1/4$ O_t мінус 1 см.

Від отриманої точки відкласти вправо $1/2$ O_t . Для побудови виточки по талії на спинці від основної вертикалі по лінії грудей відкласти вліво $1/2$ значення $Ш_c$ і

з отриманої точки провести вертикаль вниз - отримана лінія середини виточки спинки. По лінії стегон від лінії середини переду відкласти вправо $1/2 O_c$ мінус 0-2 см, отриману величину недостатнього об'єму по лінії стегон компенсувати порівну біля бокових ліній.

Для побудови верхньої ділянки лінії вирізу для ноги відкласти від лінії стегон вгору по бічних лініях 6-7 см і оформити лінії бокових зрізів переду і спинки по лекалах. Відкласти 2-3 см по нижній лінії базисної сітки креслення (ширина ластовиці) і оформити лінії вирізу для ноги по лекалах. На деталі переду по лінії середини від нижньої лінії базисної сітки відкласти вгору 3-5 см для зміщення лінії нижнього зрізу боді. Нижню частину ластовиці по цій лінії відрізається і прикладається до відповідного зрізу на спинці.

4.1.1.4. Обґрунтування вибору методу моделювання первинної форми

Відносно ескізу на отриманій основі боді відмоделювати необхідний фасон. Оскільки боді без плечового поясу, то спочатку необхідно оформити лінію верхнього зрізу, причому центральну нагрудну виточку знехтувати, а вертикальну нагрудну виточку перевести у боковий шов. Оскільки тканина трикотажна, то на спинці по середньому шву по лінії талії необхідно зробити додаткове приталення, боді із середнім швом. По бокових зрізах відкласти процентне співвідношення звуження. Нижня частина боді шортами, тому необхідно опустити лінію бокового шва до рівня стегон та оформити необхідну лінію для вирізу ноги.

4.1.2.2. Опис зовнішнього вигляду з характеристикою конструкції виробу в цілому та окремих частин

1. Жіночий жакет.
2. Жакет для повсякденного та вихідного носіння, весняно-літнього призначення для жінок від 20 до 35 років, від 42 до 46-го розміру.

3. Жакет виконаний із двох типів бавовняної тканини, що має високі експлуатаційні властивості, середньої стійкості, щодо води, не сипуча, не прорубується, заламується та формостійка, а саме коттон та атлас-коттон.
4. Жакет трапецевидного силуету, асиметричний, крій реглан
5. Спинка цільнокрійна, без середнього шва та виточок.
6. Права пілочка цільнокрійний із горизонтальною нагрудною виточкою з основою біля краю борта.
7. Ліва пілочка складається із шести подовгуватих частин. Кожна частина шириною 5-ть см. Ліва пілочка без виточки.
8. Довжина жакета по спинці до лінії стегон та опускається попереду до лобкової лінії.
9. Рукав-реглан, трьох-четвертний, скісна лінія низу, двошовний, із невеликим розширенням до низу.
10. Конструктивна форма жакета вирішена за допомогою бокових та плечових швів, а також швів реглану.
11. Лінія пройми оформлена характерно для даної моделі виробу.
12. Лінія талія знаходиться на своєму місці, проте у зв'язку з даним фасоном вона не виражена.
13. По боках жакету розміщені великі, глибокі кишені з розводкою для їх відставання по верхньому зрізу. На деталях кишень настрочена репсова тасьма.
14. Комір-стійка вшитий до передньої лінії реглану. Нижня стійка складається із одної цільної деталі, Верхня стійка складається із двох однакових по висоті горизонтальних деталей.
15. Жакет без підкладки, передній борт оброблений підбортом, що переходить на спинку обтачкою.
16. Низ жакета та низи рукавів обтачні.
17. Без застібки.

4.1.2.3. Обґрунтування вибору методу одержання конструкції виробу

Для одержання конструкції виробу обрано метод розрахунково-графічний. Використана система конструювання М.Мюллер і син. Для одержання конструкції виробу виконувалось креслення основи жакету 36-го розміру за таблицею розмірних ознак М. Мюллер і син.

Для побудови основи жакета на вертикалі відкласти:

Відрізок між точками 1 і 2, рівний $G_{пр}$ плюс надбавка. Відрізок між точками 1 і 3, що дорівнює $D_{сп}$. Відрізок між точками 1 і 4, рівний B_c .

Відрізок між точками 1 та 5, рівний D_v . Від усіх точок (1,2,3,4,5) провести вліво перпендикуляри до основної вертикалі. По лінії талії від точки 3 відкласти вліво 2 см - отримана т. 6. По лінії стегон від т. 4 відкласти вліво 2 см – т. 7. По лінії низу від т. 5 відкласти вліво 2 см – т. 8.

Для отримання лінії середини спинки з'єднати т. 1,6,7,8. На перетині лінії середини спинки з лінією грудей отримано точку 9. Від т. 9 по лінії грудей відкласти значення $Ш_c$ - отримано т. 10.

Від т. 10 вліво відкласти величину, що дорівнює $\frac{2}{3} Ш_{пр}$ - отримано т. 11. Між точками 11 і 11а відкласти 6 см. Відстань між точками 11а і 12 дорівнює $\frac{1}{3} Ш_{пр}$.

Відстань між точками 12 і 13 дорівнює $Ш_g$. Відстань між точками 13 і 11а та відстань між точками 11 і 9 в сумі дали значення пів-обхвату грудей з прибавкою на вільне облягання. Від т. 13 відкласти вправо величину, що дорівнює $\frac{1}{10} O_g + 0,5$ см - отримано т. 14.

Через т. 10 провести вгору перпендикуляр від лінії грудей до перетину його з верхньою горизонталлю – т. 17. Отримано (10-17) лінію ширини спинки.

З точок 11 і 11а провести вниз допоміжні лінії бічних зрізів, перпендикулярні лінії грудей. На перетині з лінією талії отримано точки 43 і 43а відповідно.

Через точку 12 провести перпендикуляр від лінії грудей вгору і вниз, на перетині з лінією талії – т. 34, на перетині з лінією стегон – т. 38. Через т. 13 вгору

і вниз провести лінію, яка перпендикулярна лінії грудей – отримано лінію середини переду.

На перетині лінії середини переду з лінією талії отримано т. 37, на перетині з лінією стегон – т. 41, на перетині з лінією низу т. 46. Через т. 14 провести лінію виточок, яка паралельна лінії середини переду.

На перетині лінії виточок з лінією талії отримано т. 24, на перетині з лінією стегон – т. 42. Від т. 1 вліво відкласти величину ширини горловини спинки (тобто $D_{гс}$ мінус 0,5 см) - отримано т. 15.

Від т. 15 вгору накреслити перпендикуляр довжиною 2 см - точка 16. Накреслити лінію горловини спинки за лекалом. Від точки 17 відкласти вниз 1- 1,5 см - отримано т. 18. Провести лінію від точки 16 до точки 19 (через точку 18) довжиною, яка дорівнює $Шп$ + надбавка до $Шс$ + посадка на випуклість лопаток (0 - 1 см).

Відрізок між точками 10 і 18 розділити навпіл і накреслити перпендикуляр до основної вертикалі креслення через отриману точку. Від цієї точки вліво відкласти 1 см - отримано допоміжну точку для побудови пройми спинки. 1/4 величини відрізка між точками 10 і 18 відкласти від точки 10 вгору – т. 20. Від т. 20 відкласти 1,3 см вліво – т. 21 (контрольний знак вкладання рукава).

Відстань між точками 12 і 22 дорівнює відстані між точками 10 і 20. Від точки 12 вгору відкласти величину, рівну відстані між точками 10 і 18 мінус 2 см - отримано т. 23.

По лінії виточок від т. 24 відкласти вгору значення $Дтп II$ отримано т. 25. Від т. 25 вниз по лінії виточок відкласти значення $Вг II$ – т. 26. Накреслити дугу вправо з центром у т. 26, радіусом, рівним величиною відрізка між точками 25 і 26. Накреслити дугу вправо з центром у т. 12, радіусом, рівним величиною відрізка між точками 12 і 23. По дузі відкласти величину, рівну 1/10 пів-обхвату грудей - отримано т. 27.

Відстань між точками 27 і 28 дорівнює величині довжини лінії плечового

зрізу спинки мінус посадка на випуклість лопаток (0-1 см). Т. 28 отримана на перетині лінії плеча переду з дугою, з центром у т. 26. З'єднати т. 27 і т. 22 допоміжною прямою, яку слід розділити пополам і від неї побудувати перпендикуляр довжиною 1-1,5 см.

Оформити лінію пройми переду за лекалом. Оформити лінію пройми спинки за лекалом. З т. 25 провести вліво перпендикуляр до лінії виточок до перетину його з лінією середини переду – т. 29. Через т. 29 вправо по горизонталі відкласти величину ширини горловини спинки, отримано т. 30.

Від т. 29 вниз відкласти величину, що дорівнює $D_{гс}$ плюс (1-1,5 см) - отримано т. 31. З'єднати т. 29 з т. 12 допоміжною лінією. На ній від точки 29 відкласти величину, що дорівнює $D_{гс}$ плюс (0-0,5 см) - отримано т. 31а. Накреслити горловину переду.

Величину відрізка 30-25 відкласти від т. 28 по лінії плеча – т. 32. З'єднати прямою точки 32 і 26. Величину відрізка 32-26 відкласти на лінії виточок - отримано т. 33. З'єднати точки 30 і 33. З т. 34 до т. 35 відкласти величину рівну $\frac{1}{4}$ мінус 1 см. Від т. 38 відкласти вліво величину, рівну відрізку між точками 34 і 35 плюс 2 см - отримано т. 39.

Відстань між точками 35 і 36 дорівнює $\frac{1}{2} O_t$ плюс (2-4 см). Відстань між точками 39-40 дорівнює $\frac{1}{2} O_c$ плюс (2-3 см). Величину цього відрізка поділити на дві рівні частини та додати до бічних зрізів спинки і переду в рівних частках. Лінію талії біля бічних зрізів підняти на 1 см.

Накреслити лінії бічних зрізів обох деталей з урахуванням вилучення надлишкового об'єму по лінії талії (по 1 см) і додавання нестачі обсягів по лінії стегон (по 1 см). Для визначення місця розміщення задньої виточки, по лінії талії відміряти $\frac{1}{3} Ш_c$ плюс 1 см.

Лінію плечового зрізу спинки підняти на 1 см вгору. Лінію плечового зрізу переду змістити вниз на 1 см. Лінія середини верхньої виточки на випуклість лопаток розташована на відстані 3-5 см від т. 16а.

Для отримання переднього контрольного знаку вкладання рукава з т. 12 вгору по лінії перед проймою відкласти величину, рівну $1/4$ Шпр - точка Ае.

Висота пройми спинки - це довжина перпендикуляра від лінії грудей до т. 19а. Висота пройми переду – довжина прямої, що сполучає точки 12 і 27а. Сума цих величин складає висоту пройми виробу на кресленні (Впр (ч)).

Довжина пройми на кресленні (Дпр (ч)) вимірюється від точки 27а через точки 11а, 11 до точки 19а.

Відрізок між точками 1 і 2, рівний $2/10$ Шпр плюс (0,5-1 см). Відрізок між точками 1 і 3, що дорівнює $1/2$ Впр. Відрізок між точками 2 і 4, рівний Др.

Відрізок між точками 4 і 5 дорівнює 2 см - додаткова точка для оформлення низу рукава. Відрізок між точками 3 і 6 дорівнює половині довжини відрізка між точками 3 та 5 мінус 1 см. Від точок 2, 3, 6 і 4 провести перпендикуляри вправо.

Від точки 3 вгору відкласти $1/4$ Шпр для визначення розташування переднього контрольного знаку вкладання рукава – т. 7. Від т. 7 провести до горизонталі лінію довжиною, що дорівнює $1/2$ Дпр (ч) мінус (0,5 – 1 см). На перетині їх отримано т. 8. Від т. 8 накреслити вниз вертикаль до перетину її з двома горизонталями - отримано точки 9 і 10.

Відстань між точками 2 і 11 дорівнює половині відстані між точками 2 і 8 плюс 1 см - отримано верхню точку оката рукава. Відстань між точками 9 і 12 дорівнює відстані між точками 2 і 11.

Відрізок між точками 2 і 11 розділити навпіл – т.13. З'єднати точки 7 і 13. Розділити відрізок 7-13 навпіл – т. 14. З'єднати т. 14 з т. 11. Від т. 8 відкласти вниз по вертикалі величину, рівну $1/4$ Шпр плюс 0,5 - отримано т. 15. З'єднати точку 15 і точку 11 прямою, на ній відкласти 0,5 см від т. 15 всередину.

Від отриманої точки провести з'єднувальну лінію до т. 12. Провести коротку допоміжним лінію, паралельну лінії 3-9 вище неї на 0,5 см. Накреслити верхню частину оката рукава по лекалах.

Від т. 6 відкласти всередину базисної сітки 1 - 1,5 см для оформлення лінії переднього перекату рукава. Від т. 10 відкласти всередину 1 см для оформлення

лінії ліктювого перекаату - отримані точки 6а і 18 відповідно.

Від т. 5 відкласти всередину 1 см. Отримано т. 5а. З'єднати точки 5а, 6а, 7 - отримано лінію переднього перекаату рукава.

Від т. 5а проводимо пряму довжиною, що дорівнює половині ширини низу рукава, до перетину її з горизонталлю (проведеної від т. 4). Отримано т. 19. З'єднати точки 15, 18 і 19. Отримано лінію ліктювого перекаату рукава.

Для отримання форми і довжини кривої від т. 7 до т. 16 в нижній частині оката слід скопіювати ділянку пройми переду між точкою переднього контрольного знаку вкладання рукава та т. 11а і перевести отриману криву на креслення рукава.

Від т. 16 провести лінію шва зшивання рукава паралельно лінії переднього перекаату до лінії низу рукава. На відстані 9-10 см вгору і вниз від лінії ліктя позначити контрольні знаки для правильного з'єднання переднього і ліктювого зрізів рукава.

Нижню частину оката рукава між точками 16 і 17 викреслити за лекалами. Для отримання заднього контрольного знаку вкладання рукава (т. 17) слід виміряти ділянку пройми між точками 11 і 21 додати 0,5-1 см на посадку рукава нижньої частини окату.

4.1.2.4. Обґрунтування вибору методу моделювання первинної форми

Відносно ескізу на отриманій основі піджака відмоделювати необхідний фасон жакету. Перш за все накреслити рукав реглан, тобто поєднати контрольні мітки рукавів переду та спинки із контрольними мітками пілочки та спинки відповідно. Наступним кроком є моделювання лінії краю борта, після чого закрити вертикальну виточку та перенести у горизонтальну, при цьому частину виточки відкрити від лінії центру грудей до низу, зробити розводку пілочки та спинки на трапецію. Накреслити лінію пройми реглану та лінію горловини. Зробити розводку рукавів на невелике розширення. Оформити лінію низу жакета та лінію низу рукавів. Оскільки ліва пілочка складається із двох видів тканини, відмоделювати необхідні вертикальні смуги, при цьому закрити горизонтальну виточку. Оформити

зрізи стійки необхідного прилягання до шиї. На змодельованій нижній стійці намітити дві горизонтальні деталі верхньої стійки. Намітити місце розміщення кишені та зробити розводку по верхньому її зрізі на відставання.

4.1.3.2. Опис зовнішнього вигляду з характеристикою конструкції виробу в цілому та окремих частин

1. Жіночі шорти.
2. Шорти для повсякденного та вихідного носіння, демісезонного характеру, призначені для жінок від 20 до 45 років, від 42 до 46-го розміру.
3. Шорти виконані із атласного коттону, тканина формостійка, термопластична, середньої стійкості, щодо води, не сипуча, не прорубується, має високі експлуатаційні властивості.
4. Шорти - жіночі, облягаючого силуету, висотою до лінії талії та
5. довжиною до сідниць.
6. Конструктивно шорти вирішені за допомогою переднього, середнього та бокових швів.
7. По боках шортів розміщені прямокутні вставки , що розміщені на переді та по спинці без бокових швів.
8. На вставках знаходяться по чотири вшивні обтачні пати з декоративною відстрочкою.
9. По спинці горизонтальний підріз на рівні завершення застібки та основи вставки.
10. Лінія талія знаходиться на своєму місці та чітко виражена.
11. Попереду імітація двобортної застібки на вісім гудзиків, кожний із гудзиків розташований на рівні центру пати.
12. По спинці застібка-блискавка, металева, довжиною 20-ть см, вшита в рамочку, декоративна відстрочка застібки.

4.1.3.3. Обґрунтування вибору методу одержання конструкції виробу

Для одержання конструкції виробу обрано метод розрахунково-графічний. Використана система конструювання М.Мюллер і син. Для одержання конструкції виробу виконувалось креслення основи пальто 36-го розміру за таблицею розмірних ознак М. Мюллер і син.

Основою базисної сітки креслення штанів є вертикаль. Т. 1 – т. 2 - 1-1,5 см . Т. 1 – т. 3 - Висота сидіння - 26,5 см. Т. 3 – т. 4 - Висота коліна - 31,8. Т. 1 – т. 5 - Довжина брюк збоку до стопи - 106 см. Т. 3 – т. 7 - $\frac{1}{10}$ від половини обхвату стегон плюс 3 см - лінія стегон. З точок 2, 7, 3, 4 і 6 провести перпендикуляри вправо. Т. 7 – т. 8 - Ширина передньої половинки брюк. Т. 8 – т. 9 - Ширина кроку передньої половинки брюк - $\frac{1}{10}$ від половини обхвату стегон плюс 0,5-1 см.

Через т. 8 провести перпендикуляр - отримано точки: 8а і 10. Т. 11 розміщена на середині ділянки 7-9. Відрізок 6-12 дорівнює відрізку 7-11. Лінію згину (середину) передньої половинки провести таким чином: від лінії талії через т. 11 до т. 12, отримано точки 13 і 14 на перетинах з лініями коліна і талії.

Відстань між точками 12-15 дорівнює $\frac{1}{4}$ Ширини низу мінус 1 см. Відрізок 12-16 дорівнює відрізку 12-15. З точок 15 і 16 провести перпендикуляри довжиною 4-8 см і отримано точки відповідно 15а та 16а. Точки 7 і 15а, а також точки 9 і 16а з'єднати допоміжними лініями. Вирівняти кути біля точок 15а і 16а. Отримано точки 17, 18, 19.

Відрізок 10-20 дорівнює 0,5-1 см . Від т. 8 відкласти 0,5 см вправо. Провести пряму через отриману точку і т. 20. Величина 8а-8б дорівнює половині величини 8а-17. Провести додаткову лінію 8б-17. Накреслити передню лінію зрізу банта за лекалами. Від лінії зрізу банта провести короткий перпендикуляр до лінії талії. Точка перетину перпендикуляра з лінією талії буде розташована на відстані приблизно 3-5 см справа від основної вертикалі. Величина 20-21 дорівнює $\frac{1}{4}$ От плюс 1,5-2,5 см плюс 0-0,5 см.

Відстань між точками 21-22 дорівнює 1-1,5 см. Оформити лінію бічного зрізу

плавною кривою, з'єднавши точки 22, 7, 3а, 23, 15а і 15. Оформити лінію крокового зрізу плавною кривою через точки 17, 24, 16а, 16. Ділянку 14-22 поділити навпіл і провести перпендикуляр до лінії стегон. Накреслити виточку довжиною 9-10 см, з розхилом заданим раніше. Оформити лінію зрізу талії.

Побудова задньої половинки штанів здійснюється на основі креслення передньої половинки. Верхню частину задньої половинки штанів змістити відносно передньої половинки вліво. Від т. 11 відкласти 1-2 см вправо – т. 25. Відстань між точками 25 і 26 дорівнює $\frac{1}{4}$ Ширини задньої половинки штанів. Відстань між точками 3а і 27 дорівнює 4 см. З'єднати точки 26 і 27. Від т. 26 до цієї лінії провести перпендикуляр вгору і вниз.

На базисній сітці продовжити вліво лінію талії; лінію стегон - вліво і вправо. Лінію 26-27 змістити паралельно вгору до перетину з горизонтальною лінією стегон і вивести лінію стегон 28-29 задньої половинки штанів. Відрізок 25-30 дорівнює відрізку 25-29. Від лінії низу до лінії коліна по обидві сторони від згину провести паралельні лінії на відстані 2 см від аналогічних ліній передньої половинки - отримано точки 31, 32, 33, 33а, 34, 34а. Від т. 32 провести лінію через т. 29 до перетину з лінією талії – т. 35. Т. 30 з'єднати з т. 31. Відстань між точками 13 і 36 дорівнює відстані 13-35 мінус 0-1 см. Точки 35 і 36 з'єднати прямою лінією. Від т. 36 відкласти 0,5-1 см вліво по лінії 36-35, отримано т. 37. Оформити верхню ділянку лінії середнього зрізу штанів, з'єднавши точки 37 і 38. Відстань між точками 37 і 38 дорівнює $\frac{1}{4}$ От плюс 3-4 см плюс 0-0,5 см. З т. 38 провести короткий перпендикуляр вгору.

Оформити лінію бічного зрізу задньої половинки штанів. На задній половинці накреслити виточку, перпендикулярну лінії 36-35, завдовжки 13-15 см, з розхилом заданим раніше. Накреслити лінію зрізу талії. Накреслити лінію крокового зрізу. Довжина лінії крокового зрізу задньої половинки штанів дорівнює довжині крокового зрізу передньої половинки мінус 0-0,5 см. Оформити лінію середнього зрізу штанів (лінія 37-39) за лекалами .

4.1.3.4. Обґрунтування вибору методу моделювання первинної форми

Відносно ескізу на отриманій основі штанів необхідно відмоделювати необхідний фасон шортів. Перш за все потрібно укороти штани до необхідної довжини. Наступним кроком потрібно відмоделювати величини та розміщення бокової вставки. Частину розхилу виточки по спинці перенести у середній шов та розмістити її горизонтально. Бочок переду та спинки з'єднати у суцільну вставку, бокову виточку розподілити між рельєфними швами переду та спинки. Лінію зрізу для ноги біля крокового шва піджати для більшого прилягання до ноги. Пати необхідно відмоделювати на деталі бокової вставки, зокрема поділити вставку на однакові по висоті чотири горизонтальні частини. Оскільки застібка по спинці в рамочку, то для неї не потрібно додатково моделювати деталь спинки.

4.2. Технологічна частина

4.2.1. Вибір раціональної технології обробки жіночого боді

Обране жіноче боді пропонується виготовляти з бавовняного трикотажу. Властивості тканини забезпечують чудовий зовнішній вигляд спортивного одягу та комфорт руху людини. Але для того, щоб забезпечити якісне виготовлення виробу, слід враховувати особливості запропонованої тканини:

1. Оскільки тканина трикотажна, то при побудові основи боді слід врахувати коефіцієнт розтяжимості;
2. Так як тканина для даного виробу у смугу то, щоб при розкрої тканини смужки співпадали, необхідно розкроювати тканину в розворот;
3. Раціональним прасувальним обладнанням для виробів з трикотажу є парові праски;
4. У зв'язку з тим, що натуральні тканини в процесі шиття дають термоусадку, перед розкромом рекомендується їх декатирувати за допомогою гарячого пару;
5. Трикотажна тканини не дозволяє виконувати формування деталей за допомогою ВТО. Ці особливості повинні бути враховані при виборі силуету та

створенні конструкції боді. Швейний виріб з трикотажу повинен бути приталеного чи напівприлеглого силуету, форму утворювати за допомогою рельєфів, кількість яких повинна бути мінімальною. Не проєктувати застібки на гудзиках та велику кількість оздоблювальних строчок;

6. Для зшивання деталей виробу із трикотажної тканини раціональним швейним обладнанням є обметувальна машина з диференціалом 0.7-1.7 на дві голки.
7. Для зшивання вибраної тканини слід використовувати швейну голку №80 та швейні нитки №120. Ширина обметки 5мм.
8. По можливості, шити виріб по точним лекалам та уникати перешивання швів. На місці перероблених швів лишаються помітні сліди.

4.2.3. Символи та вимоги догляду за одягом

Вироби з бавовни дуже міцні, добре переносять вплив високих температур. Особливість бавовни - її прекрасна здатність вбирати вологу. Недоліками бавовни називають її високу усадку при пранні. Бавовна дуже довго сохне після прання. Вироби з бавовняного трикотажу можна прати в пральній машині при температурі 30-40 градусів. Прасують трикотажні речі при температурі 150 градусів з вивороту (див. табл.4.2.1.).

Згідно ДСТУ 2122-93 «Матеріали для одягу. Символи та вимоги для одягу», на етикетці, яка пришивається до лівого бокового шва з виворотної сторони швейного виробу необхідно позначити:

1. волокнистий склад тканини верху та підкладки швейного виробу,
2. можливість прання,
3. можливість вибілювання,
4. можливості прасування и пресування під дією тепла, спосіб відновлення форми та зовнішнього вигляду за допомогою відповідного приладу,
5. сушіння після прання в апараті або іншим відповідним способом

4.2.4. Вибір машинних швів для виготовлення швейного виробу

При виготовленні жіночого боді з бавовняного трикотажу були використані наступні машинні шви (див. табл. 4.2.2.), які встановлені згідно ДСТУ 12807-88:

4.2.5. Обґрунтування та вибір обладнання

Методи обробки швейних виробів завжди залежать від тканини, з якої пропонується виготовлення одягу, можливостей швейного обладнання та засобів малої механізації.

Сучасна індустрія виробництва швейного устаткування пропонує широкий спектр різних моделей швейних машин: від простих, здатних виконувати лише необхідні базові функції, до складних, оснащених такими інноваційними механізмами, як: мікропроцесор і електронна пам'ять. Обираючи раціональні методи обробки виробу, були використані рекомендації літературних джерел та дані передових швейних підприємств. Технічні характеристики швейного обладнання наведено в таблиці.

Висновки до розділу 4

В ході виконання роботи був проведений аналіз сучасного стану швейної галузі та визначена роль модельєра у цьому процесі.

Було вибрано раціональну технологію обробки жіночого боді - визначені чинники, які впливають на вибір технології, запропоноване швейне і ВТО обладнання для виготовлення виробу. Покращення якості та підвищення конкурентоспроможності швейних виробів, оновлення їх асортименту забезпечуються як шляхом розробки та впровадження нових моделей виробів, вдосконалення їх конструкцій і використання сучасної техніки і технології виготовлення, так і за рахунок застосування нових матеріалів.

Виготовлення одягу, в даному випадку сукні, починалося із вибору матеріалу, необхідного для виготовлення. При виборі матеріалу із багаточисленного асортименту враховувалась відповідність художньому образу, силуету, формі

моделі по пластиці, колориту. При цьому враховувались такі характеристики матеріалів як сировинний склад, переплетення, характер обробки, товщина, драпірування, колір, блиск, прозорість. Оскільки бавовняний трикотаж – досить делікатна тканина, були сформульовані рекомендації по догляду за одягом та згідно ДСТУ 2122-93 розроблена етикетка з символами.

Технологічну послідовність виготовлення жіночого боді представлено графічно у вигляді схеми технологічного процесу та перерізів основних вузлів швейного виробу.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Мода XX-XXI-го століть являє собою систематичні, організовані, масштабні трансформації зовнішнього й внутрішнього світу особистості. Ритм зміни стилів у сучасній моді невинно зростає (в кінці XX століття тримався 7-10 років). Функція сучасної моди полягає в її тенденції до зближення й розмивання національних стилів на основі масової культури й універсального стилю.

Так, морський стиль, що проявляється практично в кожній літній колекції, заснований на уніформі моряків військово-морського флоту різних країн. Він ввібрав в себе практичність та зручність уніформи, її членування, характерні елементи того чи іншого флоту майже з кожної уніформи та об'єднав усе це одним “морським стилем”, не виокремлюючи національних відповідностей та навіть більше – розмив чіткі характеристики жіночого та чоловічого костюму, поєднавши їх в одне ціле.

На основі зібраного фото-ілюстративного матеріалу проведено детальний аналіз та схематичний розбір кожного комплекту уніформи, в процесі чого виокремлено деталі крою, елементи декору та аксесуари характерні для кожного з комплектів. Систематизувавши отримані виокремлення із кожного костюму прослідковуємо характер крою та декору кожного з елементів досліджуваного матеріалу, зокрема характеристику визначальних рис військово-морської форми.

Проте не всі елементи морської уніформи знайшли однакове застосування у цивільному одязі.

Тому, перед застосуванням певних елементів форми ВМФ було проведено соціологічне опитування, щодо елементів крою та декору уніформи, в ході чого було виявлено, які на думку респондентів є характерними та в більшій степені відображають морський стиль.

Як показали результати дослідження, споживачі зацікавлені морським стилем

та охоче формують свій гардероб із вбрання створеного за мотивами уніформи військово-морського флоту. Варто звернути увагу на те, що елементи крою та декору морської уніформи переносились у цивільний одяг, не на засадах прямого їх цитування, а в межах стилізації.

Обрані респондентами варіанти композиційного оформлення вбрання стали основою для подальшого проведення системно-структурного аналізу та морфологічного синтезу для визначення актуальних елементів морського стилю.

Завдання класифікації елементів форми в даній роботі зведено до того, що в даній структурі віднайдемо елементи, які дозволять віднести цю структуру до того чи іншого класу відносин, до того чи іншого типу геометричних фігур.

Зазначена класифікація відбувалася у декілька етапів:

- Попередня обробка уніформи військово-морського флоту з ціллю приведення її до умовного структурного зображення;
- Виділення простіших елементів всіх видів військово-морської форми;
- Ділення найпростіших елементів на стандартні структурні елементи.

Формотворення як процес являє собою постійну зміну елементів та зміну їх якостей. Саме переміщення, поява, зникнення елементів супроводжує формотворення костюму; їх можна так і назвати – формотворчі мобільні елементи. На відміну від них існують елементи стабільні, структурні, це елементи, що являються опорними для існування та виявлення форми.

Розділені та досліджені окремо, як стабільні так і мобільні елементи стали основою для проведення морфологічного аналізу та синтезу основних властивостей костюму в “морському стилі” для проєктування перспективної колекції жіночого одягу.

Виконаний в науково-дослідницькій роботі системно-структурний аналіз форми дав можливість визначення першопочаткових знаків-символів для розробки модельних рядів колекції сучасного жіночого одягу у системі гардероб.

Отримані в ході дослідження узагальнені схеми композиційного рішення

одягу стали відправними точками за силуетними формами та основними лініями членування при розробці базових позицій формоутворення в перспективній колекції одягу.

Створення колекції – це складний процес відображення та розуміння певного матеріалу та проявлення його через власну призму світосприйняття. Джерелом натхнення стала уніформа військово-морського флоту різних країн протягом останніх трьох століть. В роботі переосмислені різнобічні аспекти джерела натхнення (уніформи ВМФ), залежно від внутрішнього стану та пережитих емоцій автора.

Створення колекції образного костюму виявило вміння автора самостійно обрати цікаву актуальну тему та провести її повну ретельну розробку від першого етапу до останнього. Метод історико-логічного розвитку подає можливість дослідити першоджерело та сучасний костюм у взаємозв'язку з оточуючим середовищем. Логічне та послідовне дослідження костюму є одним з найголовніших етапів кваліфікаційної роботи. Розглянувши та проникнувши в обрану тему, автор, а через нього і глядач, занурились у життєвий вимір першоджерела, відчули його сповна через власний світогляд, та відтворили у власному світі. Створена колекція – це результат не тільки професійний, але й духовний, адже мистецтво – це любов до оточуючого, прагнення перетворити все на прекрасне, зробити матеріальний світ більш гармонійним та естетичним.

Визначено тип споживача, вихідні вимоги до проектування, константний та модифікаційний простори системи моделей, обґрунтовано рішення константного та модифікаційного просторів. Колекція розроблена для молодої жінки віком 25-35 років. В роботі було розкрито зміст колекції за типом, асортиментом, зв'язком між формою, образом та матеріалом, конструкцією та декором. Проаналізовано принципи застосування певних художніх, фактурних та технічних прийомів створення сучасного вбрання різного призначення, включаючи використання аксесуарів, доповнень та стилістичного вирішення художнього образу колекції, у

відповідності до сучасних тенденцій моди, специфіки теми-першоджерела та творчих знахідок автора.

Крім того, визначено, обґрунтовано та виконано в матеріалі комплекти образного костюма, які є композиційними акцентами колекції, та представляють створений художній образ в повній мірі та різнобічних композиційних проявах.

В матеріалі виконано три комплекти моделей колекції, які найбільш образно відображують художню ідею колекції костюма - виконані моделі представляють два блоки колекції під назвою “А-ля-морячка” та “Вільне життя”. Усі вони можливі до впровадження промисловим способом та застосування у повсякденному житті.

Виготовлення одягу починалося із вибору матеріалу, необхідного для виготовлення. При виборі матеріалу із багаточисленного асортименту враховувалась відповідність художньому образу, силуету, формі моделі по пластиці, колориту. При цьому враховувались такі характеристики матеріалів як сировинний склад, переплетення, характер обробки, товщина, драпірування, колір, блиск, прозорість.

Для виконання комплектів в матеріалі були обрані тканини, сировинний склад яких – 100% бавовна.

Аналіз структури та оцінка якостей використаного матеріалу дозволила правильно вирішити питання конструювання виробів, а також підбору раціональних режимів для обробки виробу.

Отже, ті із запропонованих моделей, які найкраще відповідають вимогам поставленого завдання, мають краще композиційне рішення, відповідають вимогам новизни та перспективному напрямку моди, розроблені на основі науково обґрунтованої методики дизайну і є запропонованими для подальшої проробки та впровадження у виробництво.

З огляду на це у даній роботі можна простежити, як морський стиль став класичним для жіночого гардеробу, але при цьому поступово зникав у чоловічій моді, перетворившись у своєрідний “підводний плин”.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Білякович Л. М. Концептуальні моделі, принципи і методи прогнозування у сучасному дизайні костюма: теоретичний аспект. [*Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*](#). 2018. Вип. 40. С. 68–79.
2. Будяк В. Кітч – висока мода чи мода середнього класу? *Масова культура у сучасному художньо-комунікаційному просторі* : матеріали III Міжнародної науково-практичної конф. Херсон : ФОП Грінь Д.С., 2017. С. 105–107.
3. Винничук М. С., Колосніченко М. В. Стилiстичнi особливостi при проєктуваннi ювелiрних виробiв. *Вiсник КНУТД*. 2017. № 4 (112). С. 174–181.
4. Винничук М., Колосніченко М. Особливості дизайн-проєктування ювелірних виробів. *Актуальні проблеми сучасного дизайну* : тези доповідей Міжнар. науково-практичної конференції. Київ : КНУТД, 2018. С.320–323.
5. Вовк Хв. Студії з української етнографії та антропології. Київ : Мистецтво, 1995. 336 с. : іл
6. Волкотруб И. Т. Основи художнього конструювання. Київ : Вища школа, 1988. 201 с.
7. Гардабхадзе І. А., Наку А. В. Елементи української етнокультурної спадщини в образі сучасниці XXI століття. *Вісник КНУКіМ. Сер. Мистецтвознавство*. 2016. Вип. 35. С. 185–195.
8. Гардабхадзе І. А. Дизайн-проєктування. Сучасний одяг : науковий підхід до вирішення проблем дизайну : навч. посібник. Київ : Видавництво «Издательский дом Винниченко», 2013. – 276с.
9. Грищенко І. М., Колосніченко М. В., Ніколаєва Т. В. Українська мода 1940-1990 : спільний виставковий проєкт КНУТД та ЦУМу. *Легка промисловість*. 2017. № 1. С. 50–53.

10. Даниленко В. Я. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури ХХ століття (національний та глобалізаційний аспекти) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. мистецтвознавства : 05.01.03. Львів, 2006. 35 с.
11. Даниленко В. Я. Дизайн. Харків : Видавництво ХДАДМ, 2003. 320 с.
12. Дегтяр Т. Ю., Пархоменко І. Ю., Колосніченко М. В. Аналіз сучасних художньо-композиційних рішень виробів з натурального хутра. *Наукові розробки молоді на сучасному етапі* : тези доп. XIV Всеукр. наукової конф. молодих учених та студентів. Київ: КНУТД, 2017. Т.1. С.175–176.
13. Дизайн : Словник-довідник / за ред. М. І. Яковлева. Київ : Фенікс, 2010. 384 с.
14. Дизайн і ергономіка : термінологічний словник для студентів / за заг. ред. Свірка В.О., Ашерова А.Т. Харків : Вид-во НТМТ, 2009. 98 с.
15. Дизайн-проектування виробів спеціального призначення / Остапенко Н. В., Колосніченко М. В., Луцкер Т. В., Колосніченко О. В. Київ : КНУТД, 2016. 320 с.
16. Дихнич Л. П., Костюченко О.В. Проектна діяльність в індустрії моди : організаційні та психологічні аспекти : навч. посібник. Київ : Видавництво Ліра-К, 2017. 316 с.
17. Дубрівна А.П. Абстракція в образотворчому мистецтві як феномен художньої культури України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознавства : 26.00.01. Київ, 2018. 20 с.
18. Ергономіка і дизайн. Проектування сучасних видів одягу : навч. посібник / М. В. Колосніченко та ін. Київ : ПП «НВЦ «Профі», 2014. 386 с.
19. Етногенез та етнічна історія населення українських Карпат, у 4 т. / ред. та кер. проекту С. Павлюк. Львів : НАН України, Ін-т народознавства, 2006. Т.2. 812 с.
20. Єременко І. І. Проектно-художня структура костюма в сучасному дизайні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кандидата мистецтвознавства : 17.00.07. Харків, 2014. 20 с.
21. Захарчук-Чугай Р. В. Українська вишивка. Львів : Аверс, 2008. 72 с.

22. Історія української культури : у 5 т. / Г. Г. Стельмахук та ін. Київ : Наукова думка, 2001. Т.2. 848 с.
23. Історія української культури : у 5 т. / Г. Г. Стельмахук та ін. Київ : Наукова думка, 2008. Т.4, Кн. 1. 1008 с.
24. Кара-Васильєва Т. В. Історія української вишивки : книга-альбом. Київ : Мистецтво, 2008. 464 с. : іл.
25. Кара-Васильєва Т. В. Українська сорочка: альбом. Київ : Томіріс, 1994. 32 с.
26. Кара-Васильєва Т. В., Ессаулова М. В. Українська вишивка : альбом. Київ : Мистецтво, 1993. 264 с. : іл.
27. Кара-Васильєва Т. В., Чеусова З. А. Декоративне мистецтво України ХХ століття. У пошуках «великого стилю». Київ : Либідь, 2005. 280 с. : іл.
28. Кара-Васильєва Т. В., Чорноморець А. Д. Українська вишивка. Київ : Либідь, 2002. 160 с. : іл.
29. Кардаш О. В. Технологія як пріоритетний чинник дизайну одягу : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора техн. наук : 05.01.03. Київ, 2006. 37 с.
30. Кащенко О. В. Формоутворення в дизайні та архітектурі на основі моделювання біопрототипів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора техн. наук : 05.01.03. Київ, 2013. 40 с.
31. Кисіль М.В. Концепції формоутворення костюму в західноєвропейському дизайні ХХ століття : витоки, розвиток, тенденції : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : 17.00.07. Харків, 2010. 20 с.
32. Кокоріна Г.В. Розробка процесу реконструкції українського історичного чоловічого костюма : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : 05.18.19. Київ, 2013. 24 с.
33. Колосніченко М. В. Розвиток наукових основ створення термозахисного спеціального одягу : дис. ... док. техн. наук : 05.19.04 / Київський національний університет технологій та дизайну. Київ, 2004. 472 с.

34. Колосніченко М. В., Приходько-Кононенко І. О., Остапенко Н. В., Колосніченко О. В. Художньо-композиційне формоутворення корпоративного одягу «Укрзалізниці»:естетичний аспект. *Art and Design*. 2018. № 4. Р. 52–65.
35. Колосніченко М. В., Процик К. Л. Мода і одяг. Основи проєктування та виготовлення одягу. Київ : КНУТД, 2011. 238 с.
36. Колосніченко М. В., Щербань В. Ю., Процик К. Л. Комп'ютерне проєктування одягу. Київ : Освіта України, 2010. 236 с.
37. Конфекціювання матеріалів для одягу / Супрун Н. П., Орленко Л. В., Дрегуляс Е. П., Волинець Т. О. Київ : Знання, 2005. 159 с.
38. Косміна О. Ю. Українське народне вбрання. Київ : Балтія-Друк, 2006. 64 с. : іл.
39. Костельна М. В. Творчість дизайнерів українських будинків моделей середини ХХ – початку ХХІ ст.: етнічний напрям : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознавства : 17.00.07. Київ, 2016. 19 с.
40. Кротова Т. Ф. Канони античності й Відродження як основа тектонічного строю класичного костюма. *Art and Design : науковий фаховий журнал Київського національного університету технологій та дизайну*. 2018. № 1. С. 83–92
41. Кротова Т. Ф. Класичний костюм в європейській моді ХІХ – початку ХХІ століття : еволюція форм і художньо-стильових особливостей : монографія. Львів : ЛігаПрес, 2014. 308 с.
42. Кротова Т. Ф. Модифікація структури жіночого костюма в контексті практицизму англійської моди кінця ХІХ ст. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2013. № 2. С.133–138
43. Кротова Т. Ф. Трансформація форм англійського костюма в творчості Г. Шанель. *Вісник Міжнародного Слов'янського університету : мистецтвознавство*. 2013. Т. ХVІ, № 1. С.71–81
44. Кротова Т.Ф. Класичний костюм в європейській моді ХІХ – початку ХХ століття : еволюція форм і художньо-стильові особливості : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня док. мистецтвознавства : 17.00.06. Львів, 2015. 31 с.

45. Кротова Т.Ф. Формування ідентичності американської моди на межі XIX- XX ст. Мистецтвознавчі записки : зб. наук. пр. 2013. Вип.23. С.170–176
46. Кузнецова І. О. Моделювання візуального сприйняття об'єктів дизайну, декоративно-прикладного і образотворчого мистецтва: дис. ... доктора мистецтвознавства : 05.01.03 / Київський національний університет будівництва та архітектури. Київ, 2006. 415 с.
47. Кузнецова І.О. Сучасні аспекти вивчення візуального сприйняття об'єктів мистецтва і дизайну. *Вісник ХДАДМ*. 2004. №7. С. 26–32.
48. Лагода О. М. Художньо-образні особливості костюма в дизайні одягу кінця XX століття : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознавства : 17.00.07. Харків, 2007. 20 с.
49. Малинська А. М., Пашкевич К. Л., Смирнова М. Р., Колосніченко О. В. Розробка колекцій одягу : навч. посібн. Київ : ПП НВЦ «Профі», 2014. 140 с.
50. Мамчич О. С., Ніколаєва Т.В., Гаркін П. В. Візуалізація образу та проєктування костюма в різних художніх системах : навчальн. посібн. Київ : КНУТД, 2011. 72 с.
51. Мельник М. Т. Мода в контексті художніх практик XX століття : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознавства : 26.00.01. Київ, 2008. 22 с.
52. Мельник М. Т. Індустрія моди. Київ : Ліра-К, 2012. 264 с.
53. Миргородська Н.В. Еволюція форм проєктно-художньої презентації костюма в ілюстрації моди : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознавства : 17.00.07. Харків, 2014. 20 с.
54. Михайленко В. Є., Яковлев М. І. Основи композиції (геометричні аспекти художнього формоутворення) : навч. посіб. для студ. вищих навч. закладів. Київ : Каравела, 2008. 304 с.
55. Михайленко В. Є., Кащенко О. В. Основи біодизайну. Київ : «Каравела», 2015. 224 с.

56. Михайлова Р. Д. Про зміст та співвідношення понять «образ» та «імідж». *Вісник КНУКіМ. Сер. Мистецтвознавство*. 2016. Вип.35. С. 206–217.
57. Михайлова Р. Д. Стиль одягу та його роль у формуванні іміджу. *Культура і мистецтво у сучасному світі*. 2018. Вип.19. КНУКіМ. С.98–110.
58. Никорак О.І. Українська народна тканина XIX-XX ст. : типологія, локалізація, художні особливості. Інтер'єрні тканини (за матеріалами західних областей України) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня док. мистецтвознавства : 17.00.06. Львів, 2007. 42 с.
59. Ніколаєва Т. В. Тектоніка формоутворення костюма : навч. посібник. Київ : Арістей, 2011. 340 с.
60. Ніколаєва Т. В., Ніколаєва Т. І., Баранова А. І. Комплексне дизайн-проектування: навч. посібник. Київ : КНУТД, 2018. 256с.
61. Ніколаєва Т. О. Історія українського костюма. Київ : Либідь, 1996. 176 с. : іл.
62. Остапенко Н. В., Колосніченко М. В., Лабенко О. А. Дослідження особливостей композиційно-конструктивних рішень одягу та аксесуарів з використанням бісеру. *Наукові розробки молоді на сучасному етапі* : тези доп. XIV Всеукр. наукової конференції молодих учених та студентів. Київ: КНУТД, 2016. Т.1. С. 78.
63. Пальцун О. М. Розробка інформаційного методу аналізу та пропорціювання одягу промислового виробництва : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : 05.19.04. Київ, 2002. 20 с.
64. Пашкевич К. Л. Застосування сучасних методів для проектування колекцій одягу складних форм. *Теорія та практика дизайну*. 2015. Вип. 8 : Технічна естетика. С. 217–225.
65. Пашкевич К. Л. Проектування тектонічних форм одягу з урахуванням властивостей тканин : монографія. Київ : ПП «НВЦ «Профі», 2015. 364 с.
66. Пашкевич К.Л. Теоретичні основи дизайну одягу на засадах тектонічного підходу : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня док. техн. наук : 05.01.03. —

- Київ, 2017. 44 с.
67. Поліщук О. І. Дизайн одягу промислового виробництва. Київ : КНУТД, 2001. 59 с.
 68. Прилипко Я. З народного одягу Чернівецької області. *Народна творчість та етнографія*. 1960. № 1. С. 85–90.
 69. Прилипко Я. Український народний одяг як джерело вивчення етнічної історії. *Народна творчість та етнографія*. 1971. № 5. С. 10–18.
 70. Причепій Є. М. Дві богині в архаїчній символіці та орнаментах народних рушників. *Культурологічна думка*. 2017. № 11. С. 89–102.
 71. Процик К. Л. Історичний розвиток асортименту сучасного одягу. *Легка промисловість*. 2009. № 2. С. 35–36.
 72. Синтез мистецтв : навч. посібник / В. Г. Чернявський, І. О. Кузнєцова, Т. В. Каравасильєва, З. А. Чегусова. Київ : НАУ, 2012. 320 с.
 73. Сиротенко О. П. Удосконалення методу гармонізації конструктивно-композиційних рішень жіночого легкого одягу : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : 05.19.04. Хмельницький, 2005. 20 с.
 74. Славінська А. Л. Методи типового проектування одягу. Хмельницький : ХНУ, 2012. 179 с.
 75. Словник з дизайну і ергономіки : термінологічний словник для фахівців з дизайну і ергономіки, інженерів, конструкторів, студентів ВНЗ / В. О. Свірко та ін. ; за заг. ред. В. О. Свірка. Харків : НТМТ, 2009. 131 с.
 76. Тканко З., Коровицький О. Моделювання костюма в Україні ХХ століття : навч. посібник. Львів : Брати Сиротинські і К, 2000. 94 с.
 77. Тканко З. Мода в Україні ХХ століття : монографія. Львів : АРТОС, 2015. 236 с.
 78. Тканко О. Мода і кітч : метаморфози образів костюму. *Вісник ЛНАМ*. 2015. Вип. 26. С. 61–67.
 79. Тоффлер Е. Третя хвиля. Київ, 2004. 475 с.

80. Урсу Н. О., Негода Б. М., Гнатюк В. А. Теоретичні основи композиції. Кам'янець-Подільський державний університет, інформаційно-видавничий відділ, 2004. 50 с.
81. Урсу Н. О., Підгурний І. С. Культурно-мистецька спадщина Поділля у художніх фотографіях Михайла Грейма (друга половина XIX початок XX ст.) : монографія. Кам'янець-Подільський : Аксіома, 2012. 232 с. : іл.
82. Урсу Н.О., Березіна І. В. *Образотворче мистецтво Хмельниччини : колективна монографія* / за ред. О. М. Завальнюк. Київ : Знання України, 2010. С. 118–132.
83. Фролов І. В., Гарбуза Ю. О., Пашкевич К. Л. Колосніченко М. В. Дослідження факторів формування успішного бренду модного одягу на прикладі бренду FROLOV. *Легка промисловість*. 2016. № 4. С. 29–31.
84. Фролов І. В., Колосніченко М.В. Брендинг та ребрендинг в умовах сучасної української fashion-індустрії. *Наукові розробки молоді на сучасному етапі* : тези доп. XIV Всеукр. наукової конференції молодих учених та студентів. Київ: КНУТД, 2015. Т.1. С. 66.
85. Фролов І.В., Колосніченко М. В. Розробка бренду модного одягу в умовах сучасної фешн-індустрії. *Актуальні проблеми сучасного дизайну*: збірник матеріалів Міжнар. науково-практичної конференції. Київ: КНУТД. Т.2. С. 316–318.
86. Хмельовський О. М. Вступ у дизайн. Луцьк : Волинська мистецька агенція «Терен», 2002, 208с.
87. Черемних А. І. Основи художнього конструювання жіночого одягу. Київ : Наукова думка, 1983. 247 с.
88. Чупріна Н. В. Аналіз багатовекторності дизайнерських брендів в індустрії моди. *Культура і сучасність: альманах*. 2014. № 1. С. 155–161.
89. Чупріна Н. В. Аналіз взаємовпливу мистецтва, моди та культури. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури: зб.наук.праць*. 2013. Вип. 30. С. 227–231.

90. Чупріна Н. В. Аналіз діяльності Будинку моди як суб'єкта індустрії моди. *Вісник ХДАДМ*. 2013. № 1. С. 54–57.
91. Чупріна Н. В. Аналіз модних продуктів як об'єктів індустрії моди. *Вісник ХДАДМ*. 2012. № 13. С. 68–71.
92. Чупріна Н. В. Аналіз ролі модельєрів та дизайнерів у функціонуванні індустрії моди. *Вісник ЛНУ*. 2014. Вип. 14. С. 36–43.
93. Чупріна Н. В. Визначення критеріїв взаємовпливу високої та вуличної моди у формуванні актуального модного образу в індустрії моди. *Культура і сучасність: альманах*. 2016. № 2. С. 72–76.
94. Чупріна Н. В. Визначення моди як соціокультурного явища в сучасному «суспільстві споживання». *Вісник Міжнародного Слов'янського Університету*. 2013. Том XVI, № 1. С. 32–37.
95. Чупріна Н. В. Енергозберігаючі технології екодизайна у створенні сучасного одягу як продукту індустрії моди. *Вісник КНУТД*. 2013. № 6. С. 245–353.
96. Чупріна Н. В. Етапи та критерії формування індустрії моди. *Актуальні проблеми історії, теорії та практика художньої культури*. 2014. Вип. 32. С. 349–357.
97. Чупріна Н. В. Критерії зародження індустрії модного одягу в часи «Belle Epoque». *Мистецтвознавчі записки: зб.наук.праць*. 2014. Вип. 25. С. 273–281.
98. Чупріна Н. В. Критерії формування модних тенденцій та проєктних образів масового вжитку в індустрії моди. *Мистецтвознавчі записки:зб.наук.праць*. 2017. Вип. 31. С. 252–260.
99. Чупріна Н. В. Методологія сучасних наукових досліджень з дизайну : навч. посібник. Київ : КНУТД, 2011. 266 с.
100. Чупріна Н. В. Основні концептуальні напрями розвитку модних інновацій. *Вісник Прикарпатського університету*. 2012–2013. Вип. 26 – 27. С. 349–354.
101. Чупріна Н. В. Основні характеристики формування проєктного образу в сучасній індустрії моди. *Вісник КНУТД*. 2015. № 1. С. 59–66.

102. Чупріна Н. В. Особливості процесу дизайну костюма. *Вісник ХДАДМ (СВ)*. 2008. № 6. С. 160–166.
103. Чупріна Н. В. Побудова зведеної історико-логічної моделі розвитку форм жіночого костюма. *Технічна естетика і дизайн: наук.-техн.зб. (СВ)*. 2010. Вип. 7. С. 282–287.
104. Чупріна Н. В. Принципи взаємовпливу еволюції індустрії моди та суспільства споживання. *Вісник НАКККиМ*. 2014. № 3. С. 185–190.
105. Чупріна Н. В. Принципи формування актуальних проєктних образів 1970-х років та їх вплив на розвиток сучасної індустрії моди. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури: зб.наук.праць*. 2016. Вип. 37. С. 162–168.
106. Чупріна Н. В. Принципи формування модних образів в індустрії моди в контексті кризи споживання модних продуктів. *Вісник ХНТУ*. 2015. № 2. С. 119–127.
107. Чупріна Н. В. Прогнозування формоутворення як етап художнього проєктування костюма : монографія. Київ : КНУТД, 2010. 179 с.
108. Чупріна Н. В. Ресурсозбереження як принцип розробки екологічно орієнтованого модного одягу в індустрії моди. *Вісник КНУТД*. 2014. № 5. С. 219 – 225.
109. Чупріна Н. В. Роль кітч у формуванні сучасної вуличної моди. *Вісник ЛНАМ*. 2016. Вип. 30. С. 226–236.
110. Чупріна Н. В. Роль сучасних технологій дизайн-діяльності у формуванні компетентностей дизайнера одягу в сучасній індустрії моди. *Вісник КНУТД*. 2015. № 5. С. 233–238.
111. Чупріна Н. В. Сегментація ліній модного одягу в структурі індустрії моди. *Вісник ХДАДМ*. 2014. № 1. С. 33–38.
112. Чупріна Н. В. Сегментація суб'єктів індустрії моди як учасників модного процесу. [*Вісник ХНУ*. 2015. № 2. С. 73–80.

113. Чупріна Н. В. Специфіка дизайну костюма в умовах індустрії моди. *Вісник ХДАДМ (СВ)*. 2011. № 6. С. 120–122.
114. Чупріна Н. В. Становлення матеріально-культурного підходу у вивченні історії костюма та моди. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури: зб.наук.праць*. 2015. Вип. 35. С. 72–80.
115. Чупріна Н. В. Сучасні концепції та моделі модного процесу. *Вісник ЛНАМ*. 2015. Вип. 26. С. 142–151.
116. Чупріна Н. В. Теоретико-культурологічні підходи до вивчення моди. *Вісник НАКККиМ*. 2013. № 3. С. 147–150.
117. Чупріна Н. В. Фактори становлення масової моди як відображення уподобань широких верств суспільства споживання в індустрії моди. *Вісник НАКККиМ*. 2016. № 4. С. 119–123.
118. Чупріна Н. В. Формування концептуальних основ розвитку індустрії моди в контексті соціальної еволюції суспільства. *Культура і сучасність: альманах*. 2015. № 1. С. 118–125.
119. Чупріна Н. В., Б.-М. П. Флисак. Значення об'єктів «haute couture» у формуванні споживацького попиту на продукти індустрії моди. *Технології та дизайн*. 2015. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2015_1_12.
120. Чупріна Н. В., Балабаєнко Ю. Р. Причини виникнення стильового напрямку The Mods та його вплив на формування сучасних тенденцій у індустрії моди. *Вісник ХДАДМ*. 2016. № 1. С. 78–84.
121. Чупріна Н. В., В. С. Смаженко, А. С. Гудзь. Casual як формуючий принцип та невід'ємна складова сучасної моди. *Технології та дизайн*. 2016. № 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2016_3_15.
122. Чупріна Н. В., Гайова І. Л., Паламар К. І. Етнодизайн та його реалізація в сучасному проектуванні костюма та індустрії моди. *Технології та дизайн*. 2016. № 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2016_3_13.

123. Чупріна Н. В., Захарчук Є. О. Трансформація та синтез художньо-композиційних елементів етнічного стилю при формуванні проєктного образу в індустрії моди. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури: зб.наук.праць*. 2017. Вип. 39. С. 164–175.
124. Чупріна Н. В., Кузьменко О. В. Структурування актуального проєктного образу із застосуванням інноваційних засобів формоутворення на основі рок-культури в умовах сучасної індустрії моди. *Вісник НАКККиМ*. 2017. № 4. С. 229–237.
125. Чупріна Н. В., Онищенко С. М. Комбінаторне формоутворення в одязі на основі елементів каталогу. *Вісник НАКККиМ*. 2014. № 2. С. 209–213.
126. Чупріна Н. В., Остапенко Т. М. Еклектизм як засіб формування модних тенденцій в сучасній індустрії моди. *Вісник ХДАДМ*. 2014. № 2. С. 51–55.
127. Чупріна Н. В., Охріменко Є. А. Розвиток тенденцій ретроспективності індустрії моди кінця XX – початку XXI століть. *Вісник КНУТД*. 2015. № 3. С. 282–290.
128. Чупріна Н. В., Постушна Ю. О. Трансформація форми, структури та колориту традиційного вбрання народів Скандинавії з метою розробки колекції актуального одягу. *Вісник КНУТД*. 2017. № 6. С. 20 –209.
129. Чупріна Н. В., Рабошук К. В., Шаповал А. Г., Гайова І. Л. Мода як соціальний прояв поп-арту. *Технології та дизайн*. 2017. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2017_1_16.
130. Чупріна Н. В., Струмінська Т.В. Сучасні технології дизайн-діяльності : навч. посібник. Київ : КНУТД, 2017. 415 с.
131. Чупріна Н. В., Сусук М. Б. Апсайклінг та його визначення як напрямку екодизайну в сучасній індустрії моди. *Вісник ХДАДМ*. 2014. № 3. С. 38–41.
132. Чупріна Н. В., Царук Т. С. Синтез епатажу та мінімалізму в сучасних колекціях еко-одягу. *Культура і сучасність: альманах*. 2017. № 2. С. 81–85.

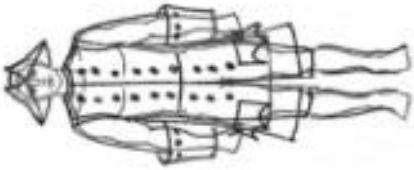
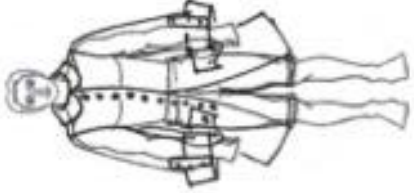
133. Чупріна Н. В., Шаповал А. Г., Яценко Н. В. Науково обґрунтовані методи формування проєктного образу в індустрії моди. *Технології та дизайн*. 2016. № 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2016_3_14.
134. Чупріна Н. В., Ю. В. Данилко. Дослідження художньо-композиційних компонентів музичного напрямку «гранж» з метою проєктування актуальної колекції сучасного одягу. *Технології та дизайн*. 2014. № 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2014_3_13.
135. Чупріна Н. В., Яценко Н. В. Casual як провідний стильовий напрям у сучасній індустрії моди. *Вісник ХДАДМ*. 2015. № 3. С. 32–37.
136. Чупріна Н. В., Яценко Н. В. Еклектика як формуючий принцип створення нових моделей одягу у сучасній індустрії моди. *Вісник КНУТД*. 2015. № 2. С. 177–186.
137. Чупріна Н., Колосніченко М. Критерії формування моди як індустрії. *Актуальні проблеми сучасного дизайну: збірник матеріалів Міжнар. науково-практичної конференції*. Київ: КНУТД. 2018. Т.2. С. 323–326.
138. Чупріна Н., Печерська В. Адаптація художньо-композиційних елементів творчості Фернана Леже при розробці актуального проєктного образу в костюмі. *Актуальні проблеми сучасного дизайну: збірник матеріалів Міжнар. науково-практичної конференції*. Київ: КНУТД. Т.1. С. 136–139.
139. Чупріна Н.В. Вимоги формування компетентностей дизайнера одягу в сучасній індустрії моди. *Регіональний дизайн і освіта: потенціал сучасності: збірник тез II Всеукр. наук.-практ. конф.* Черкаси: ЧДТУ, 2017. С. 343–348.
140. Чупріна Н.В. Вінтаж як тенденція сучасної індустрії моди. *Культурно-мистецьке середовище: творчість та технології: матеріали VII Міжнар. наук.-творч. конф.* К.: НАКККіМ, 2014. С. 79–82.
141. Чупріна Н.В. Епатаж та кітч як засоби виразності в сучасному дизайні одягу. *Масова культура в сучасному художньо-комунікаційному просторі: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф.* Херсон: ХНТУ, 2017. С. 103–105.

142. Чупріна Н.В. Система моди XX – початку XXI століття: проєктні практики та чинники функціонування (європейський та український контексти) : монографія. К. : КНУТД, 2019. 476 с.: іл.
143. Чупріна Н.В. Формування підґрунтя проєктування колекції модного костюма на базі дослідження творчого першоджерела. *Зимові наукові читання: матеріали Міжнар. наук.-практ.конф.* Київ: Цент наукових публікацій, 2016. С. 131–134.
144. Чупріна Н. В., Гудзь А.С. Характеристика основних стильових властивостей формування проєктних образів в індустрії моди. *Весняні наукові читання: матеріали Міжнар. наук.-практ.конф.* Київ: Цент наукових публікацій, 2016. С. 133–137.
145. Чупріна Н. В., Колосніченко М.В. Формування актуального проєктного образу в умовах взаємовпливу основних характеристик чоловічого та жіночого вбрання. *Соціокультурні тенденції розвитку сучасного мистецтва та дизайну: Матеріали IV Міжнар. науково-практичної конференції.* Херсон: ХНТУ, 2018. С. 258–260.
146. Чупріна Н. В., Перфільєва Ю. Є., Пашковська Т. А., Смаженко В. С. Адаптація художніх засобів біоніки в нелінійній архітектурі та в дизайні сучасного костюма. *Технології та дизайн.* 2017. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2017_1_17.
147. Чупріна Н. В., Яценко Н.В. Кітч як засіб реклами проєктних образів в індустрії моди. *Наука в современном мире: сб. публикаций III Междунар. науч.-практ.конф.* К.: Архивариус, 2015. С. 24–28.
148. Яковлєв М. І. Геометричні принципи художнього формотворення : дис. ... доктора техн. наук : 05.01.03 / Київський національний університет будівництва і архітектури. К. : 1999. 415 с.
149. Яковлєв М. І. Композиція + геометрія. Київ : Каравела, 2007. 240 с.

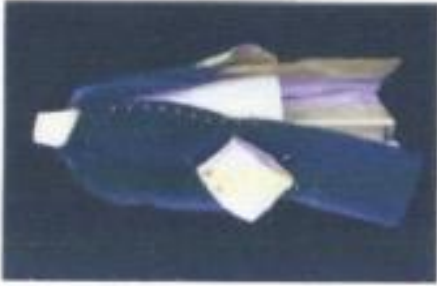
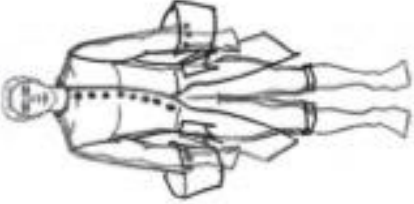
ДОДАТКИ

РОЗВИТОК ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОЇ ФОРМИ ПРОТЯГОМ СТОЛІТЬ

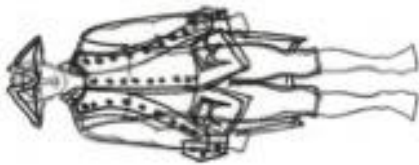
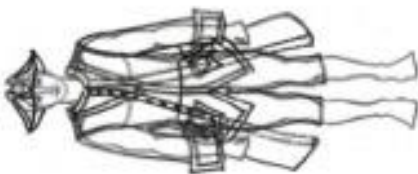
Таблиця

Період	Країна	Зображення	Схема	Опис	Характеристика
1701р.	Савойя			Полк морської піхоти. Морський полк носив червоні каптани з зеленими обшлагами та довгі зелені куртки під верховим одягом. Пішіше синя уніформа	Звання: мушкетер Матеріали: вовна, льон. Колорит: червоний, зелений, білий, чорний, золото. Складає: однобортний каптан, приталений, поділ розширений, без коміра, рукав прямий ішиваний з широкими обшлагами на гудзиках, кишеня з фігурним кляпаном на трьох гудзиках, нузакі бриджі, білі колотки, білий шарф, трикутний.
1748р.	Великобританія			Фрак. Це пальто схоже на фрак лейтенанта. Ознакою рукавів є білі манжети з пятами синьої вовни, які діляться гудзиками на три частини. Вони відомі як "Морські манжети" і пішли безпосередньо з професійного костюма моряків. До середини XVIII-го століття фрак входив до складу модного гардеробу, відобразився на чоловічому костюмі та на жіночому пальто для верхньої їзди.	Звання: мічман. Матеріали: вовна, льон, латунь, дерево. Колорит: білий, синій, золото. Складає: трапезничний, рукав розширений до низу, манжети з пятами на трьох гудзиках, однобортний, відкладний комір, карманні з великими кляпанми фігурної форми.

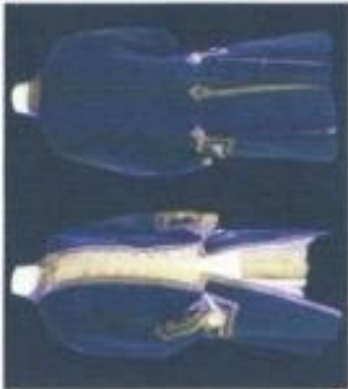
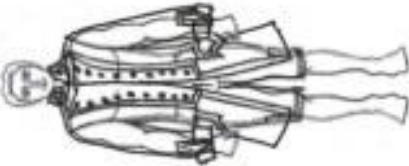
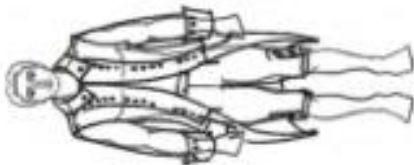
Продовження таблиці

Період	Країна	Зображення	Схема	Опис	Характеристика
1748р.	Великобританія			Жилет. Різні власники вказують подвійним рядом золотих смуг уздовж краю борти і низу виробу та розташуванням золотого мережива навколо двох кишень. Імітація потрібного кляшара, яка була модною в ті часи, декоративно розділена трьома латунними гудзиками.	Звання: капітані стажем більше 3 років. Матеріали: вовна, золотий сплав, латунь, дерево. Колорит: білий пісок, золото. Силует: приталений, низ розширений, трапецевидний. Завужений рукав. Горизонтальне та вертикальне членування ліній. Баска розходиться, комір відсутній, круглий виріз горловини.
				Фрак. Простежується спільність з формальним костюмом середини XVIII-го століття. Замість шовку, оксамиту або найтоншої вовни, яку використовували в цивільному одязі, це пальто шито з надзвичайно міцної вовни. Паралельна форма Королівського флоту була сумішшю модного та професійного одягу тих років.	Звання: лейтенант Матеріали: вовна, дерево, льон/шерсть саржевого переплетення, латунь. Колорит: білий, синій, золото. Силует: трапецевидний, розширений рукав до ниску з глибоко відвертеними манжетами. Однобортний, без коміра, два кармани з клапанами, застібка на гудзиках.

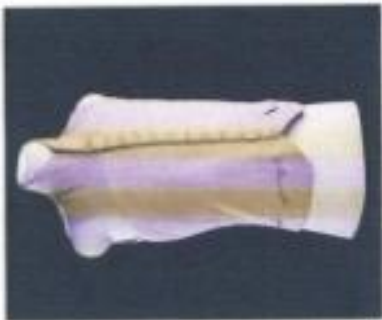
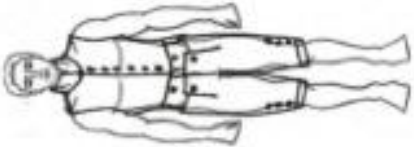
Продовження таблиці

Період	Країна	Зображення	Схема	Опис	Характеристика
1756р.	Великобританія			Королівський флот. Британські морські офіцери вперше одягнули установлений уніформу в 1748-му році. Вона була повністю синьо-білого. Це комбінація налібно збереглася для церемоніальних випадків в "уніформі номер один". Дана уніформа – повсякденна.	Звання: командор Матеріали: вовна, лан. Колорит: синій, білий, чорний, золотий. Силует: приталений спортук з хвостами по спинці, з коміром стійкою та білими відлітними лашканами, рукав вузький вишиваний, з невеликими обшлагами, приталений односторонній жилет, від талії розширений, з великими фігурними клапанами на трьох гузниках. Вузькі бриджі, білі колготи, біла кустинка, трикутник.
1763р.	Франція			Королівський флот. В 1728-му році офіцери французького гребного флоту ходили в червоному, офіцери парусного флоту приймали королівські кольори – синій та чорний. Близько 1763-го року коміра офіцерських уніформ відповідали кольорам їх ескадр. В 1780-му році офіцерам дозволено носити білі манжети без галушків в якості повсякденного одягу.	Звання: командор Колорит: червоний, синій, білий, чорний, золотий. Матеріали: вовна, лан. Силует: спортук приталений, від талії до вгору розширений, без коміра, з фігурними клапанами, довжина до колін. Рукав вишиваний вузький з обшлагами. Жилет односторонній приталений, від талії розширений з фігурними клапанами, довжина до середини стегна, вузькі бриджі до колін, колготи, трикутник.

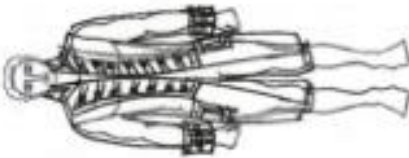
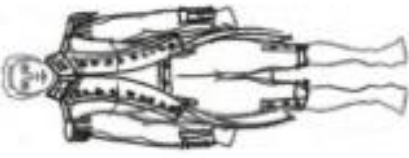
Продовження таблиці

Період	Країна	Зображення	Схема	Опис	Характеристика
1774р.	Великобританія			Жакет. Виконаний з блакитної вовни, білі лацкани окантовані золототасьмю, на кишеньках. Месляне посіза френу з лацканами частково застібнутими на груди, проте існує ще застібка на 3 крокочках, тому можливо застібання жакета без розстібання лацканів. Шийний обід, який пізніше стане стійчим коміром, також окантований золотом тасьмою. Низ френка не твій пішавий, як у пізніх 1740-х рр. Шийні по стійці також окантовані золотом тасьмою, як і кишеньки, на шийці три декоративні гудзички.	Знаєма квітків. Матеріали: шерсть, лон, рі, латунь, селя золот. Колорит: синій, білий, золот. Склад: трикошарний, йотайя коміру, рукав вишиваний завужаний до нити з білим відрізним манжетам та фігурним шитам на трий гудзичках, фігурні лацкани кишень та дві шийні по стійці також локровані трийма гудзичками. На лацканах по 10 гудзичків.
				Пальто. Зроблене з синьої шерсті з обробкою з товсті з фукціошалами лацканами на крокочках. Ручі власника вигинаються утворюванням крокочок на лацканах. У даному випадку, 12 крокочок на кожному лацкані розташовані в чотирьох групах по три, що вказує на ранг капітана з ставком більше 3 років. Пестинці виконані з металаскої нитки, крокочки - рогу або кістки, покривиті відним славом, з тисненням зображення якоря або ланцюга. Пальто також має відкладний комір, який хрипиться до верхніх крокочок лацканів. Як і френ цього періоду, низ не окантований вишивкою, як на початку століття.	Знаєма квітків з ставком більше 3 років. Матеріали: шерсть, лон, рі, латунь, металасий селя. Колорит: синій, золот. Склад: приталений, трикошарний, відкладний комір, лацкани, фігурні лацкани карманів, рукав завужаний з манжетом, по стійці дві шийні, декоровані крокочками.

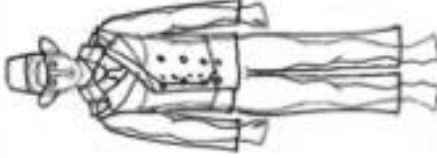
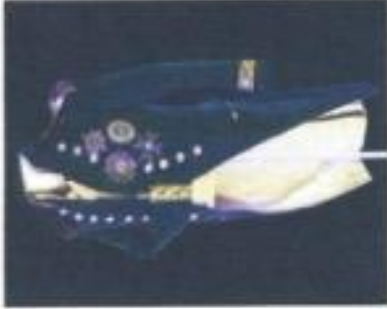
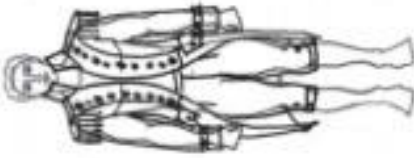
Продовження таблиці

Період	Країна	Зображення	Схема	Опис	Характеристика
1795р.	Великобританія			Жилет. Ранг та статус визначається кількістю гудзиків, у даному випадку – це флігельман. Цікавим є те, що клапан кишені зберіг застібку на три гудзика, хоча це вже внаслідок старомодним у 1795.	Звання: флігельман Матеріал: вовна, бавовна, золочена латунь. Колорит: беж, золото. Силует: приталений, односторонній, комір-стійка, застібка на 12-ть гудзиків, дві кишені з фігурними клапанами на 3-4ох гудзиках кожної.
				Бриджі. Ці штани носив Нельсон, коли він був смертельно поранений у битві при Трафальгарі. Штани були розрізані ножицями хірурга, для їх легкого видалення. Бриджі з білої вовни сиржесого переплетення з ворсовою обробкою. Особливістю є клапан на передній частині штанив. На задній стороні бриджів є білий ланний клин, який використовувався для регулювання талії, за рахунок шнуровки. Для колін застібка на 4-ри золочені латуні гудзика та мала латунна пряжка.	Звання: флігельман. Матеріал: вовна, льон, латунь. Колорит: беж, золото. Силует: напів приталений, доходя до колін, вузький манжет, подвійна застібка.

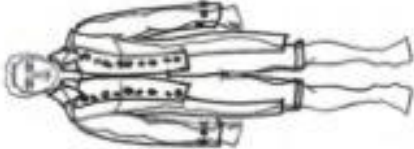
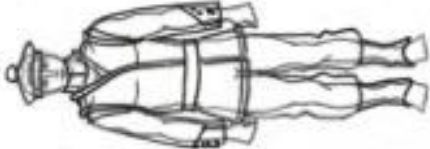
Продовження таблиці

Період	Країна	Зображення	Схема	Опис	Характеристика
1795р.	Великобританія			Фрак. Надявав Нельсону. Комір, лацкани та манжети оздоблені золотом тасьмою. Петлиці на лацканах, манжетах та кишеньках кишень також декоровані золотом тасьмою. Центральна шліца по спині також оздоблена золотом тасьмою, так як і петлиці, розміщені по 3 з кожної сторони у верху шліца. Нагорода пришиті до лівого борта пальто.	Звання: віце-адмірал. Матеріал: вовна, золотий шпала, шовк, льон, латунь. Колорит: синій, золото, беж. Смакує: приталений, низ розширений, трапецевидний, комір стійка, відкладні лацкани на гудзиках, дві кишені з фігурними клапанами. Завужений вишиваний рукав з манжетами, по спині 3-ри шліци.
				Фрак. Надявав Олександру Хулу. Рукава завершуються морськими манжетами, які оздоблені золотом тасьмою, поряд є ще два золоткових рядатасяк, які вставляли на рукав. Комір, лацкани та розрізи по спині також оздоблені золотом тасьмою. Комір обтачений білим вельветом, усі інші деталі – білим шовком.	Звання: капітан з стажем більше 3 р. Матеріал: вовна, золотий шпала, шовк, льон, латунь. Колорит: синій, золото, беж. Смакує: приталений, низ розширений, трапецевидний, комір стійка, відкладні лацкани на гудзиках, дві кишені з фігурними клапанами. Завужений вишиваний рукав з манжетами, по спині 3-ри шліци, еполетки.

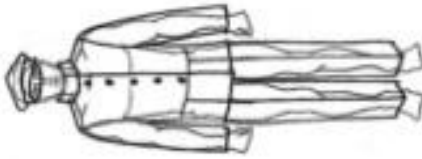
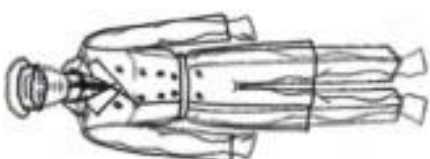
Продовження таблиці

Період	Країна	Зображення	Схема	Опис	Характеристика
1808р.	Франція			Імператорський флот. Матроси мали єдиний комплект уніформи для відбуття служби на борті. На березі вони самі забезпечували себе одягом. Згодом був введений одяг та голівні убори, які підходили як для переміщення так і для знімання на березі.	Звання: матрос. Матеріал: вовна, льон. Колір: червоний, синій, білий, чорний, золотий. Складає: двобортна куртка з відкладним коміром, довжиною до лінії стегон, рукав вишиваний прямих з невеликим відворотом по нуту. Жилет однобортний довжиною до талії, біла сорочка з широким відкладним коміром. Штани кльови укорочені до щиколоток, ширша хустинка пов'язана у вигляді краватки.
1812р.	Великобританія			Фрак адмірала Нельсона. Нагородил - Морський ланар, орден Північного, орден Фердинанда і Мерита, орден Са. Йоханна - призначі до лівого борту пальто і по крию ліжка так, що ланкани не могли бути розстігнутими. По нуту рукавів манжети з двома рядками золотий тасьми та трьома гуліками фламанів. Рукава поставлені на чорну шовкову підкладку саржевого переплетення. Пілочки та вистиробу посажені на білий шовк саржевого переплетення.	Звання: віце-адмірал Матеріал: вовна, шовк, латунь, сталь металів, золота тасьма. Колір: синій, беж, золотий. Складає: приталений, низ розширений, комір-стійка, відкладні ланкани на гуліках, по 9-ть на кожному, рукав заужений з манжетами, еполети, фігурні клангани.

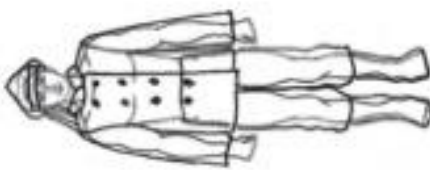
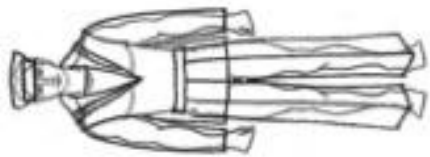
Продовження таблиці

Період	Країна	Зображення	Схема	Опис	Характеристика
1812р.	Великобританія			Фрак. Вважався модним на той час, оскільки включав у себе модні елементи. Пряма горизонтальна лінія зрізу переднього борта. Має додаткову ґвіздову підкладку, яка забезпечувала додаткове тепло. Уніформа зберігла схему класичної кишені середини XVIII-го століття.	Звання: капітан з стажем більше 3 р. Матеріали: вовна, льон, латунь. Колорит: синій, золотий. Силует: приталений, низ розширений, трапецевидний, відкладний комір стійка, відкладні лашкани на 8-ми гульцях на кожному, дві кишені з фігурними клапанами на три гульця. Зав'язаний шийний рукав з манжетами також на три гульця, по спині розріз. На плечах є гульця для еполетів.
1870р.	Франція			Морський батальйон. Морська шапочка моделі 1858-го року, була робочим головним убором, тому стрічки з назвою корабля не мали. До парадної форми входив синій морський комір на просторому короткому односторонньому сюртуку. Екіпіровка моряків були як пілотинні. Шийні куртки безрукавки отримали широке розповсюдження зимою 1870/71-го року.	Звання: молодший капітал. Матеріали: вовна, шкіра, льон. Колорит: червоний, синій, білий, чорний, коричневий. Силует: прямиї сюртук з коміром стійкою та шийним прямим рукавом, довгі прями штани, пряма шкіряна жилетка довжиною до лінії стегон з хутряною опушкою. Безкошторка.

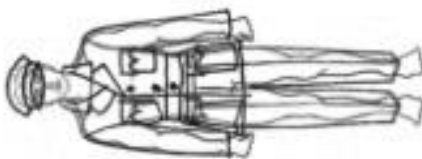
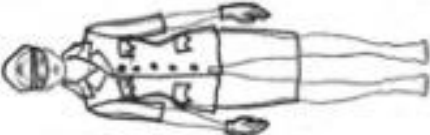
Продовження таблиці

Період	Країна	Зображення	Схема	Опис	Характеристика
1905р.	Японія			Імператорський флот. Повсякденний сюртук введений в американських військових силах в 1877-му році, був прийнятий у Японії, де користувався великою популярністю. Різні позначався простими чорними нашивками на рукавах.	Звання: командор Матеріали: вовна, льон. Колорит: червоний, зелений, білий, чорний, золото. Складає: правий ґалунет, з коміром стійкою, рукав вишиваний, прямий. Штани довгі прями, кашкет, білі рукавички.
1905р.	Росія			Імператорський флот. Петр Великий шів для своїх морських офіцерів темно- зелену уніформу, а до кінця XIX-го століття російська офіцерська морська уніформа була уже чорною. Нашивок не було. На церемоніях носили сполести, пов'язані – потони. Літом носили білий хітель з високим коміром, потонами та рядом позолочених ґудзиків.	Звання: мушкетер Матеріали: вовна, льон. Колорит: червоний, зелений, білий, чорний, золото. Складає: двобортне пальто, з двома рядами по 5-ть ґудзиків з вишиваним коміром, та відкладним лапцаном, довжиною до колін, довгі чорні штани, біла сорочка з коміром стійкою, чорна краватка, білі рукавички, кашкет з білою тулєю.

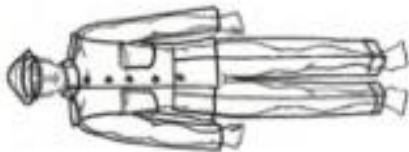
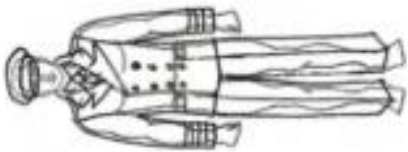
Продовження таблиці

Період	Країна	Зображення	Схема	Опис	Характеристика
1915р.	Великобританія			Імператорський флот. Для матросів німецького флоту з часів Великої війни і до наших днів характерна безкозирка з широким, задертою тулією та довгими стрічками. Характерною була чорна шкіряна уніформа. На плечах чорних шкіряних курток офіцери носили відзнаки, унтер-офіцери – на лівому рукаві.	Звання: матрос-підводник Колорит: чорний, золото. Матеріал: шкіра. Складає: двобортна куртка на носали гузіках з відкладним коміром, рукав прямих шпанин, штани довгі прями, безкозирка зі стрічками.
1915р.	Німеччина			Королівський флот. В 1857-му році була введена безкозирка з трьома білими смугами. В 1880-му році дозволено носити білу та синю форменку поверх штанив. Відзнаки на мундирі були золотими, а на повсякденній уніформі – червоні. Значок на рукаві вказував на ранг, а шпани на довгострокову (8 років) службу. Штани кльош були тоді особливістю британського флоту, згодом їх прийняли на всіх флотах.	Звання: старшина першого класу. Колорит: червоний, синій, білий, чорний. Матеріал: воща, льон. Складає: прима блуза з морським коміром, рукав шпанин, на манжети, довгі штани кльош з запоросаними стрічками.

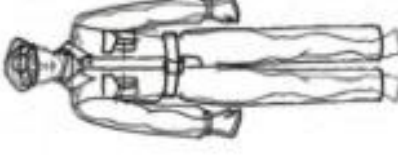
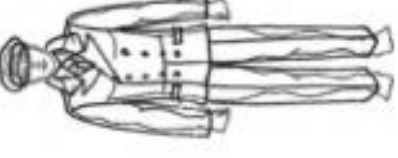
Продовження таблиці

Період	Країна	Зображення	Схема	Опис	Характеристика
1944р.	США			Морська авіація. В 1917-му році темно-синьою уніформою замінили на літню уніформу кольору хакі та зимову зелену. Відзнаки розміщувались на погонах. В 1922-му році погона були замінені на чорні галуни на рукавах, тоді ж був введений фронт з відворотами. Бриджі, які носили з коричневими шкіряними крагами були замінені в 1937-му році на звичайні довгі штани.	Звання: лейтенант. Колорит: чорний, хакі, коричневий. Матеріали: вовна, льон. Силует: односторонній кітель на трьох ґудзиках, відкладний комір, дві нагрудні та дві накладні на лівій та лівій жовтій, рукав прямий вишиваний, сорочка з відкладним коміром, краватка. Довгі прями штани. Кашкет.
1944р.	США			Жіночий резерв корпусу морської піхоти США. Звичайна уніформа була зеленою. Літом носили білу уніформу. Білі туфлі та рукавички призначені тільки для церемоніальних подій. В 1952-му році уніформа жіночого резерву була змінена.	Звання: перший сержант. Колорит: білий, зелений, золото. Матеріали: вовна, льон. Силует: односторонній приталений кітель з відкладним коміром, чотири кишень з клапанами, довжиною до лінії стегон, рукав прямий, короткий. Прямі спідниця, довжина до колін. Білі рукавички. Кашкет. Сумка на плече.

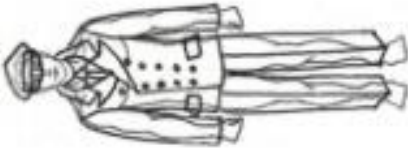
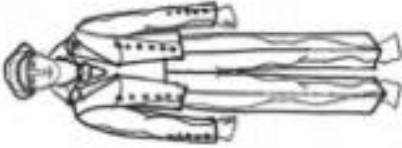
РОЗВИТОК КОНСТРУКТИВНИХ ВІДМІННОСТЕЙ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОЇ ФОРМИ XX-го СТОЛІТТЯ Таблиця

Країна	Звання	Зображення	Схема	Характеристика
Великобританія	Адмірал			Костюм складається з кітеля, штанів, кашкета та рукавичок. Основний колір – білий, доповнення – золотого та чорного. Китель односторонній, з вишиваним рукавом та коміром-стійкою, застібка на 5-ть гудзиків. Нагрудні кишені, погони та орден, білі короткі рукавички. Штани прямі, по низу широка відстрочка – імітація відвороту.
Великобританія	Капітан 2-го рангу			Костюм складається з кітеля, штанів, сорочки, галстука та кашкета. Основний колір – чорний, додатковий – білий та золотий. Китель двобортний, рукави вишивані, комір з лацканами, дві прорізані кишені по талії та одна прорізна нагрудна з білою хустинкою. Застибка на 8-ім гудзиках. По низу рукавів галуни. Штани прямі на кант. Сорочка біла з відкладним коміром та чорний галстук, коричневі рукавички.

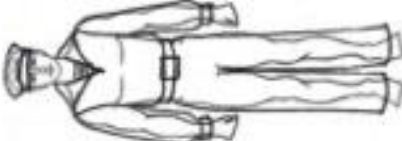
Продовження таблиці

Країна	Звання	Зображення	Схема	Характеристика
Великобританія	Уорент-офіцер			Костюм складається з комбінезона, хустинки, кашкета та рукавиць. Основний колір – білий, додаткові – жовтий та чорний. Комбінезон білий з вишивним рукавом, відкладним коміром, потайна застібка, зверну на одному гудзику, накладні нагрудні кишені з фігурними клапанами, по талії пояс з пряжкою. Жовта хустинка, сірі рукавички, тулія кашкета покрита білим чохлом.
США	Головний старшина			Костюм складається з кітеля, штанів, сорочки, галстука та кашкета. Основний колір – чорний, додатковий – білий та золото. Китель двобортний, рукав вишивний, комір з лацканами, дві проріznі кишені по талії та одна проріznа нагрудна. Застібка на 8-ім гудзику. На лівому рукаві – нарукавні нашівки та шеврон. Штани прямі на кант. Сорочка біла з відкладним коміром та чорний галстук. Кашкет з білою тулією.

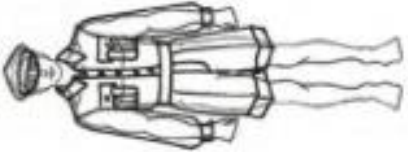
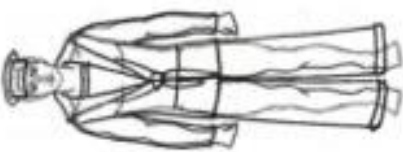
Продовження таблиці

Країна	Звання	Зображення	Схема	Характеристика
Німеччина	Корветтен капітан			Костюм складається з кітеля, штанів, сорочки, галстука, рукавичок та кашкета. Основний колір – чорний, додатковий – білий та золото. Китель двобортний, рукав вшивний, комір з лацканами, дві прорізи кишені з клапанами по талії та одна прорізна нагрудна. Застібка на 10-ть гудзиків. По низу рукавів нарукавні нашивки та галуни. Штани прямі на кант. Сорочка біла з відкладним коміром та чорний галстук, білі рукавички. Кашкет з чорною тулією та золотою кокардою.
Німеччина	Маат			Костюм складається з жакета, штанів, тільника білого кольору, гойса, безкозирки та рукавичок. Основний колір - синій, додаткові – білий, блакитний, золото та чорний. Жакет короткий, нижче талії з вшивним рукавом, комір з лацканами, застібка в стик. На двох бортах симетрично розміщено по 9-ть гудзиків. По низу рукавів галуни та 5-ть гудзиків. На лівому плечі – шеврон. На правому борті відзнака. Штани прямі на кант. Безкозирка з білою тулією.

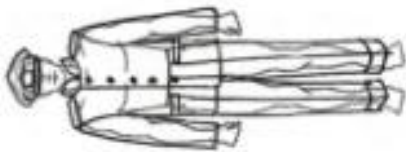
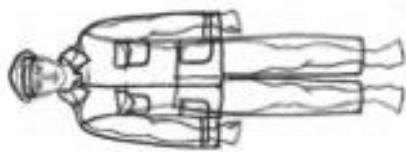
Продовження таблиці

Країна	Звання	Зображення	Схема	Характеристика
СРСР	Матрос			Костюм складається з бушлата, затягнутого поясом, безкозирки, рукавичок та чобіт. Бушлат темно-синього кольору, двобортний, застібка на 6-ть гудзиків. Рукав вишивний, комір – відкладний. Довжина бушлата до середини гомілки. На правому рукаві нашивка у вигляді червоної п'ятикутної зірки. Пояс з мідною пряжкою, сірі рукавички, чорна безкозирка та чоботи.
СРСР	Старшина 2-гої статті			Костюм складається з светра, тільника, штанів, безкозирки та туфель. Светр чорного кольору з вишивними рукавами на манжетах, моряцький комір блакитного кольору з білими смугами, погони. Штани чорні, кльош. Пояс чорний з мідною бляшкою, безкозирка – чорна.

Продовження таблиці

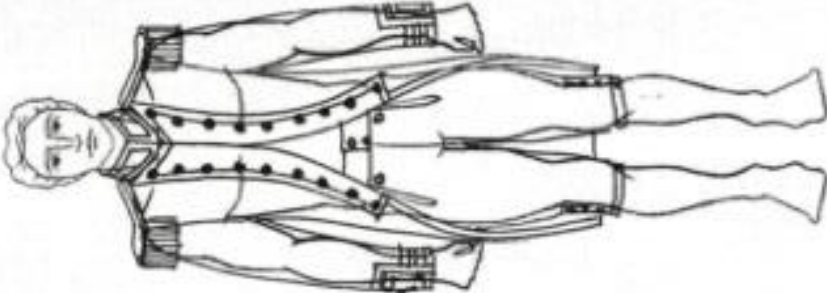
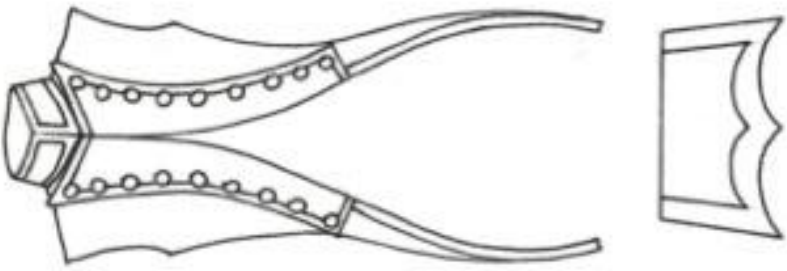
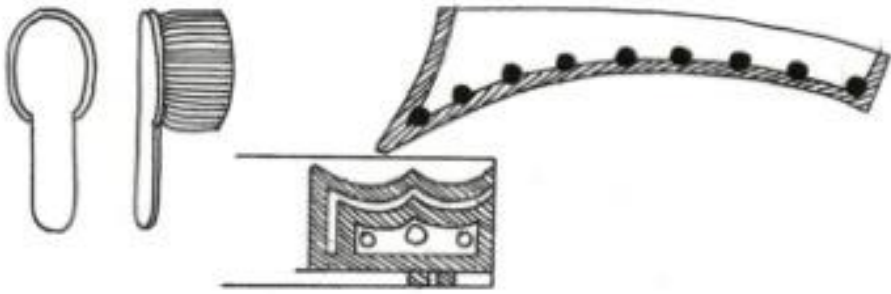
Країна	Звання	Зображення	Схема	Характеристика
Великобританія	Молодший лейтенант			Костюм складається з сорочки, шортів, кашкета та шльопанців. Основний колір – беж, додатковий – чорний та білий. Сорочка з довгим вишивним рукавом, відкладним коміром, застібка на планку, дві великі накладні нагрудні кишені з фігурними клапанами, погоони. Шорти бермуди, вище колін з відворотами, косі кишені.
Великобританія	Старшина			Костюм складається із штанив, светра, натільної блузи, косинки та безкозирки з високою тулією. Основний колір – темно-синій з доповненням білого, чорного та червоного. Светр темний з V-образним вирізом та довгим вишивним рукавом, по вирізу зав'язана косинка, на обох руках розміщені наруканні нашивки червоного кольору. Натільник білого кольору з вирізом лодочкою окантованим темно-синьою тканиною з класичним морським коміром. Штани-кльош з тканини основного кольору. Безкозирка та косинка чорного кольору.

Продовження таблиці

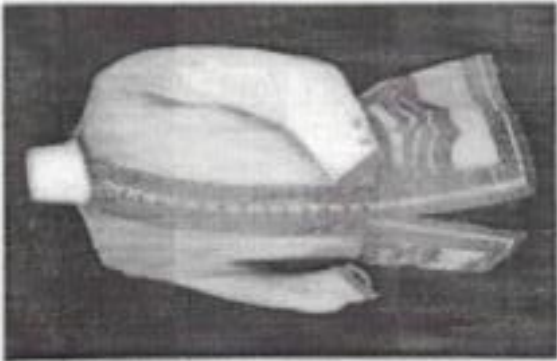
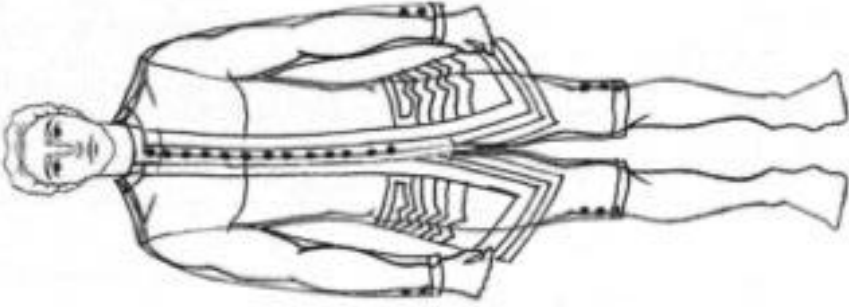
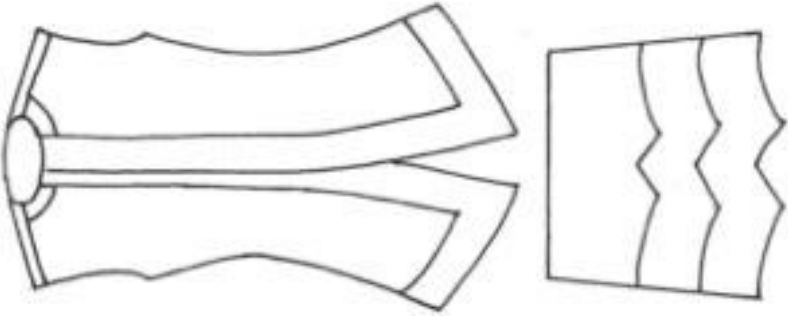
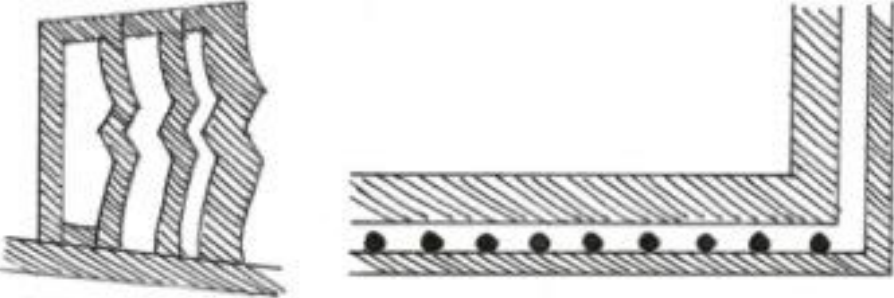
Країна	Звання	Зображення	Схема	Характеристика
Японія	Лейтенант			Костюм складається з кітеля, штанів, кашкета та білих туфель. Китель однобортний, комір стійка, рукав вшивний, прорізи кармани по талії, застібка на п'ять гудзиків, погони. Штани білі, прямі на кант, широкий манжет. Безкозирка з білою тулією.
Фінляндія	Матрос			Костюм складається з куртки, штанів, безкозирки, рукавиць та черевик. Куртка однобортна, відкладний комір, підбитий хутром, рукав вшивний, накладні нагрудні кишені та накладні кишені по лінії талії з фігурними клапанами зі шкіри. Штани шкіряні вкорочені. Чорна безкозирка, коричневі шкіряні рукавиці, чорні черевики.

Порівняльний аналіз основних властивостей ВМФ різних країн світу

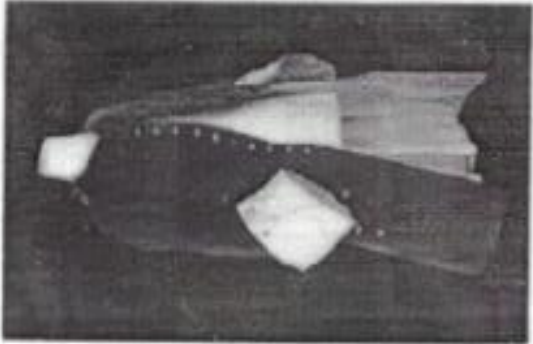
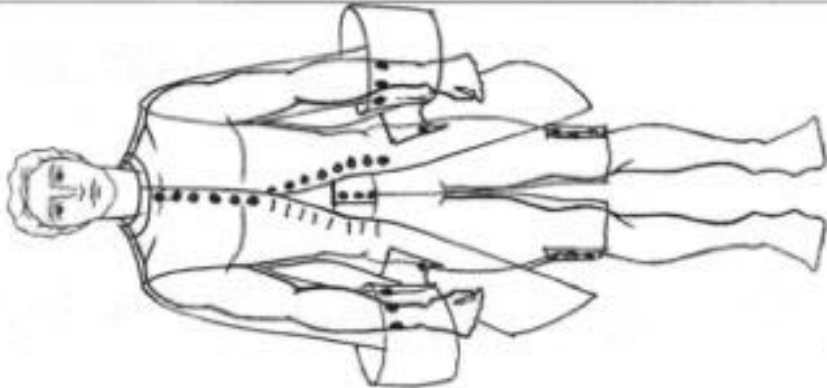
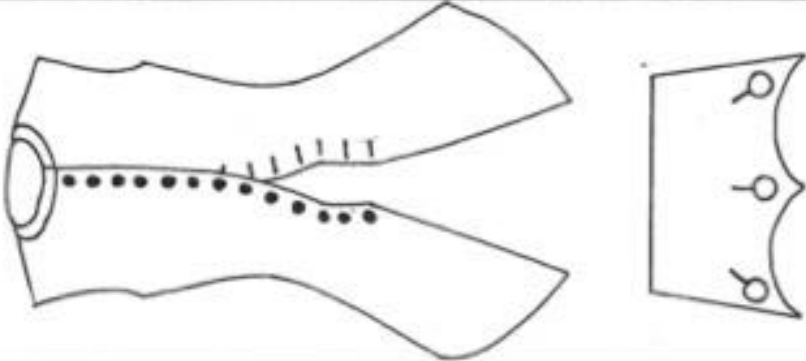
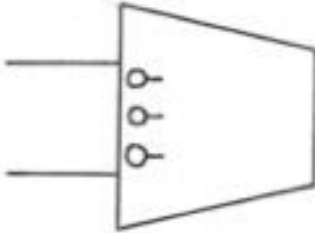
Таблиця

Зображення уніформи	Схема зображення	Деталі крою	Елементи декору та аксесуари	Опис призначення
 Великобританія				Характер крою костюма – наслідування модних віянь у цивільному одязі того періоду. Тому комір-стійка, лацкани та застібка встик виконують декоративну роль. Декорування галунами, гудзиками та еполетами носить інформаційний характер.

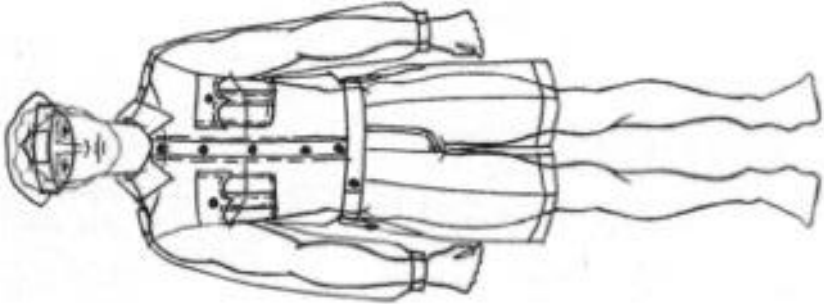
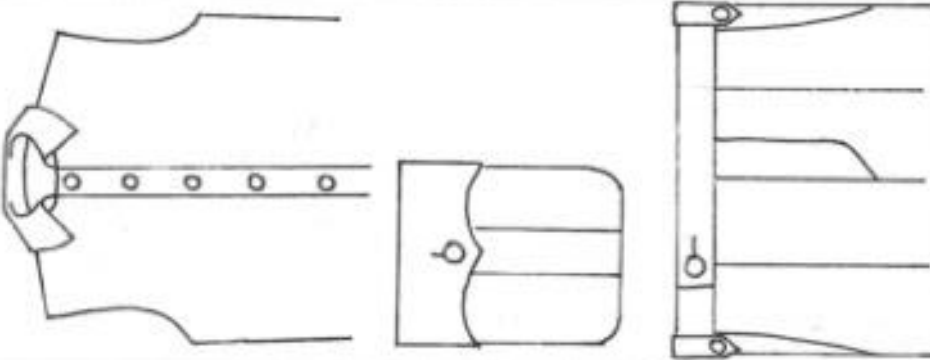
Продовження таблиці

Зображення уніформи	Схема зображення	Деталі крою	Елементи декору та аксесуари	Опис призначення
 Великобританія				Крій борта є функціональним елементом, який наслідує модний цивільний одяг. Гудзики виконують практичну та інформаційну роль. Подвійний ряд смуг на пілочці, а також навколо кишені являється інформаційним елементом декору.

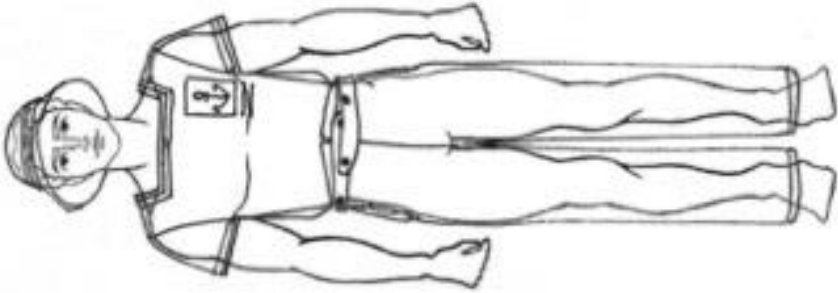
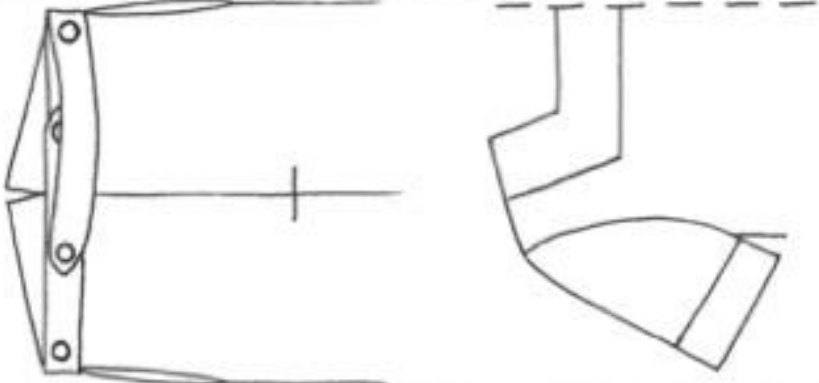
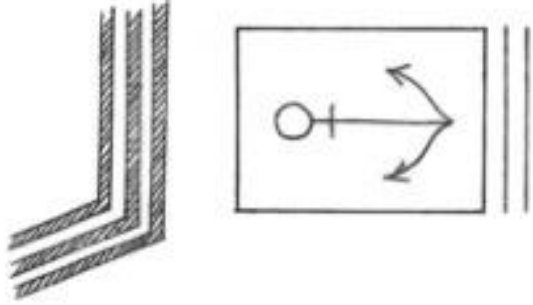
Продовження таблиці

Зображення уніформи	Схема зображення	Деталі крою	Елементи декору та аксесуари	Опис призначення
 Великобританія				Практичне значення односторонньої застіжки. Широкий обшлаг з функціональним кріпленням на три гудзики характеризується своєю декоративністю. Зараз носить естетичний характер. Форма клапана кишені являється декоративною. Кількість та розміщення гудзиків мають інформаційне призначення.

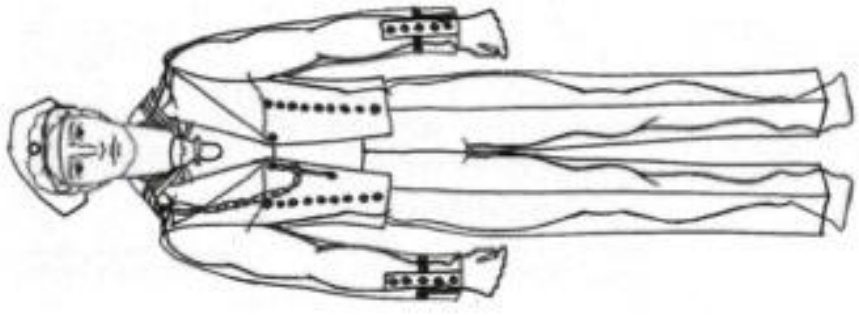
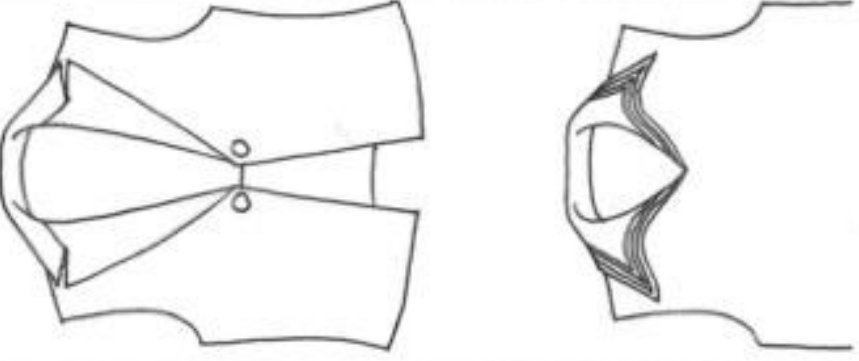
Продовження таблиці

Зображення уніформи	Схема зображення	Деталі крою	Елементи декору та аксесуари	Опис призначення
 Великобританія				В даному комплекті усі елементи крою виконують практичне значення. Елементи декору являються функціональними елементами, що характеризують своє призначення.

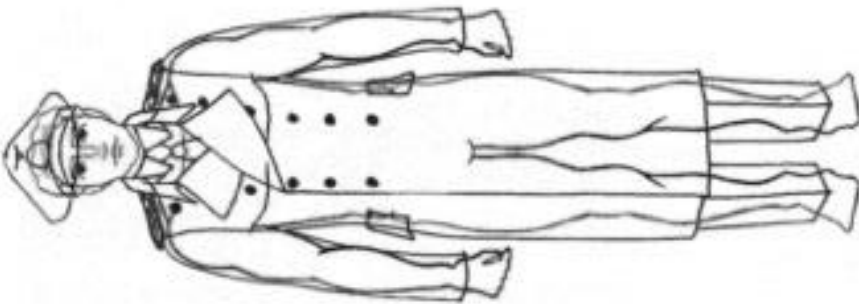
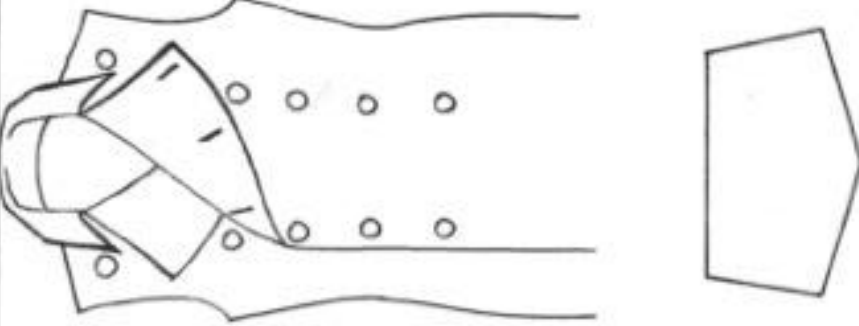
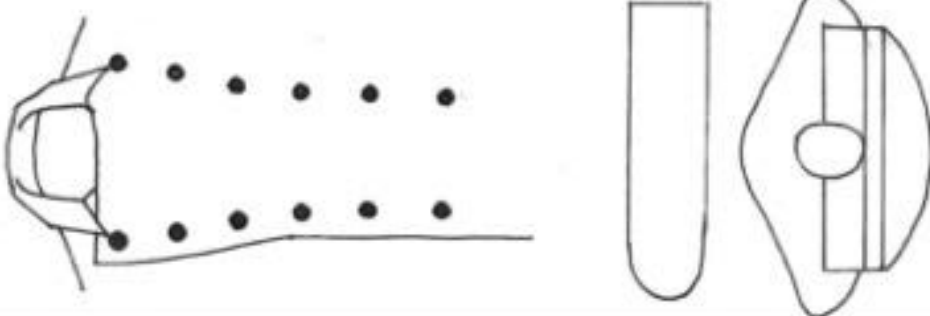
Продовження таблиці

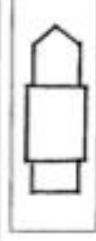
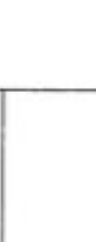
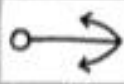
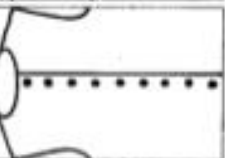
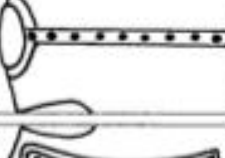
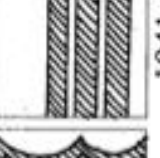
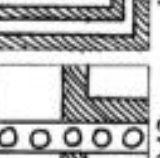
Зображення уніформи	Схема зображення	Деталі крою	Елементи декору та аксесуари	Опис призначення
 Франція				Деталі крою несуть функціональне призначення. Гудзики у даному випадку розглядаються зі сторони їх функціональності. Смуги та емблема виконують інформаційну та декоративну роль. Форма головного убору має практичне значення.

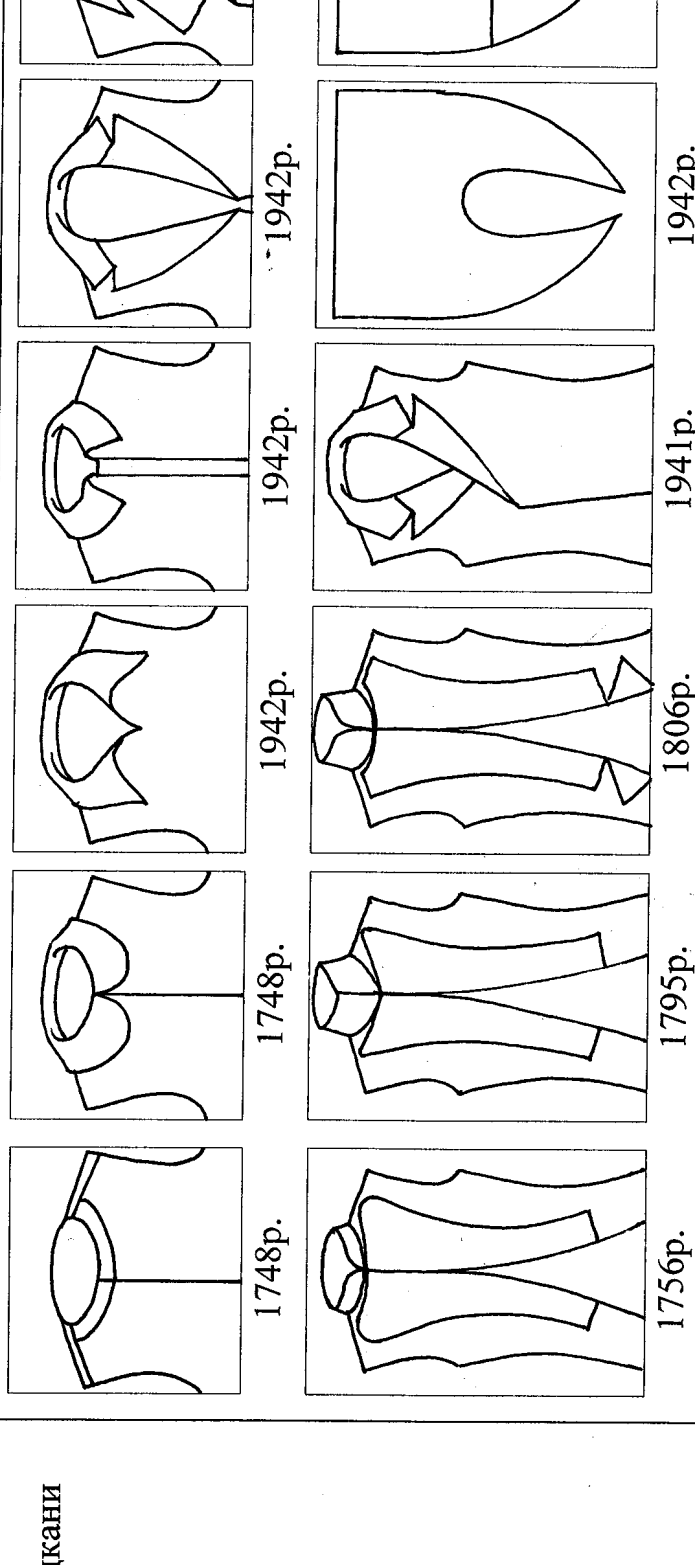
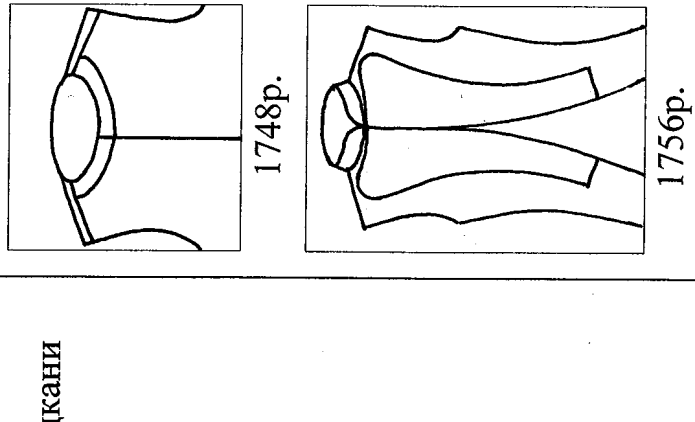
Продовження таблиці

Зображення уніформи	Схема зображення	Деталі крою	Елементи декору та аксесуари	Опис призначення
 Німеччина				Усі елементи крою функціонального призначення, застібка встик являється також і декоративним елементом. Елементи декору, а саме гудзики та смуги виконують декоративну функцію.

Продовження таблиці

Зображення уніформи	Схема зображення	Деталі крою	Елементи декору та аксесуари	Опис призначення
 Німеччина				Двобортна застібка являється функціональним елементом крою. Клапан виконує як практичне так і декоративне значення. Гудзики являються функціональними елементами декору. Погони несуть інформаційне навантаження.

Елементи декору	Схематичне зображення									
Погони та еполети							1795р.	1806р.	1944р.	1945р.
Емблеми							1806р.	1944р.		
Застібка							1748р.	1748р.	1756р.	1763р.
Ритми смуг та дрібні елементи							1748р.	1748р.	1795р.	1941р.
Пряжки та пояси							1942р.	1942р.	1945р.	1948р.

Деталі крою	Схематичне зображення
Комір та лацкани	 1748р. 1748р. 1748р. 1942р. 1942р. 1942р. 1945р. 1942р. 1942р. 1941р. 1942р. 1948р.
Застібки плечевого одягу уніформи	 1748р. 1748р. 1763р. 1806р. 1941р. 1942р. 1944р. 1945р.

Добрий день!

Питання цієї анкети допоможуть визначити перспективу в проектуванні нових моделей жіночого одягу сезону весна-літо. Всі Ваші думки про характеристики проєктованого одягу, які не потрапили до питань цієї анкети, також буде враховано при проектуванні нових моделей.

1. До якої вікової групи Ви належите:

- 20 – 25 років
- 26 – 30 років
- 31 – 35 років

2. Який рід Ваших занять:_____

3. Чи дотримуетесь Ви тенденцій моди, створюючи свій імідж:

- Так
- Ні
- Інколи

4. Яким стилям у моді Ви надаєте перевагу при формуванні свого гардеробу:

- Класичному
- Спортивному
- Романтичному
- Етнічному

5. Оцініть, будь-ласка, за 8-бальною системою (у порядку зростання) важливість для Вас при виборі одягу таких його властивостей:

- ____ рівень дизайну
- ____ надійність виробу в експлуатації
- ____ призначення виробу
- ____ якість технологічної обробки
- ____ якість конструктивної розробки
- ____ властивості матеріалів
- ____ ціна виробу

6. Чи вважаєте Ви морський стиль в одязі таким, що заслуговує на Вашу увагу:

- Так
- Ні

Якщо ні, то дякуємо Вам за увагу.

Якщо так, дайте будь-ласка відповіді на наступні запитання.

7. Чи згодні Ви з думкою, що на основі уніформи військово-морського флоту можна проектувати сучасні моделі одягу різних стилів:

- Абсолютно впевнений
- Згоден
- Не згоден
- Не впевнений

8. Що на Вашу думку є морським стилем:

- Застосування військово-морської уніформи з цивільними модними аксесуарами та їх доповненням.
- Цитування певних елементів військово-морської уніформи в сучасних моделях цивільного одягу.
- Поєднання елементів морської форми та створення нових їх варіацій.

9. Характерні риси якого з відомих стилів та підстилів можуть бути використані при створенні одягу “морського стилю”:

- Класичний
- Спортивний
- Романтичний
- Етнічний
- Мілітарі (спортивний)
- Ретро
- Вамп
- Епатажний

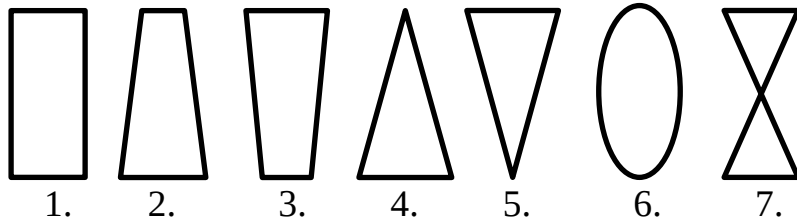
10. Чи потрібний Вам у гардеробі одяг морського стилю?

- Так
- Ні

11. Чи задовольняє Вас пропозиція одягу морського стилю на ринку:

- Так
- Ні

12. Яка геометрична форма, на Ваш погляд, найточніше передає у сучасному костюмі силует морського стилю:

13. З сучасним одягом якої сезонності у Вас асоціюється морський стиль:

- З зимовим
- З літнім
- З демісезонним
- З поза сезонним

14. Яка форма рукава, на Вашу думку, найбільше характеризує морський стиль:

- Вшивний
- Реглан
- Цільнокрійний

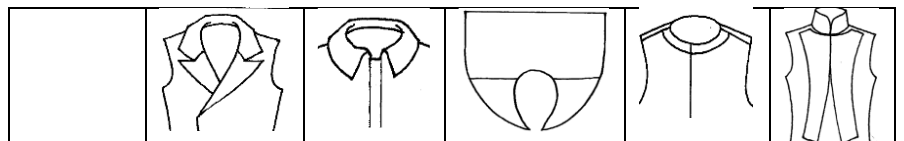

15. Яка колористична гама, на Вашу думку, може найкраще відтворити у сучасному одязі колорит морського стилю:

- Тепла
- Холодна
- Контрастна
- Ньюансна
- Змішана
- Ахроматична

16. Яка обробка горловини та форма коміру Вам найбільше асоціюється з морським стилем:

- Стійка

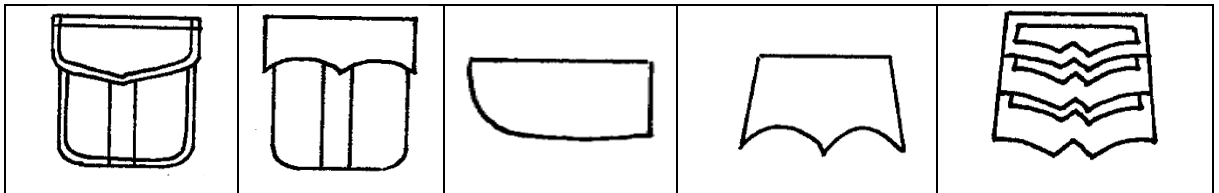

- Англійський
- Відкладний

- “Матроський комір”
- Без коміра
- Зі стійкою та фігурними лацканами

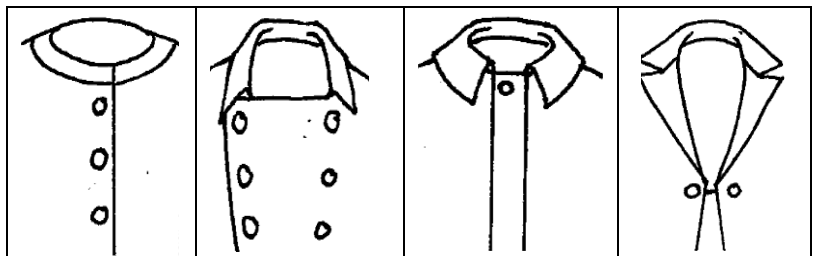
17. Яка форма кишені та клапана, на Вашу думку, може найкраще передати характер морського стилю:

- Накладна з клапаном
- Накладна з фігурним клапаном
- Прорізна з прямокутним клапаном
- Прорізна з фігурним клапаном
- З потрійним фігурним клапаном

18. Який вид застібки Вам найбільше асоціюється з морським стилем:

- Однобортна
- Двобортна
- Потайна
- Встик

19. Яка фурнітура, на Вашу думку найчастіше використовувалась морській уніформі:

- Гудзики
- Застібка блискавка
- Крючки
- Кнопки

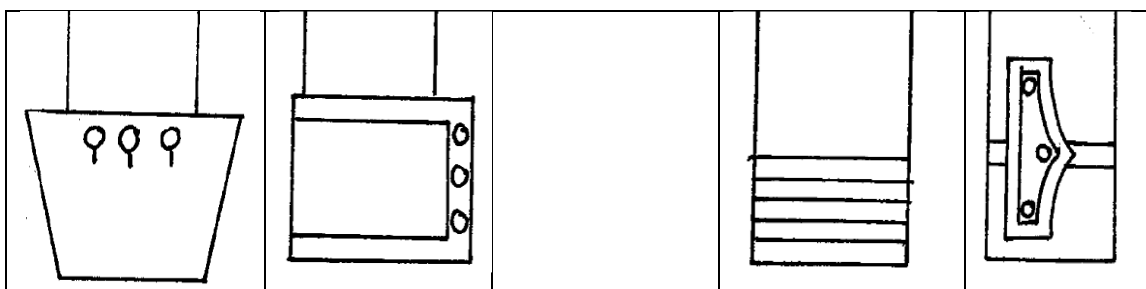
20. Який малюнок тканини, на Вашу думку, може найкраще відтворити у сучасному одязі образ морського стилю:

- Смуга
- “Ялинка”
- “Горох”
- Квіти
- Геометричні фігури
- Абстрактний

--	--	--	--	--	--

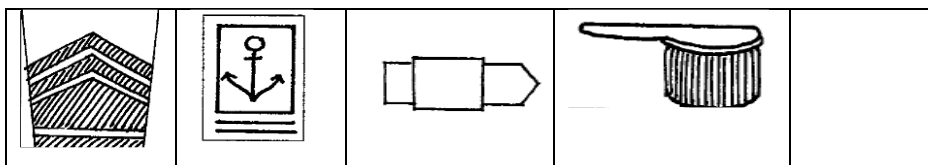
21. Яке оформлення низу рукавів найбільше відповідає тематиці морського стилю:

- Обшлаг
- Відкладна манжета
- Притачна манжета
- Завершення галунами
- Фігурна пата

22. Які елементи декору, на Вашу думку, в найбільшій мірі характеризують морський стиль:

- Нарукавні нашивки
- Емблеми
- Погони
- Еполети
- Шеврони

23. Скільки часу пройшло з того моменту, як Ви вирішили придбати собі вбрання, створене за мотивами морської уніформи, до самої покупки, у днях_____

24. Чи думаєте Ви в подальшому створювати свій гардероб з вбрання, створеного за мотивами уніформи військово-морського флоту_____

25. Який відсоток прибутку Ви готові використовувати на придбання одягу_____

26. Чи є у Вас додаткові думки чи побажання з теми цієї анкети_____

Дякуємо за допомогу та витрачений час.

ОБРОБКА РЕЗУЛЬТАТІВ ОПИТУВАННЯ

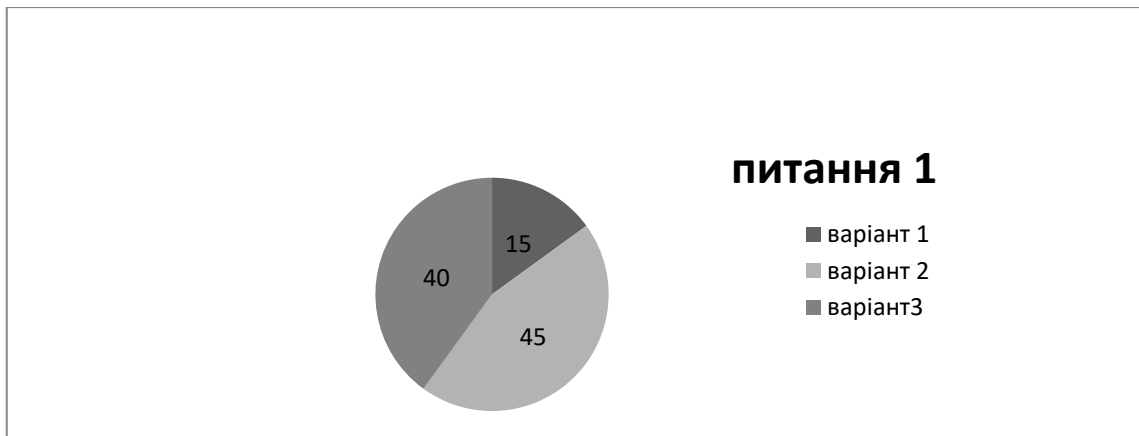
(результати відповідей на кожне запитання подано у процентному співвідношенні)

1. До якої вікової групи Ви належите:

Варіант 1 20 – 25 років

Варіант 2 26 – 30 років

Варіант 3 31 – 35 років

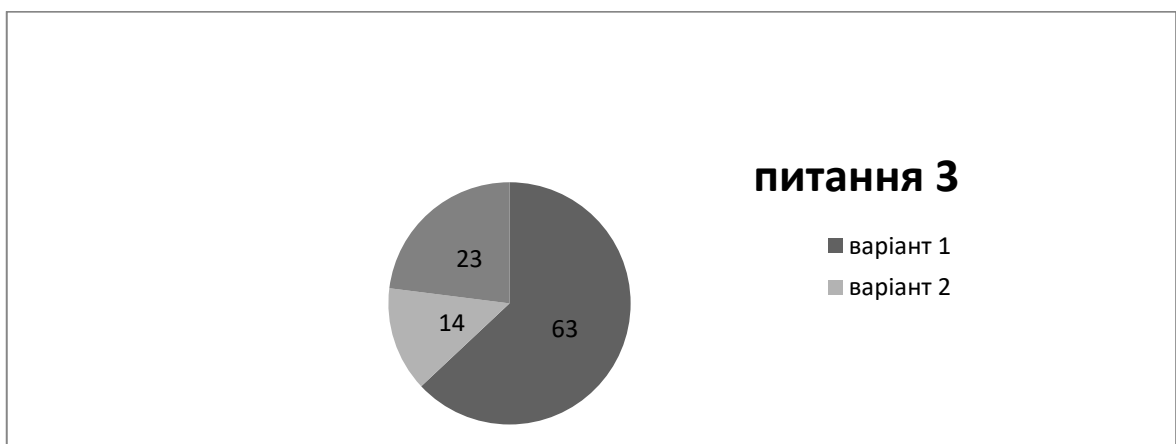

3. Чи дотримуєтесь Ви тенденцій моди, створюючи свій імідж:

Варіант 1 Так

Варіант 2 Ні

Варіант 3 Інколи

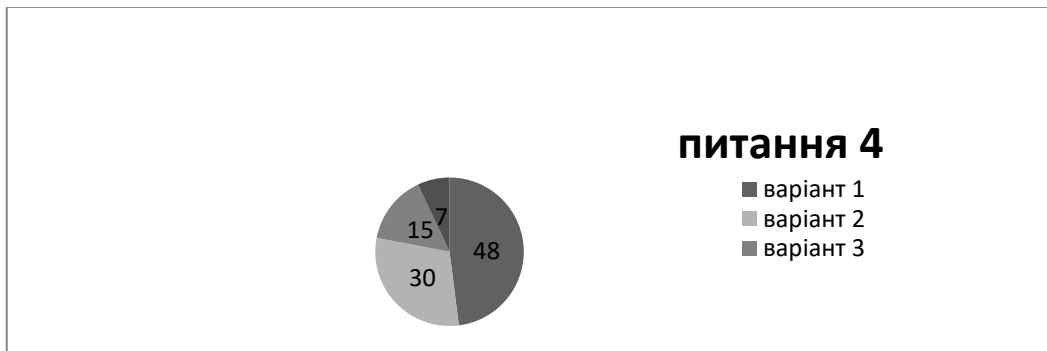
4. Яким стилям у моді Ви надаєте перевагу при формуванні свого гардеробу:

Варіант 1 Класичному

Варіант 2 Спортивному

Варіант 3 Романтичному

Варіант 4 Етнічному

5. Оцініть, будь-ласка, за 8-бальною системою (у порядку зростання) важливість для Вас при виборі одягу таких його властивостей:

Варіант 1 Рівень дизайну

Варіант 2 Надійність виробу в експлуатації

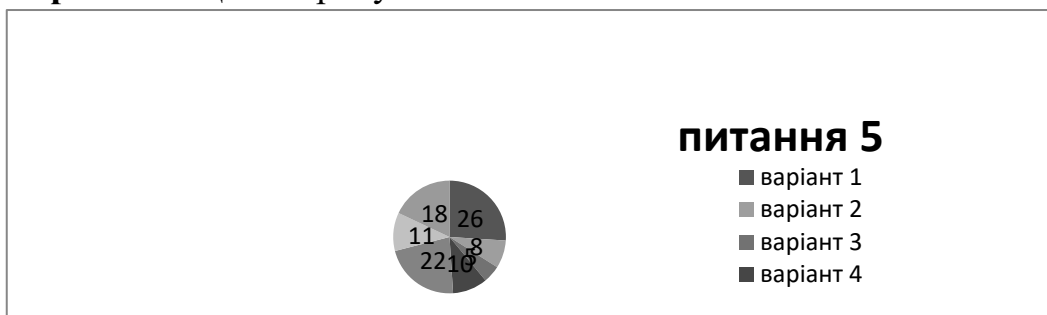
Варіант 3 Призначення виробу

Варіант 4 Якість технологічної обробки

Варіант 5 Якість конструктивної розробки

Варіант 6 Властивості матеріалів

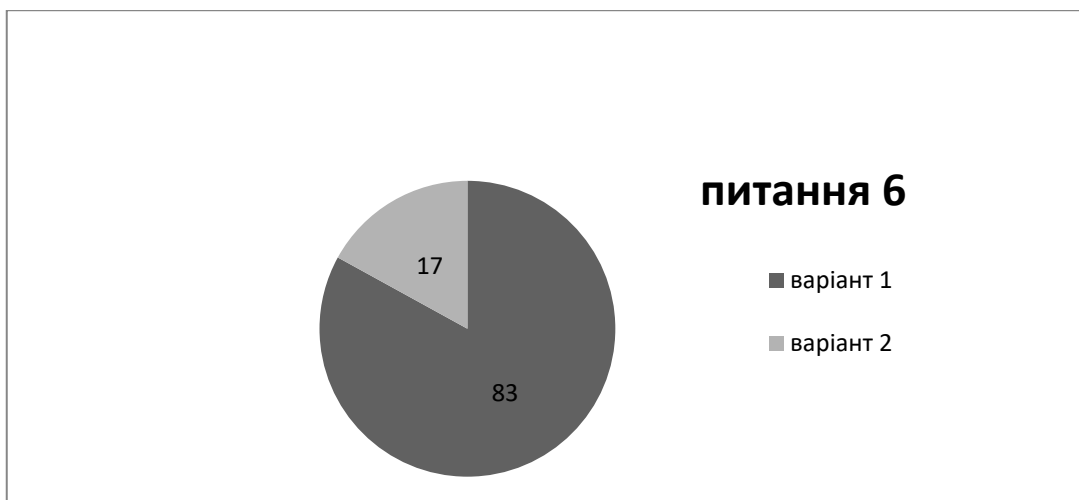
Варіант 7 Ціна виробу

6. Чи вважаєте Ви морський стиль в одязі таким, що заслуговує на Вашу увагу:

Варіант 1 Так

Варіант 2 Ні

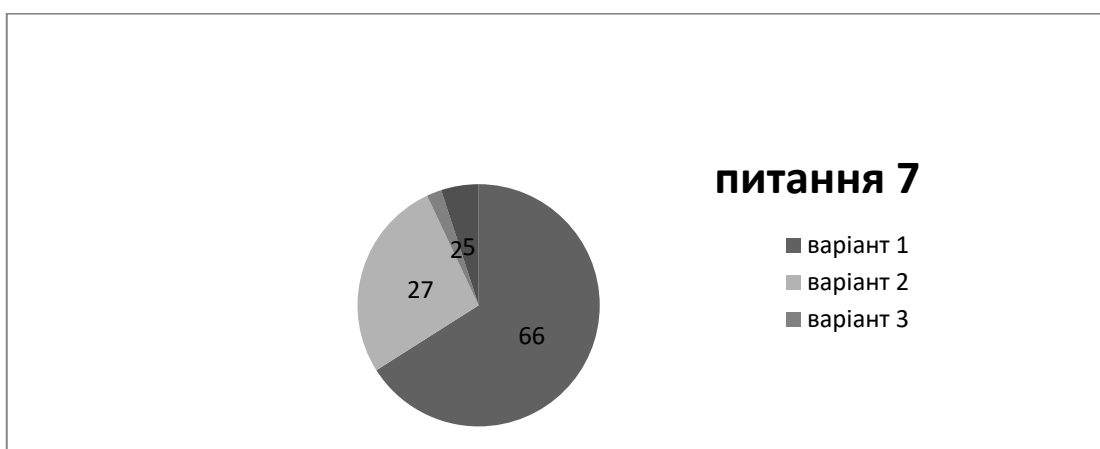
7. Чи згодні Ви з думкою, що на основі уніформи військово-морського флоту можна проектувати сучасні моделі одягу різних стилів:

Варіант 1 Абсолютно впевнений

Варіант 2 Згоден

Варіант 3 Не згоден

Варіант 4 Не впевнений

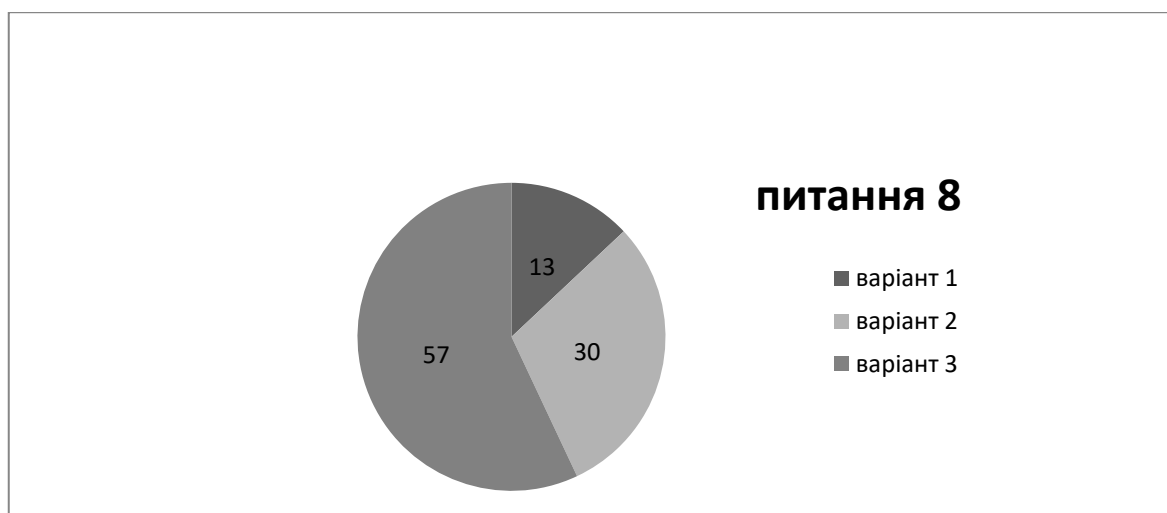

8. Що на Вашу думку є морським стилем:

Варіант 1 Застосування військово-морської уніформи з цивільними модними аксесуарами та їх доповненням.

Варіант 2 Цитування певних елементів військово-морської уніформи в сучасних моделях цивільного одягу.

Варіант 3 Поєднання елементів морської форми та створення нових їх варіацій.

9. Характерні риси якого з відомих стилів та підстилів можуть бути використані при створенні одягу “морського стилю”:

Варіант 1 Класичний

Варіант 2 Спортивний

Варіант 3 Романтичний

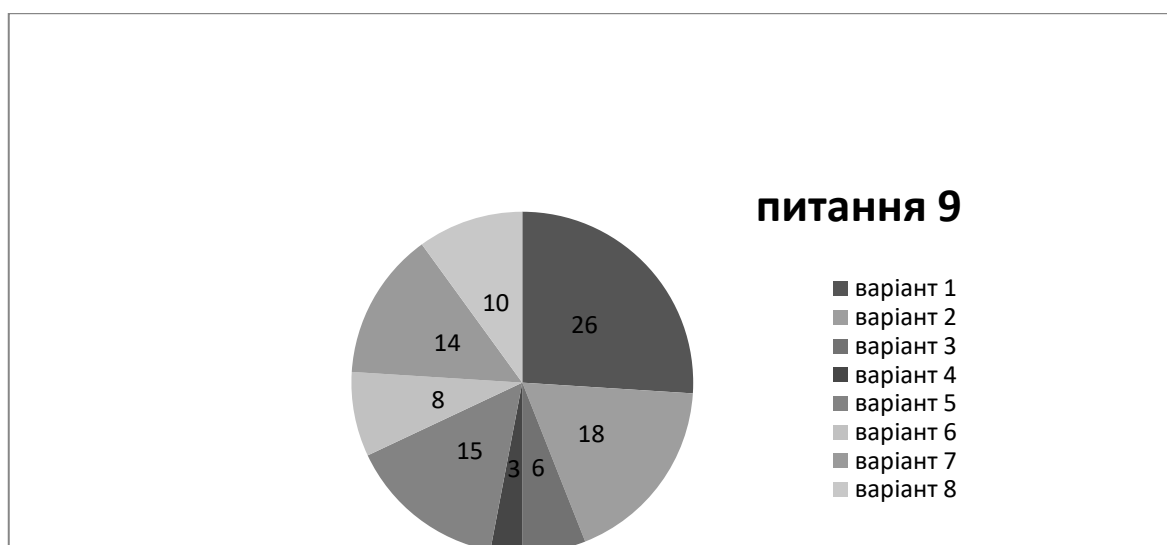
Варіант 4 Етнічний

Варіант 5 Мілітарі (спортивний)

Варіант 6 Ретро

Варіант 7 Вамп

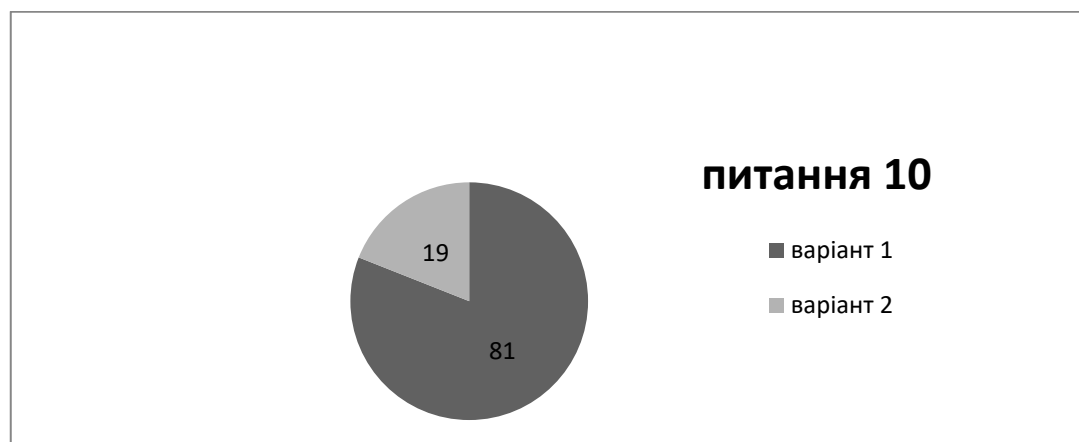
Варіант 8 Епатажний

10. Чи потрібний Вам у гардеробі одяг морського стилю?

Варіант 1 Так

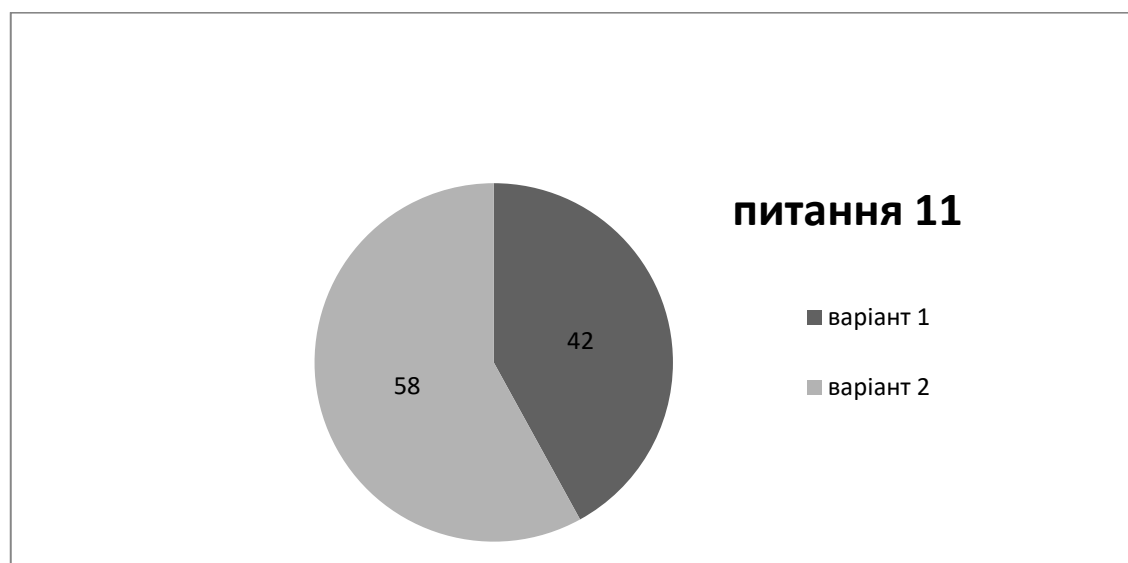
Варіант 2 Ні

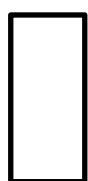
11. Чи задовольняє Вас пропозиція одягу морського стилю на ринку:

Варіант 1 Так

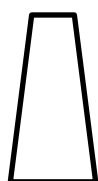
Варіант 2 Ні

12. Яка геометрична форма, на Ваш погляд, найточніше передає у сучасному костюмі силует морського стилю:

Вар.1.

Вар.2.

Вар.3.

Вар.4.

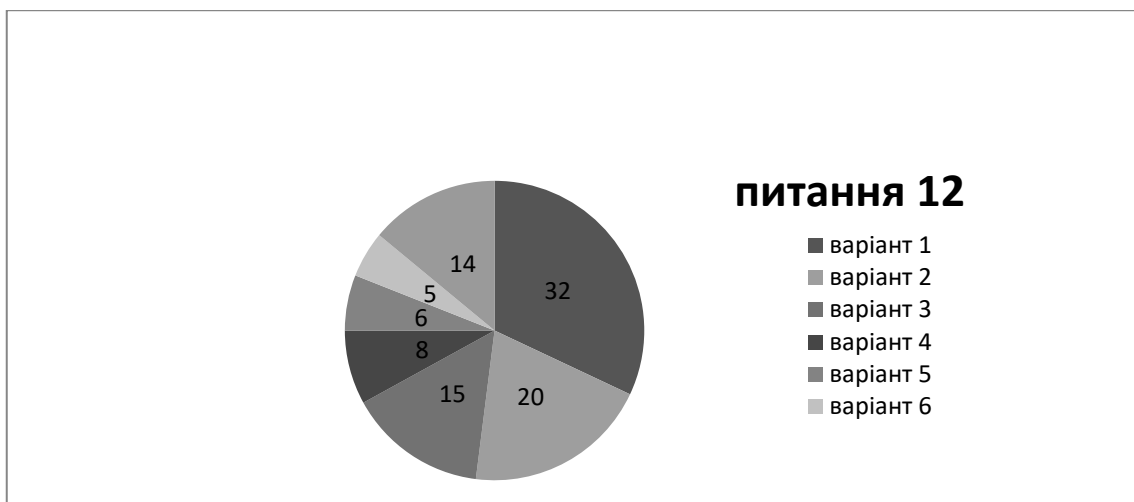
Вар. 5.

Вар.6.

Вар.7.

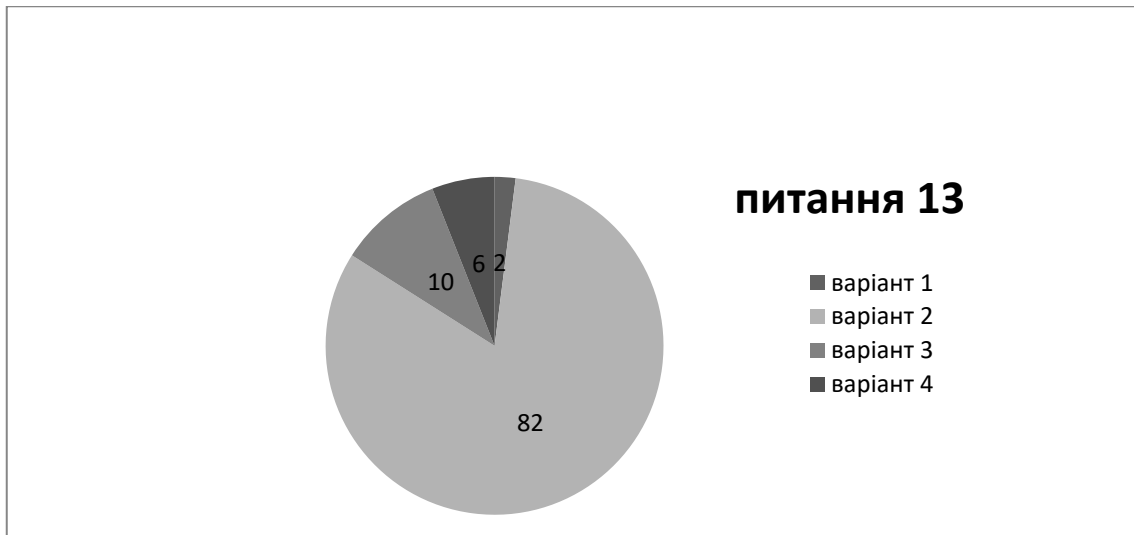
13. З сучасним одягом якої сезонності у Вас асоціюється морський стиль:

Варіант 1 З зимовим

Варіант 2 З літнім

Варіант 3 З демісезонним

Варіант 4 З поза сезонним

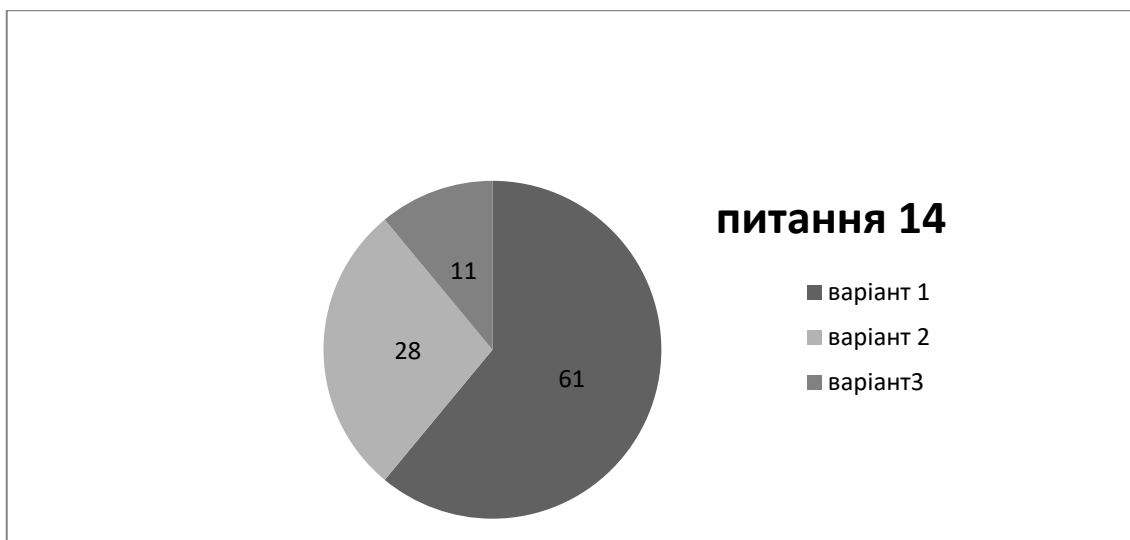
14. Яка форма рукава, на Вашу думку, найбільше характеризує морський стиль:

Варіант 1 Вшивний

Варіант 2 Реглан

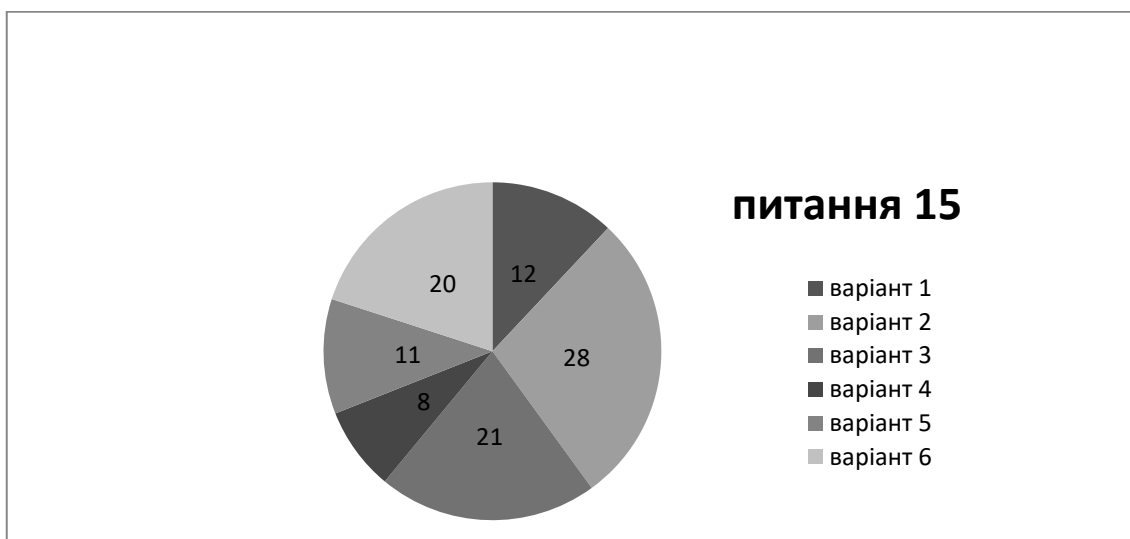
Варіант 3 Цільнокрійний

--	--	--

15. Яка колористична гама, на Вашу думку, може найкраще відтворити у сучасному одязі колорит морського стилю:

- Варіант 1** Тепла
Варіант 2 Холодна
Варіант 3 Контрастна
Варіант 4 Ньюансна
Варіант 5 Змішана
Варіант 6 Ахроматична

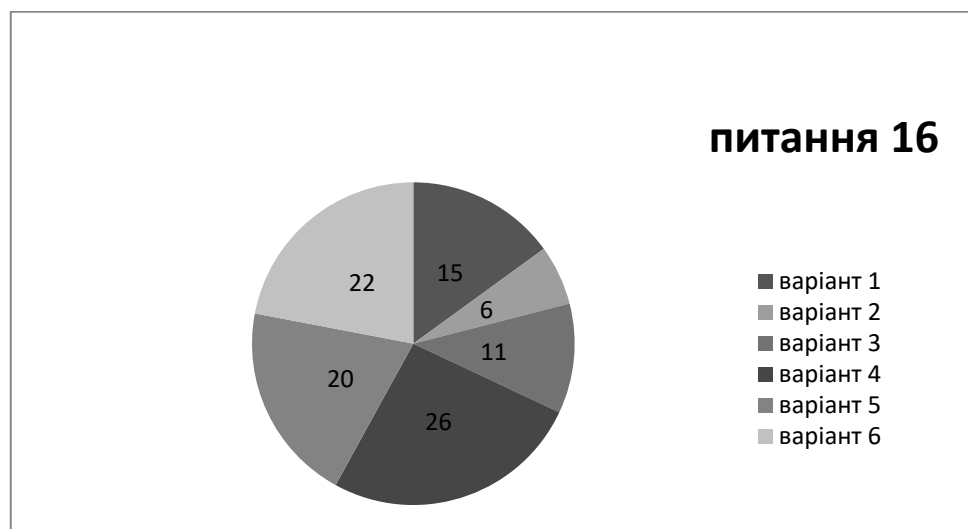

16. Яка обробка горловини та форма коміру Вам найбільше асоціюється з морським стилем:

- Варіант 1** Стійка **Варіант 2** Англійський **Варіант 3** Відкладний
Варіант 4 “Матроський комір”

Варіант 5 Без коміра

Варіант 6 Зі стійкою та фігурними лацканами

17. Яка форма кишені та клапана, на Вашу думку, може найкраще передати характер морського стилю:

Варіант 1 Накладна з клапаном

Варіант 2 Накладна з фігурним клапаном

Варіант 3 Прорізна з прямокутним клапаном

Варіант 4 Прорізна з фігурним клапаном

Варіант 5 З потрійним фігурним клапаном

18. Який вид застіжки Вам найбільше асоціюється з морським стилем:

Варіант 1 Однобортна

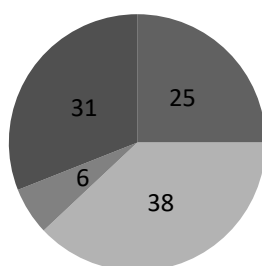
Варіант 2 Двобортна

Варіант 3 Потайна

Варіант 4 Встик

--	--	--	--

питання 18

■ варіант 1
■ варіант 2
■ варіант 3
■ варіант 4

19. Яка фурнітура, на Вашу думку найчастіше використовувалась морській уніформі:

Варіант 1 Гудзики

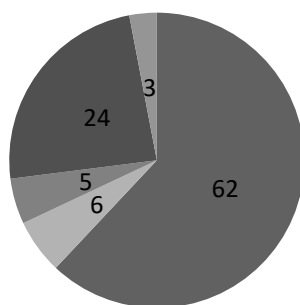
Варіант 2 Застібка блискавка

Варіант 3 Крючки

Варіант 4 Кнопки

Варіант 5 Інше

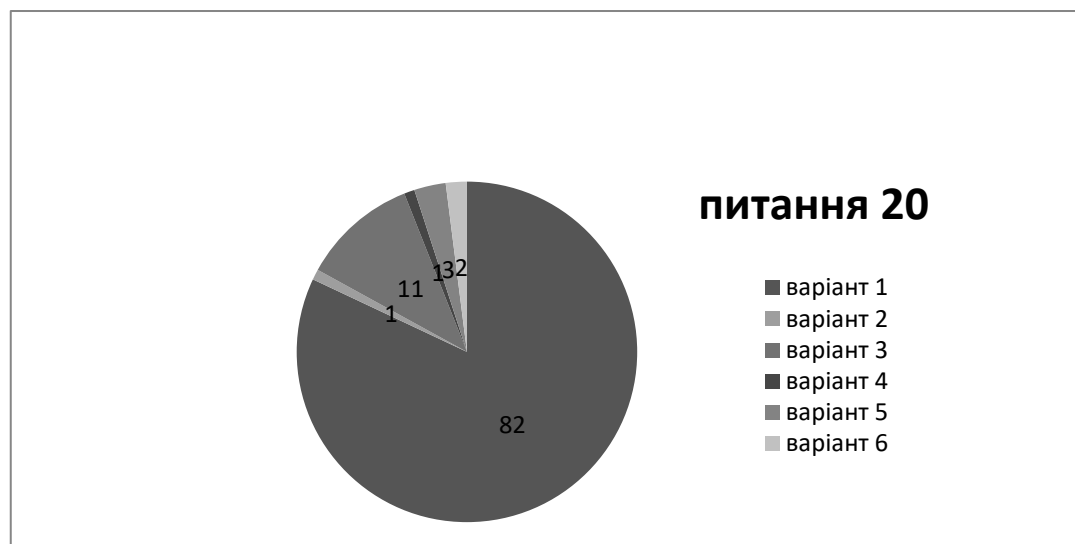
питання 19

■ варіант 1
■ варіант 2
■ варіант 3
■ варіант 4
■ варіант 5

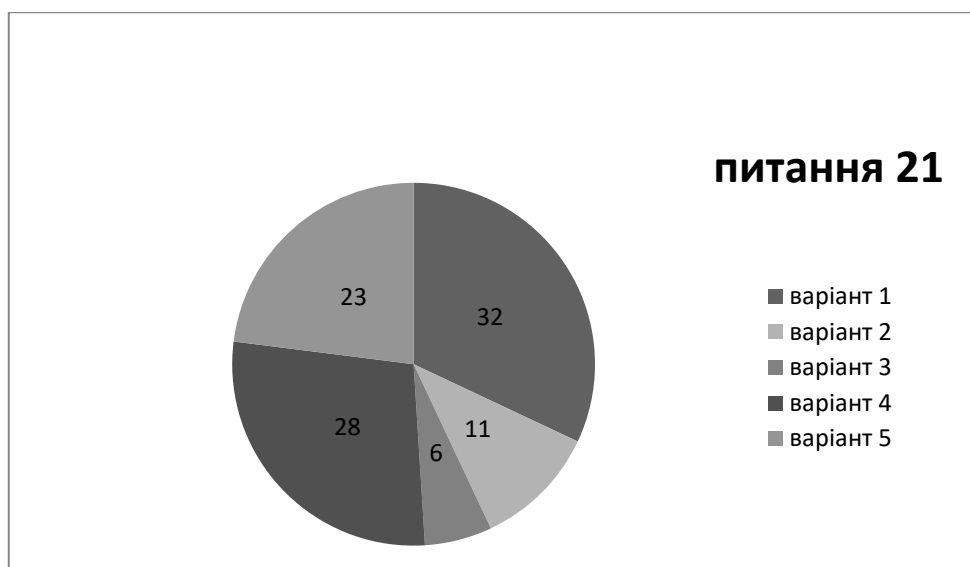
20. Який малюнок тканини, на Вашу думку, може найкраще відтворити у сучасному одязі образ морського стилю:

- Варіант 1** Смуга
- Варіант 2** “Ялинка”
- Варіант 3** “Горох”
- Варіант 4** Квіти
- Варіант 5** Геометричні фігури
- Варіант 6** Абстрактний

21. Яке оформлення низу рукавів найбільше відповідає тематиці морського стилю:

- Варіант 1** Обшлаг
- Варіант 2** Відкладна манжета
- Варіант 3** Притачна манжета
- Варіант 4** Завершення галунами
- Варіант 5** Фігурна пата

22. Які елементи декору, на Вашу думку, в найбільшій мірі характеризують морський стиль:

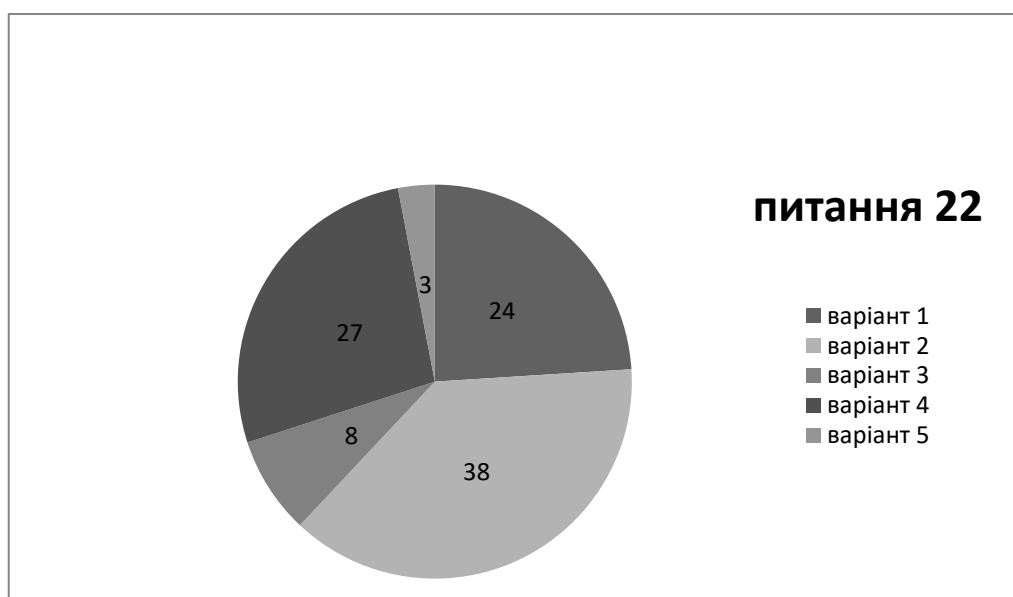
Варіант 1 Нарукавні нашивки

Варіант 2 Емблеми

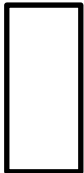
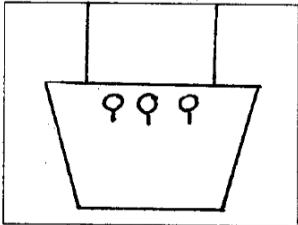
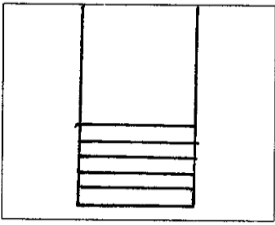
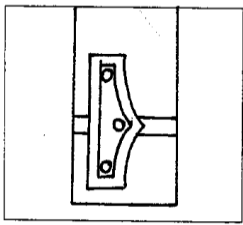
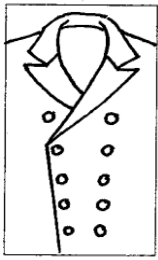
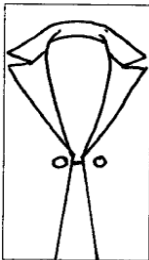
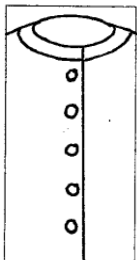
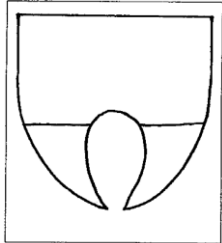
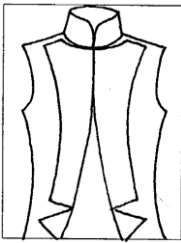
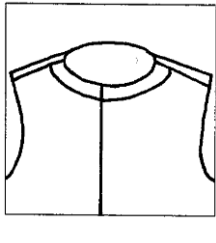
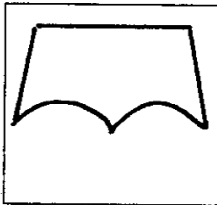
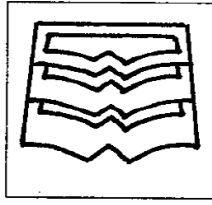
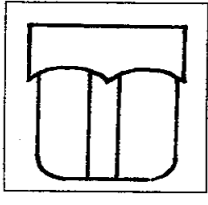
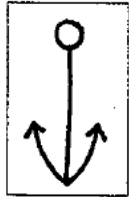
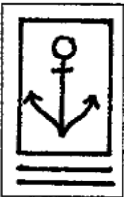
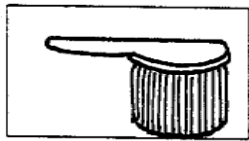
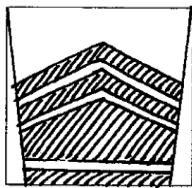
Варіант 3 Погони

Варіант 4 Еполети

Варіант 5 Шеврони

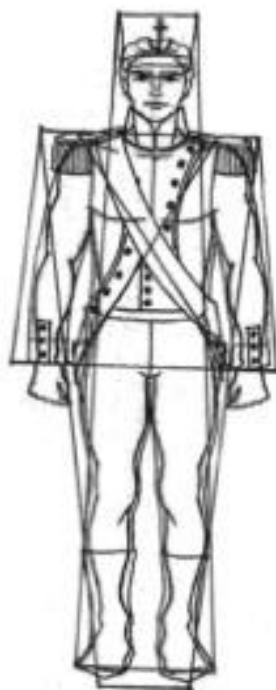
**Перелік елементів та композиційних вузлів форми ВМФ
відібраних респондентами для застосування в цивільному одязі
“морського стилю”**

Назва	Зображення		
Силует			
Крій рукава			
Оформлення низу рукава			
Застібка			
Комір та горловина			
Кишені та клапани			
Елементи декору	 		

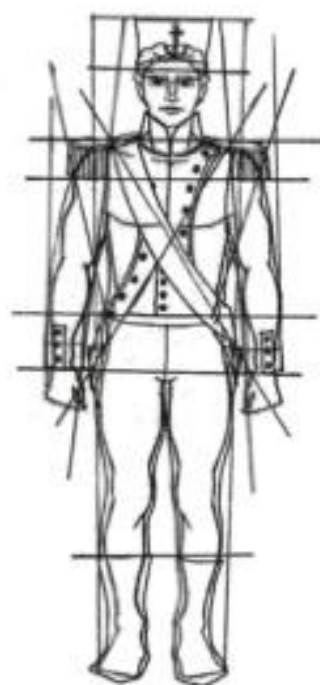
СИСТЕМНО-СТРУКТУРНИЙ АНАЛІЗ ФОРМИ (МФ-6)

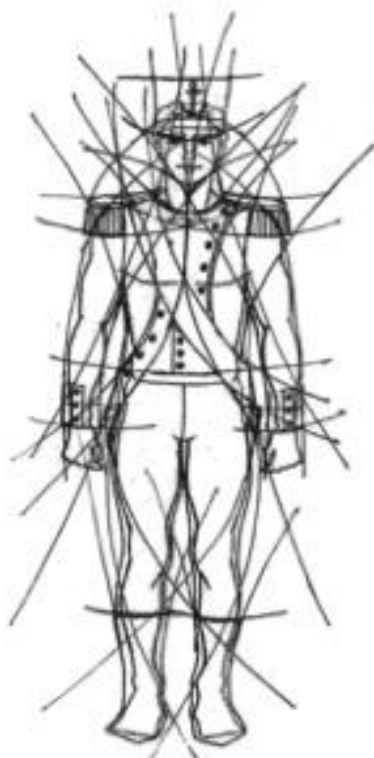
Схема зображення МФ-6

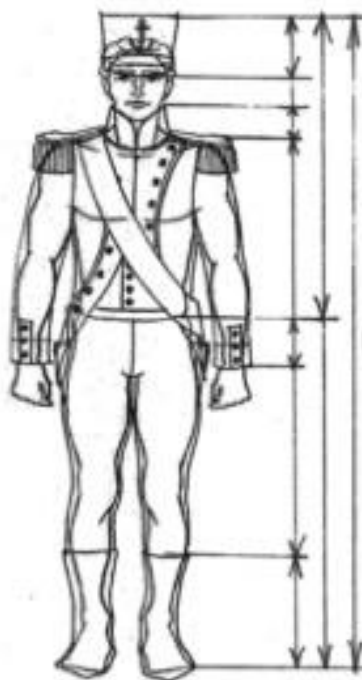
Форма-символ та
геометричні складові

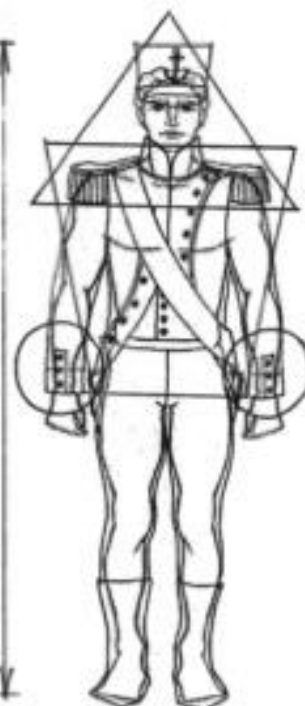
Лінії членування

Основні лінії
формоутворення

Пропорціювання

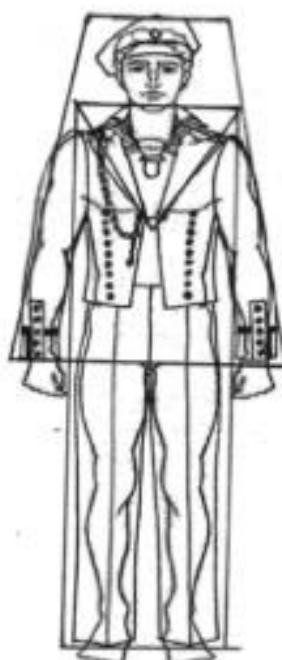

Композиційний,
змістовий та
декоративний центр
форми

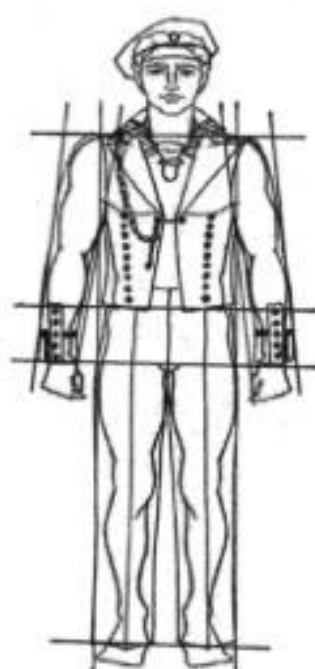
СИСТЕМНО-СТРУКТУРНИЙ АНАЛІЗ ФОРМИ (МФ-7)

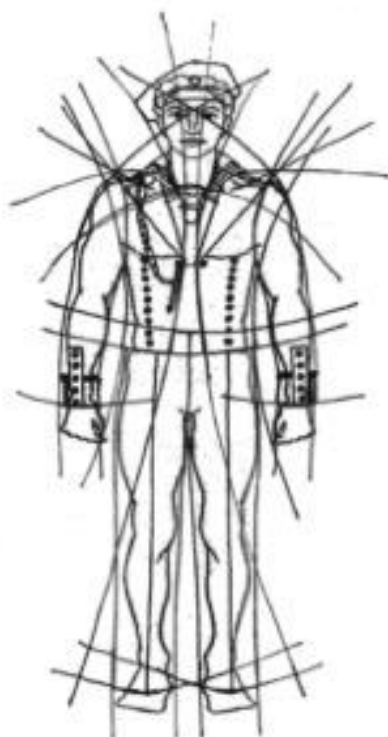
Схема зображення МФ-7

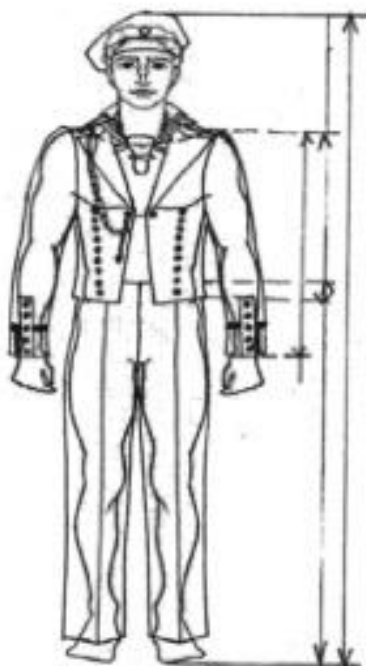
Форма-символ та
геометричні складові

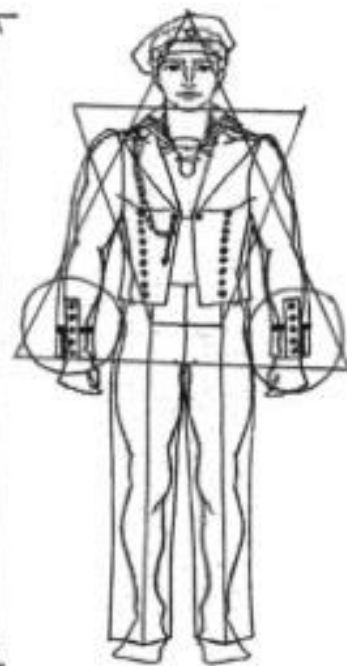
Лінії членування

Основні лінії
формоутворення

Пропорціювання

Композиційний,
змістовий та
декоративний центр
форми

СИСТЕМНО-СТРУКТУРНИЙ АНАЛІЗ ФОРМИ (МФ-9)

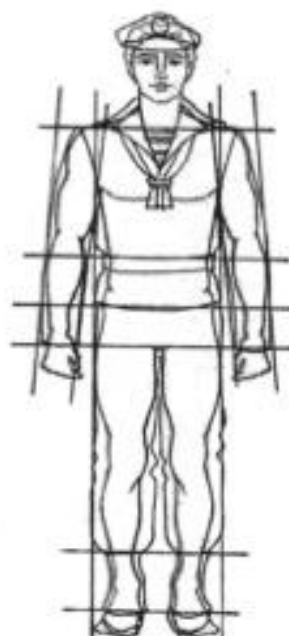
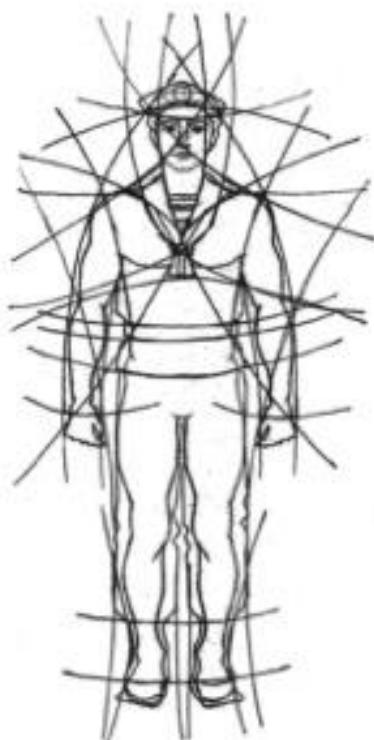

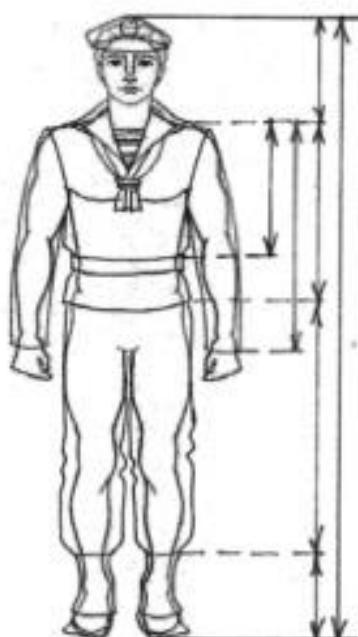
Схема зображення МФ-9

Форма-символ та
геометричні складові

Лінії членування

Основні лінії
формоутворення

Пропорціювання

Композиційний,
змістовий та
декоративний центр
форми

СИСТЕМНО-СТРУКТУРНИЙ АНАЛІЗ ФОРМИ (МФ-11)

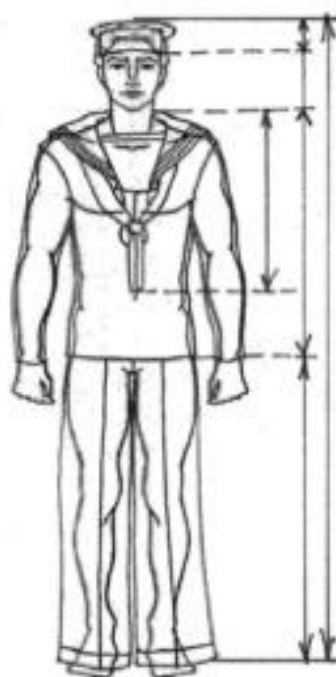

Схема зображення МФ-11 Форма-символ та геометричні складові

Лінії членування

Основні лінії формоутворення

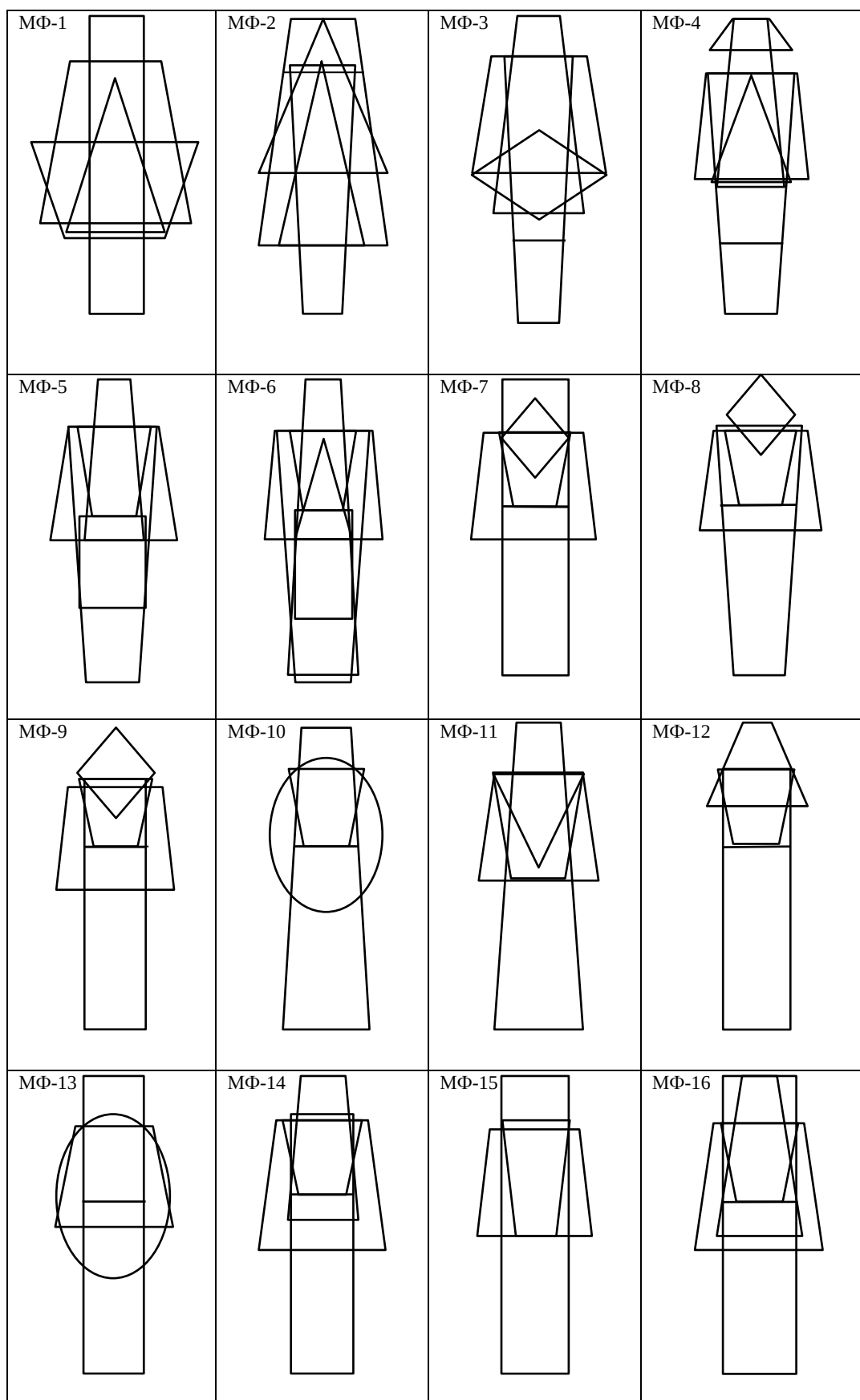

Пропорціонування

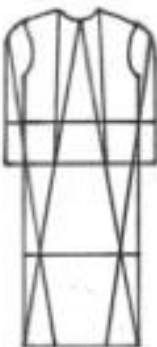
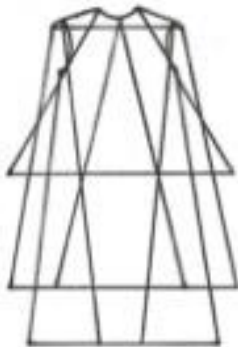
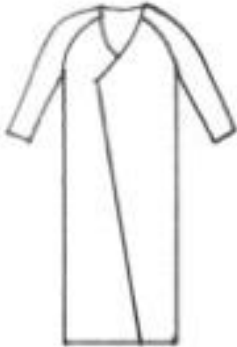
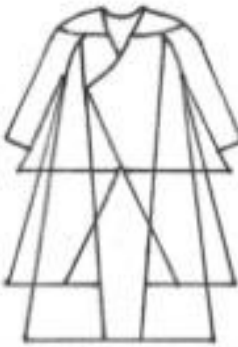
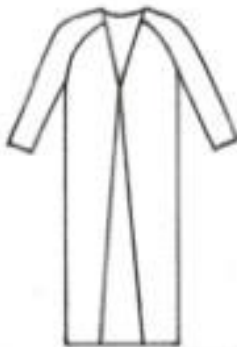
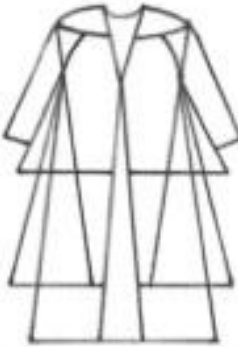
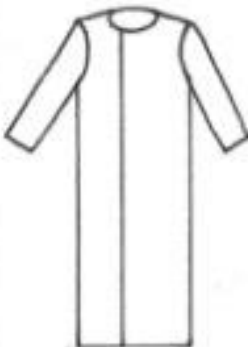
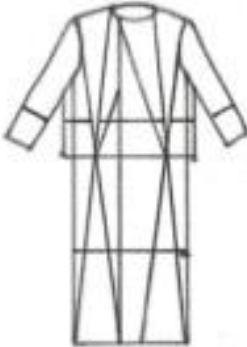
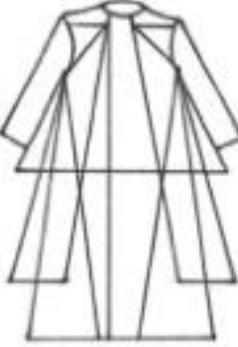

Композиційний, змістовий та декоративний центр форми

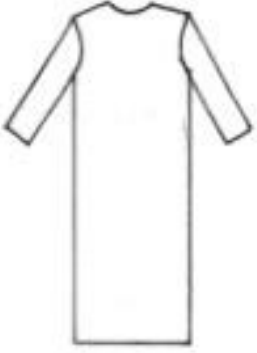
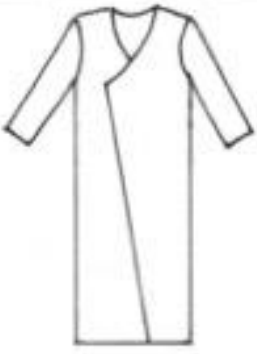
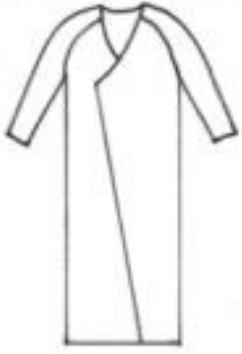
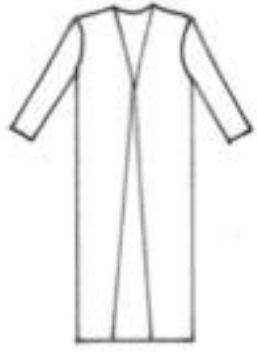
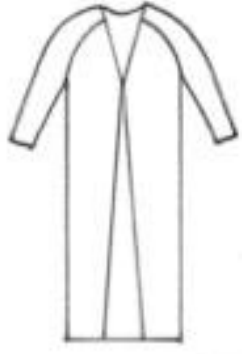
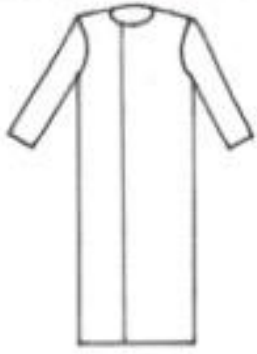
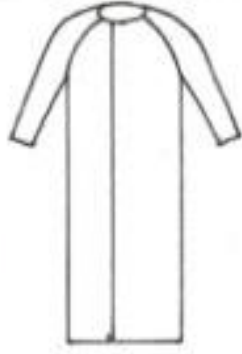
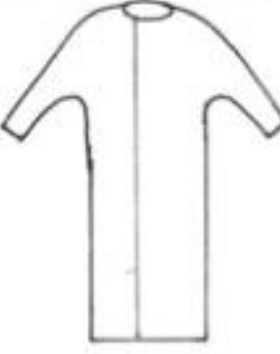
УЗАГАЛЬНЕНІ СТРУКТУРНІ ФОРМИ-СИМВОЛИ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОЇ УНІФОРМИ РОЗГЛЯДУВАНОГО ПЕРІОДУ

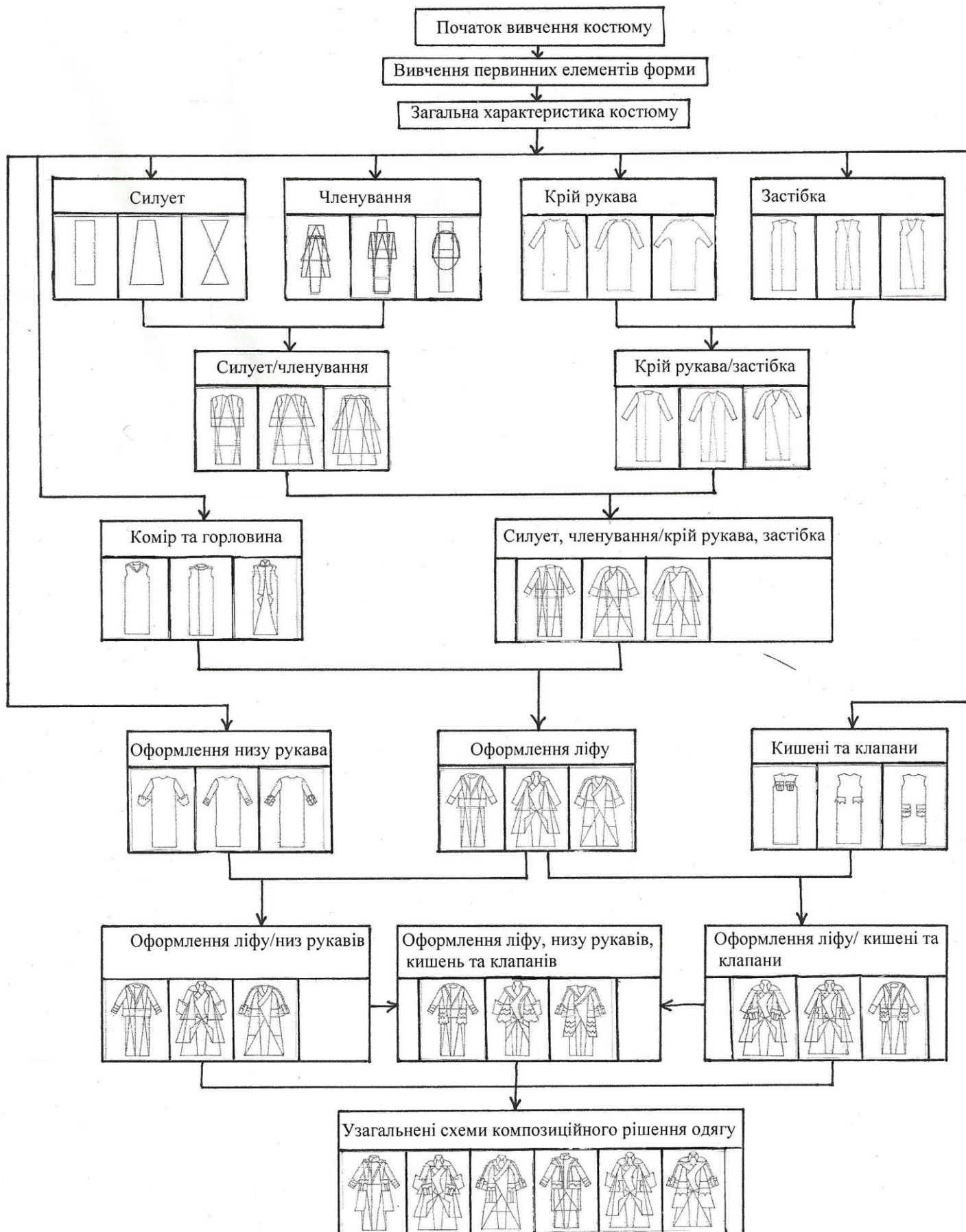
МАТРИЦЯ МОРФОЛОГІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ СИЛУЕТУ,
ЧЛЕНУВАННЯ ТА КРОЮ РУКАВА, ЗАСТІБКИ У КОСТЮМІ
УНІФОРМИ ВМФ

Силует, членування Крій рукава, застібка			
			
			
			

МАТРИЦЯ МОРФОЛОГІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ ЗАСТІБКИ ТА КРОЮ
РУКАВА У КОСТЮМІ УНІФОРМИ ВМФ

Крій рукава Застібка			
			
			
			

Структурно-логічна схема морфологічного синтезу уніформи ВМФ для застосування в цивільному одязі морського стилю

Приклади елементів та їх стилістичне використання в дизайні

Глибоке вивчення визначальних рис військово -морської уніформи різних чинів стало визначальним фактором у формуванні концепції морського стилю в сучасному дизайні одягу.

Силует та Конструкція:

Військова уніформа визначалася специфічними силуетами, конструктивними елементами та характерними деталями крою. Аналізуючи їх структуру, можна виявити принципи, які визначають форму та функціональність елементів одягу.

Матеріали та Текстури:

Текстури та матеріали, використовувані у військовій уніформі, надають визначальні риси морському стилю. Вивчення їх стійкості до елементів навколишнього середовища та естетичних властивостей впливає на вибір матеріалів у сучасному дизайні.

Функціональні Деталі:

Характерні елементи, які додають функціональність військовій уніформі, такі як кишені, застібки, та нашивки, переосмислюються у сучасному дизайні, створюючи практичні та естетично привабливі деталі.

Колір та Палітра:

Колірна гама військової уніформи та її зміна відображає соціокультурні та історичні контексти. Вивчення кольорів, їх символіки та емоційного впливу дозволяє впроваджувати їх у сучасний дизайн.

Символіка та Структура:

Символічне значення та структура військової уніформи визначають ідентичність та дисциплінованість. Аплікація цих принципів у створенні одягу додає йому глибину та насиченість.

Звання: ЛЕЙТЕНАНТ
Країна: ЯПОНИЯ

Звання: МАТРОС
Країна: СРСР

Звання: СТАРШИЙ МАТРОС 2-ГО КЛ
Країна: ФРАНЦІЯ

Звання: СТАРШИНА 2-ГО КЛ
Країна: ФРАНЦІЯ

Отримані знання з вивчення військово -морської уніформи не лише надають історичний контекст, але і фундаментально впливають на сучасний дизайн, надаючи йому вишуканість, практичність та глибину символіки.

Еволюція комірів:

Силуети комірів у військово -морській уніформі змінювалися від стійких до відкладних, з'являючи V-образні та "матроські" коміри. Сучасний дизайн використовує ці форми, але стилізовано та адаптовано під вимоги моди.

Гармонія клапанів кишень:

Клапани кишень військово -морської уніформи виокремлюються своєю фігурністю, що додає характеру. У сучасному дизайні цей елемент може приймати різні форми, але залишається стилізованим та функціональним.

Морські акценти в рукавах:

Від обшлагів до манжет, трансформація елементів уніформи відзначається практичністю. Сучасні дизайнери використовують манжети як стильні нашивки, надаючи їм нове призначення у світі моди.

Декоративні ґудзики:

З елементів, що виконували виключно декоративну роль у військовій уніформі, ґудзики перейшли в сучасний дизайн як функціональні та стильні елементи.

Стилізовані нашивки та галуни:

Сучасний дизайн використовує різноманітні нашивки та галуни, перетворюючи їх у елементи естетичного вираження та підкреслення стилю, що спадкувався від морської уніформи.

Ці приклади відображають глибокий аналіз еволюції військово -морської уніформи та його вплив на формування стилю в сучасній моді.

Приклади сучасних дизайнерських колекцій

Chanel Maritime Collection:

Chanel Maritime Collection вражає своєю вишуканістю та вмілим поєднанням класичних елементів військово-морського стилю з елегантністю сучасної моди. Колекція використовує символічні елементи уніформи, такі як емблеми та нашивки, акцентуючи їхню значущість у новому контексті. Сполучаючи строгість та шарм, Chanel створює вражаючий образ, який витончено вписується в сучасні тренди моди

Tommy Hilfiger Nautical Line:

Лінійка Tommy Hilfiger, присвячена морській тематиці, відзначається інноваційним підходом до використання конструктивних елементів військово -морської уніформи. Дизайнер вдається до вдалого поєднання традиційних елементів, таких як погони та еполети, з сучасними технічними тканинами та струмуваннями, створюючи свіжий та енергійний образ.

Ralph Lauren Sea-inspired Designs:

Ralph Lauren вражає не лише інтерпретацією елементів морської уніформи, але й вивченим підходом до створення стилістичної гармонії в своїй дизайнерській колекції. Тут кожен елемент, починаючи від крою та завершуючи декором, стає об'єктом вивчення стилістичних взаємозв'язків. Колекція вражає не лише естетикою, але й умінням трансформувати традиційне в сучасний модний вимір.

Типовий споживач колекції відповідно результатів опитування

Ця модна колекція призначена для активних жінок віком 25 -35 років, зокрема для юристів, рестораторів, туристичних та готельних представників, власників SPA -центрів, приватних лікарів та держслужбовців. Вони обирають стиль одягу, що відображає їх діловий статус, але при цьому враховують модні тенденції та комфорт. Споживачі цієї колекції слідкують за новими тенденціями, прагнуть зберігати баланс між класикою, спортом і романтикою в гардеробі, а їх стиль можна охарактеризувати як "морський" з бажанням різноманітності.

Для цих жінок життя - це безперервні ділові зустрічі, банкети, приватні вечірки, різноманітні світські раути та тусовки в модних клубах. Вони висловлюють свою індивідуальність через моду та виражають стиль, що відповідає їхньому професійному та особистому життю. Ці жінки інтелектуальні та своєрідні, приділяючи велику увагу зовнішньому вигляду та костюмам. Свій образ вони сприймають як мистецтво, де мода є засобом самовираження.

У центрі подій, ці незалежні жінки змінюють місце перебування, організовуючи ділові зустрічі, переговори, благодійні заходи та відпочинок. Їхнє життя визначається свободою та прагматичним ставленням до світу. Вони виокремлюються з натовпу, привертаючи увагу своєю різноманітністю та емоційністю. Суперечливий стиль життя цих жінок виявляється в сполученні сарказму й романтизму, іронічного відношення до життя та глибокої віри в правду й чисті емоції.

Колористика колекції

Колорит колекції обрано враховуючи актуальні модні тенденції та тему - першоджерела. Гармонійно поєднані модні тренди для різних стилів, з урахуванням етикету та призначення.

Принцип послідовної зміни колориту колекції

Кольорова гама еволюціонує від стриманих до яскравих та контрастних відтінків. Психологічно пов'язуючи кольори одягу з характером, вона відображає внутрішню енергію та симбіоз відчуттів власника. Кольори змінюються як слайди в плівці фотоапарата, посилюючи яскравість та контраст для вираження художніх образів.

Принцип формоутворення колекції:

Моделі мають напівприлягаючий, овальний або трапецевидний силует.

Силуети переходять один в один, створюючи розмаїття форм, але залишаючись у межах єдиного образу. Розвиток логічний та блоковий, відображаючи різні аспекти життя власниці

Асортимент колекції

Блоки вражають своєю виразністю та розмаїттям дотримуючись чотирьох основних напрямків. Діловий блок представляє строгий і елегантний стиль бізнес -жінки, подарований комплектами костюмів та суконь Світський блок розкриває витонченість та вишуканість через складні форми суконь комбінезонів і костюмів. Блок круїзного вбрання переповнений різноманіттям, включаючи сукні, брючні комплекти, жакети та шорти, що виражає безтурботність та стиль відпусткового настрою. Повсякденний блок підкреслює комфорт та стиль у повсякденних образах за допомогою суконь комбінезонів, шортів та жакетів. Цей асортимент виражає виборчий підхід до різних аспектів сучасного життя, роблячи колекцію універсальною та відмінною.

Опис круїзного блоку «А-ля Морячка»

Даний блок "А-ля-морячка" в колекції виражає концепцію елегантного вбрання для вишуканих вечірок та круїзів. Здійснено злагоджене поєднання чітких силуетів та легких летючих тканин, що додає вишуканості та нарядності. Силуети трапеції та овалі, спрямовані на підкреслення легкості та стрункості фігури, відображають характер створеного образу.

Колірна гама блоку пропонує світлі, чисті та контрастні кольори, відзначаючись значним підсиленням червоного відтінку, що додає образної виразності. Декоративний елемент, в основному представлений рюшами та дрібними драпіруваннями, служить композиційним акцентом, підкреслюючи вишуканість та невимушену елегантність.

Фактура матеріалу для цього блоку характеризується однотонністю поверхні без рельєфних малюнків чи складних переплетень. Застосування гладкофарбованої тканини, смужок, заціпів, оборок та рюш додає текстурну глибину та вишуканість.

Асортимент блоку "А-ля-морячка" представлений комбінезонами, сукнями з легких та щільних матеріалів, підходить для круїзів, прогулянок на яхті та вечорів на палубі. Вбрання може використовуватися протягом року, відповідно до місця відпочинку, визначаючи вишуканість образу через прозорі елементи, драпірування та різноманітні нашивки.

Базові позиції силуетних форм блоку "А-ля-морячка"

Схема

